

Μικροχωρικά ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ

ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΙΚΑ γράμματα

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ «Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ»
(ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ 1885)

Βραβείο Ακαδημίας

Αθηνών (1986)

Κυκλοφορεί ανάμεσα στους Μικροχωρίτες του εσωτερικού και του εξωτερικού,
καθώς και στους φίλους του Μικρού Χωριού Ευρυτανίας
(Σημ.: Τα ενυπόγραφα άρθρα εκφράζουν τη γνώμη του συγγραφέα τους)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΧΡΟΝΟΣ 27ος
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 68
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2000
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ Δρχ. 1.000
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ \$ 50
ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΝΗΔΑ Δρχ. 5000

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ:
1966- '70 ΜΕΝΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΗΣ
1971- '77 ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ
1978 -'92 ΜΕΝΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΗΣ
1993 - ΑΘ. ΚΕΡΑΝΗΣ τηλ.: 8053996
ΔΗΜ. ΚΡΙΚΟΣ τηλ.: 6467052

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ
ΑΘΑΝ. Ι. ΚΕΡΑΝΗΣ
ΤΗΛ.: 80.53.996
ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΩΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ:
ΔΗΜ. ΓΚΑΝΤΗΡΑΓΑΣ
ΓΕΡΑΝΙΟΥ 7, ΤΗΛ. 5244309

Π ε ρ ι ε χ ό μ ε ν α

- 1) Αποσπάσματα Συνεδριάσεων Δημοτικών Συμβουλίων Μικρού και Μεγάλου Χωριού 1-2
- 2) Επιστολή προς την ΤΕΔΚ Ευρυτανίας 3
- 3) Συνεστιάση Αδελφότητας Μικροχωριτών 4-5-6-7
- 4) Κοινωνικά 8-9
- 5) Βράβευση μαθητικού περιοδικού ΠΡΙΣΜΑ 10-11
- 6) Απ' όσα θυμάμαι (Στ. Γεωργούλη) 12-13
- 7) Νέα από το χωριό με λίγα λόγια 14
- 8) Γενική Συνέλευση των Συλλόγων Ποταμιάς 15-16-17-18-19
- 9) Βιβλιοπαρουσιάσεις 20-21-22
- 10) Νέα του Δήμου Ποταμιάς 23-24-25-26
- 11) Βράβευση Ευρυτάνα (Π. Βλάχου) 27-28
- 12) Δραστηριότητες του Αθλητικού Ομίλου Μικρού Χωριού 29
- 13) Απομνημονεύματα (Δ. Δερματά) 30-31-32-33
- 14) Διεθνείς σχέσεις (Επιστήμη τεχνολογία) στον 21ο αιώνα 34-35
- 15) Επιστολές προς την Αδελφότητα 36-37
- 16) Ενθυμήματα του Πάνου Κεράνη 38
- 17) Επισκέπτες στην Πνευματική Γωνιά 39-40-41-42
- 18) Τυμφρησιός Η σύραγκα παραδόθηκε 43
- 19) Πάνος Παναγιωτόπουλος (συχαρητήριο τηλεγράφημα) 44
- 20) Το γεφύρι της Μέγδοβας (Λιόντης Χρ.) 45-46
- 21) Το στρατιωτικό ημερολόγιο (Δημ. Πολύζου) 47-48
- 22) Νέα από την Ευρυτανία 49
- 23) Συνδρομές στην Αδελφότητα 50-51-52
- 24) Δωρεές εις μνήμην (Δωρεές προς τον Ι.Ν. Μ. Παναγίας) 55-56
- 25) Λίγα λόγια γι' αυτούς που έφυγαν 57-58-59-60-61-62-63-64

Φωτ. Εξωφ.: Αποψη του Παλαιού και του Νέου Μικρού Χωριού (Φωτ. Στέλιος)

Απόσπασμα

Από το πρακτικό της 7ης Συνεδρίασης του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου
Ποταμιάς Νομού Ευρυτανίας έτους 2000.

Αριθμός απόφασης: 7-94/2000

ΘΕΜΑ: Εισηγητική πρόταση του Τοπικού Συμβουλίου Μικρού Χωριού

Αφού τελείωσαν τα θέματα εκτός ημερήσιας διάταξης ο Πρόεδρος εισηγούμενος το 7ο θέμα της ημερήσιας διάταξης έθεσε υπόψη του Συμβουλίου την αριθμ. 1-3/2000 απόφαση του Τοπικού Συμβουλίου Μικρού Χωριού με την οποία το Τοπικό Συμβούλιο γνωμοδοτεί θετικά για την ανακήρυξη του Μικρού Χωριού ως "μαρτυρικό". Εμείς σαν Δημοτικό Συμβούλιο είχαμε πάρει την απόφαση να ανακηρυχθούν το Μεγάλο Χωριό και το Μικρό Χωριό ως "μαρτυρικά" αφού είχαμε και τη σύμφωνη γνώμη των Τοπικών Συμβουλίων και να προχωρήσουμε στις παραπέρα όποιες ενέργειες χρειάζονται.

Το Δημοτικό Συμβούλιο αφού άκουσε την εισήγηση του Προέδρου και μετά τη διαλογική συζήτηση που ακολούθησε και η οποία είναι καταγεγραμμένη επακριβώς στα απομαγνητοφωνημένα πρακτικά

Αποφασίζει Ομόφωνα

Να ανακηρυχθεί το Μικρό Χωριό ως "μαρτυρικό" αφού προβούμε στις όποιες ενέργειες χρειάζονται.

Η απόφαση αυτή πήρε αύξοντα αριθμό 7-94/2000

Αφού εξαντλήθηκαν τα θέματα ημερήσιας και εκτός ημερήσιας διάταξης λύεται η συνεδρίαση.

Για τα παρακάτω συντάχθηκε το πρακτικό αυτό και υπογράφεται όπως ακολουθεί:

Ο Πρόεδρος του Δ.Σ. ΤΣΥ

Η Γραμματέας ΤΥ

Τα Μέλη

Υπογραφές

Ακριβές Απόσπασμα

Ο Πρόεδρος του Δημ. Συμβουλίου

Φίλιππος Καλλιάνης

Απόσπασμα

Από το πρακτικό της 7ης Συνεδρίασης του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου
Ποταμιάς Νομού Ευρυτανίας έτους 2000

Αριθμός απόφασης: 7-93/2000

ΘΕΜΑ: Εισηγητικές προτάσεις Τοπικού Συμβουλίου Μεγάλου Χωριού

Αφού τελείωσαν τα θέματα εκτός ημερήσιας διάταξης ο Πρόεδρος εισηγούμενος το 6ο θέμα της ημερήσιας διάταξης έθεσε υπόψη του Συμβουλίου τα αριθμ. 2/2000 και 3/2000 πρακτικά του Δημοτικού Διαμερίσματος Μεγάλου Χωριού με τα οποία γνωμοδοτεί για τα παρακάτω θέματα:

β) θετικά για την ανακήρυξη του Μεγάλου Χωριού ως "μαρτυρικό"

Το Δημοτικό Συμβούλιο έχει πάρει ομόφωνη απόφαση και θα προχωρήσει στις απαραίτητες ενέργειες.

Αποφασίζει

**β) Ομόφωνα: για την ανακήρυξη του Μεγάλου Χωριού
ως "μαρτυρικό" και θα προβεί στις περαιτέρω ενέργειες.**

Η απόφαση αυτή πήρε αύξοντα αριθμό 7-93/2000

Αφού εξαντλήθηκαν τα θέματα ημερήσιας και εκτός ημερησίας διάταξης λύεται η συνεδρίαση.

Για τα παραπάνω συντάχθηκε το πρακτικό αυτό και υπογράφεται όπως ακολουθεί.

Ο Πρόεδρος του Δ.Σ.

ΤΣΥ

Η Γραμματέας

ΤΥ

Τα Μέλη

Υπογραφές

Ακριβές Απόσπασμα

Ο Πρόεδρος του Δημ. Συμβουλίου

Φίλιππος Καλλιάνης

Κύριο
Δημήτρη Καρατοίκη,
Πρόεδρο ΤΕΔΚ
Νομού Ευρυτανίας Καρπενήσι.

Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε,

Ελαβα την από 30 Νοεμβρίου 1999 επιστολή σας (ΑΠ 704) και ευχαριστώ που είχατε την καλοσύνη να μου την κοινοποιήσετε. Σας συχαίρω γι' αυτή την πρωτοβουλία σας.

Η ρύθμιση την οποία προτείνετε στην Τοπική Ενωση Δήμων και Κοινοτήτων του Νομού Ευρυτανίας με βρίσκει απόλυτα σύμφωνο. Πέραν του ότι θα δείχνει μια συναινετική και ενιαία έκφραση από πλευράς όλων των τοπικών φορέων του Νομού, ταυτόχρονα αποτελεί exéγγυο καλύτερης οργάνωσης και μικρότερου κόστους αφού αποτρέπεται ο κατακερματισμός των εκδηλώσεων, κάτι που θα οδηγούσε, όπως σωστά επισημαίνετε, στον ευτελισμό των αντιστασιακών εκδηλώσεων.

Με την ευκαιρία αυτή θα μου επιτρέψετε να θίξω ένα θέμα και να ζητήσω την παρέμβασή σας για μια ιστορική δικαίωση που δυστυχώς δεν έχει γίνει ως τώρα: Πρόκειται για τις πρώην κοινότητες Μικρού και Μεγάλου Χωριού, που σήμερα συναπαρτίζονται μαζί με άλλα χωριά τον Δήμο Ποταμιάς. Οι δύο αυτές κοινότητες, όπως γνωρίζετε, έχουν σημαντική συμβολή στην Εθνική μας Αντίσταση. Στο Μικρό Χωριό στις 18 Δεκεμβρίου 1942 ο Άρης Βελουχιώτης έδωσε την πρώτη, μετά τον Γοργοπόταμο, ανοικτή μάχη εναντίον των Ιταλών. Οι Ιταλοί εις αντίποινα συνέλαβαν πολλούς ομήρους από το Μικρό και Μεγάλο Χωριό από τους οποίους κράτησαν δέσιμους περίπου 20 και περιέφεραν βασανίζοντάς τους μέχρι τον Προυσό, απ' όπου συνέλαβαν τον ηγούμενο, τον Ραυτογιάννη κ.ά. Τελικά την παραμονή των Χριστουγέννων 1942 μετά από παντοειδή βασανιστήρια τον παπά Δημήτρη Βαστάκη και τον ενωμοτάρχη Κατσιμίπα τους έκαψαν ζωντανούς σε σπίτι δίπλα στην πλατεία του παλαιού Μικρού Χωριού ενώ τους άλλους 11 τους έστησαν σε μια λάκα στη θέση Λόγγοβες και τους θέρισαν με τα πολυβόλα. Υπήρξαν όλοι τους εθνομάρτυρες.

Στη συνέχεια έκαψαν το Μικρό και Μεγάλο Χωριό, τα οποία αποτελείωσαν οι Γερμανοί με την πυρπόληση στις 11 Αυγούστου 1944. Κήκαν τότε και τα νεόκτιστα σχολεία του Μικρού και Μεγάλου Χωριού, κοινοτικά γραφεία, ξενοδοχεία.

Στο Μεγάλο Χωριό λειτούργησε για αρκετό καιρό πλήρως εξοπλισμένο νοσοκομείο και πολλοί αγωνιστές της Αντίστασης γλίτωσαν χάρις στην ταχεία επέμβαση των γιατρών του.

Στο Μικρό Χωριό λειτούργησε για αρκετό καιρό το τυπογραφείο της Αντίστασης, όπου τυπώνονταν αντιστασιακές εφημερίδες αλλά και επίσημα κείμενα της ΠΕΕΑ, όπως ο Κώδικας της Λαϊκής Δικαιοσύνης κ.ά.

Τα πρώτα αυτά αδιαμφισβήτητα στοιχεία που ενδεικτικά σας ανέφερα εδώ είναι νομίζω ικανά για να συμπεριλάβουν τα δύο ηρωικά αυτά χωριά, που θυσιάστηκαν στον Αγώνα της Αντίστασης στις εκ περιτροπής εορταστικές εκδηλώσεις για την Αντίσταση στο νομό μας. Πληροφορούμαι μάλιστα ότι ο Δήμος Ποταμιάς προωθεί τη διαδικασία ανακήρυξης των ως "μαρτυρικών χωριών". Με τον τρόπο αυτό νομίζω ότι όχι μόνο αποτίουμε φόρο τιμής σε δυο χωριά που πρωτοστάτησαν στην Αντίσταση αλλά και ολοκληρώνεται έτσι το αντιστασιακό προφίλ της μαρτυρικής Ευρυτανίας.

Είμαι στη διάθεσή σας για πρόσθετα πληροφοριακά στοιχεία και προμήθεια τεκμηρίων.

Με εγκάρδιες ευχές για τις χαρμόσυνες εορτές και τη νέα χιλιετία.

Καθ. Κλ. Σ. Κουτσούκης
14 Δεκεμβρίου 1999

Η συνεστίαση της Αδελφότητας Μικροχωριτών “Η Μεταμόρφωσης του Σωτήρος” στις 13 Φλεβάρη 2000

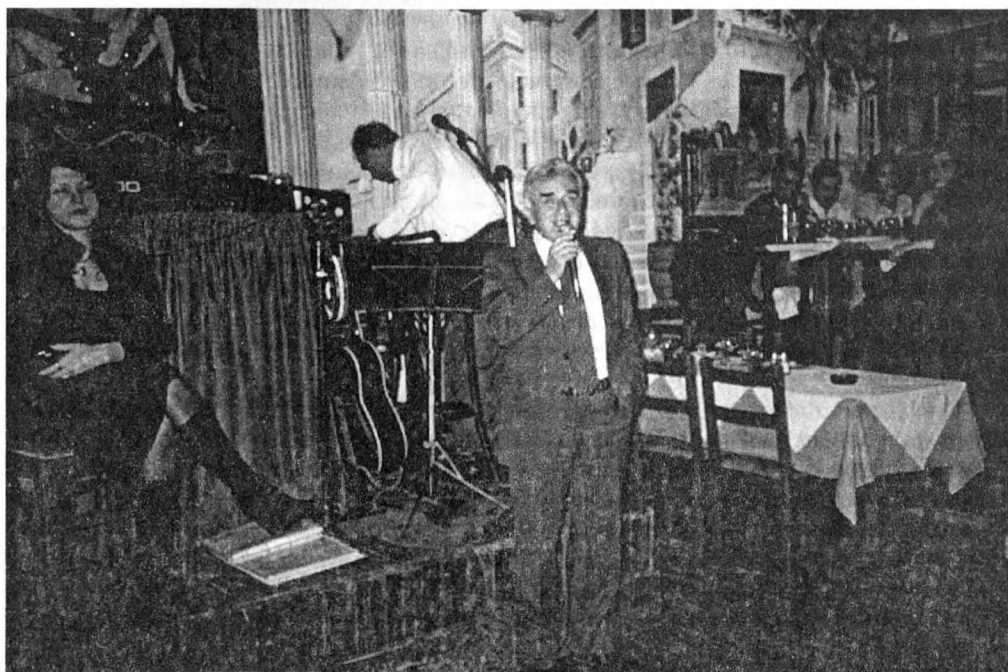
Μέσα σε αποκριάτικη ατμόσφαιρα -παρόλο που δεν είχε ακόμη μπει η Αποκριά- με μεγάλη συμμετοχή Μικροχωριτών και φίλων του Μικρού Χωριού έγινε για πρώτη φορά μεσημέρι, η καθιερωμένη χρονιάτικη συνεστίαση της Αδελφότητας στο κέντρο διασκέδασης ΛΙΘΑΡΙΤΣΙΑ στην οδό Δραγούμη 42 στην Τερψιθέα Γλυφάδας.

Σύντομο χαιρετισμό απηύθυνε ο Πρόεδρος της Αδελφότητας κ. Αθαν. Κεράνης.

Δημιουργήθηκε ευχάριστη ατμόσφαιρα με κέφι και χορό στον οποίο χόρευαν πάρα πολλοί και τιμήθηκε με ένα μπουκέτο λουλούδια η αειθαλής Μικροχωρίτισσα κ. Αικ. Ζαχαροπούλου. Απήλαυσαν το καλό φαγητό, τη ζωντανή μουσική, το κλαρίνο.

Διασκεδάσαμε και ξεχάστηκαν οι καθημερινές σκοτούρες και τα βάσανα της ζωής μας.

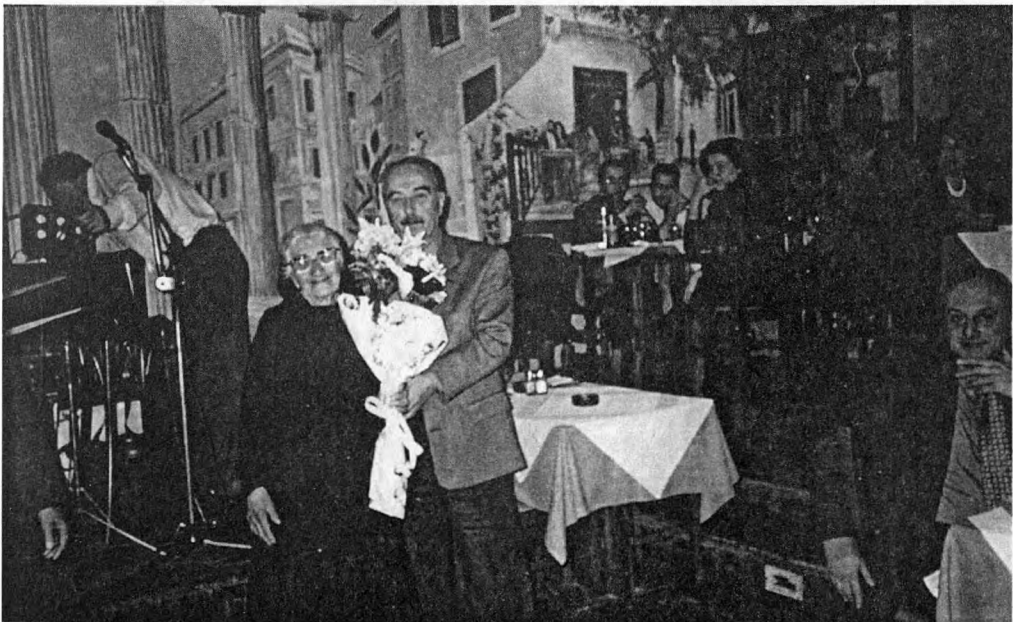
Το κέφι και ο χορός κράτησε ως αργά το απόγευμα. Με την ευχή και του χρόνου να είμαστε όλοι καλά και παρόντες σε τέτοιες ευχάριστες εκδηλώσεις.

Ο Πρόεδρος της Αδελφότητας κ. Αθαν. Κεράνης καλωσορίζει τους παρευρισκομένους στη συνεστίαση Μικροχωρίτες και τους φίλους του χωριού.

Ο Πρόεδρος της Αδελφότητας κ. Κεράνης και ο Νίκος Βίγλας προσφέρουν στην αειδαλή Αικατερίνη Ζαχαροπούλου εκ μέρους της Αδελφότητας ανθοδέσμη προς τιμή των 102 χρόνων της. Την ανθοδέσμη κρατά ο γιος της Σεραφεΐμ.

Η αειδαλής Αικατερίνη Ζαχαροπούλου με τον γιό της Σεραφεΐμ κρατά την προσφερθείσα ανθοδέσμη.

Ένα γαρύφαλλο για την αιωνόβια Αικατερίνη Ζαχαροπούλου από τον Πάνο Παναγιωτόπουλο, δικηγόρο δημοσιογράφο γιο του Μικροχωρίτη Πάνου Παναγιωτόπουλου.

Μια ακόμη άποψη της συνεστίσεως.

Ο Αλέκος ο Γρατσούνης ανοίγει το χορό.

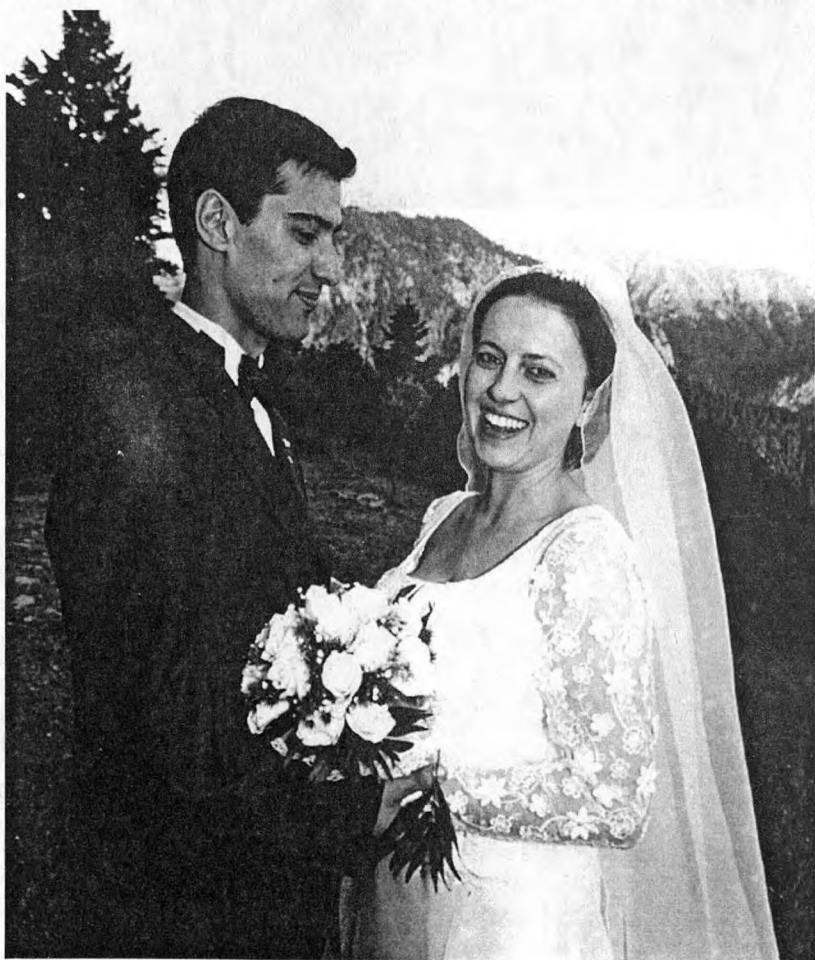
Και ο χορός καλά κρατεί: Ο Νίκος Βίγλας και ο Παναγιώτης Ζαχαρόπουλος σέρνουν το χορό.

Γάμος

Με τις ευχές δεκάδων Μικροχωριτών, πλήθους συγγενών και φίλων του γαμπρού και της νύφης έγιναν οι γάμοι του Βαγγέλη Κυρίτση και της Χρυσάνθης Γυτζίδη, στις 13 του Μάη στις 5 το απόγευμα. Μέσα στις ευωδιές του Μάη, σ' ένα ηλιόλουστο απόγευμα στο εξωκλήσι του Αη Σώστη στο χωριό και σε μια λαμπρή και κατανυκτική τελετή στην οποία χοροστατούσε ο αιδεσ. Νικόλαος Αζακάς.

Κουμπάρος ήταν ο Γεώργης Γεωργιάδης.

Η Αδελφότητα Μικροχωριτών και τα ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ στο όμορφο και ταιριαστό ζευγάρι εύχονται χαρούμενη και ευτυχισμένη ζωή.

Γάμος

Το Σάββατο το βράδυ στις 27 του Μάη και στις 7.30 στον κατάμεστο ιερό ναό της Αναλήψεως Βριλησίων με τις ευχές πολλών Μικροχωριτών συγγενών και φίλων του γαμπρού και της νύφης σε μιά όμορφη τελετή έγιναν οι γάμοι του Σταύρου Λιάπη και της Κατερίνας Λάλου.

Κουμπάροι παρέστησαν ο κ. Βαγγέλης και Ρένα Ιωάννου.

Η Αδελφότητα Μικροχωριτών και τα ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ εύχονται στους νεόνυμφους κάθε ευτυχία και χαρά.

Βράβευση του μαθητικού περιοδικού “ΤΟ ΠΡΙΣΜΑ”

Τα τελευταία χρόνια οι μαθητές του Λυκείου Καρπενησίου εκδίδουν το μαθητικό τους περιοδικό “ΤΟ ΠΡΙΣΜΑ” με την εποπτεία και καθοδήγηση του καθηγητού τους και συγχωριανού μας κ. Γιώργου Τσατσαράγκου.

Είναι ένα πολύ αξιόλογο περιοδικό με ποικίλη ύλη και εκτός από τα νέα του Λυκείου του, οι μαθητές γράφουν και για γενικότερα προβλήματα που απασχολούν τους νέους της τοπικής κοινωνίας και όλης της Ελλάδας. Οπως, οικολογία, αθλητισμός, φιλολογικά θέματα κλπ.

Μας έλεγε φίλος της Αδελφότητας που πρόσφατα αποφοίτησε από το Πανεπιστήμιο Αθηνών ότι το “Πρίσμα” δεν έχει να ζηλέψει τίποτα από τα αντίστοιχα περιοδικά που εκδίδουν οι φοιτητές των Σχολών του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Το Ίδρυμα Προαγωγής Δημοσιογραφίας “Αθανασίου Βασ. Μπότση” με επιστολή του, που δημοσιεύουμε πιο κάτω, προς τον Διευθυντή του Λυκείου Καρπενησίου αναγγέλει την βράβευση του μαθητικού περιοδικού “ΤΟ ΠΡΙΣΜΑ”.

Η Αδελφότητά μας, στέλνει τα πιο θερμά της συγχαρητήρια στους μαθητές του Λυκείου Καρπενησίου για τη βράβευση του περιοδικού τους, και επίσης συγχαίρουμε τον καθηγητή κ. Γιώργο Τσατσαράγκο για την εμπειρία που τους προσφέρει σ’ αυτή τους την προσπάθεια.

Μεγάλη Παρασκευή. Τα πένθιμα κάλαντα από τα παιδιά του χωριού

ΙΔΡΥΜΑ
ΠΡΟΑΓΩΓΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΒΑΣ. ΜΠΟΤΣΗ

ΘΑΣ. ΣΟΦΙΑΣ 27, ΤΚ 105 74, ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ. 72.45.550 - 72.45.558 - 72.39.291
FAX 72.20.590 - 72.29.520 - 72.25.301

Αθήνα 11 Μαΐου 2000

Αρ. πρωτ. 6713

Προς
το Διευθυντή
του Γενικού Λυκείου Καρπεντηρίου

Κύριε Διευθυντά,

Το Ίδρυμα Προαγωγής Δημοσιογραφίας Αθανασίου Βασ. Μπότση, σε συνεργασία με το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, απονέμει κάθε χρόνο Βραβεία σε μαθητικά έντυπα.

Κριτήρια της βράβευσης αποτελούν, η ποιότητα και η ποικιλία της ύλης τους, η εμφάνισή τους, η δημοσιογραφική αντίληψη και - φυσικά - η προσπάθεια των μαθητών για τη σύνταξη και έκδοσή τους.

Φέτος, 17η συνεχή χρονιά του θεσμού αυτού, το Διοικητικό Συμβούλιο του Ιδρύματος, αποφάσισε από κοινού με τον Ελληνικό Ερυθρό Σταυρό να απονείμει βραβεία και ελαίνους στα μαθητικά έντυπα που προβάλλουν θέματα Ποιότητας Ζωής. Στο πλαίσιο αυτό το Ίδρυμα απονέμει Βραβείο στο έντυπο **"ΤΟ ΠΡΙΣΜΑ"** του σχολείου σας.

Το Βραβείο συνοδεύεται από πρόσδ 300.000 δρχ. ως συμβολή στην όλη δημοσιογραφική προσπάθεια των μαθητών.

Η απονομή θα γίνει σε ειδική εκδήλωση στις 16 Μαΐου 2000 και ώρα 12.00 στο Ζάππειο Μέγαρο.

Ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός αναλαμβάνει τα έξοδα μεταφοράς και διανυκτέρευσης ενός μαθητού και ενός συνοδού του εκπαιδευτικού, τα οποία θα αποδοθούν με την κατάθεση των απαραίτητων αποδεικτικών στοιχείων.

Για κάθε πληροφορία μπορείτε να επικοινωνήσετε με το Ίδρυμα.

Ελπίζουμε ότι η προσπάθειά σας θα συνεχισθεί.

Με τιμή

ΔΗΜ. ΖΑΝΝΙΑΔΗΣ
Διευθυντής

Φ'λεις σταυρό ότι θα φ'λήσ'ς σταυρό άμα φ'λήσω σταυρό;

Στις αρχές του 1930 βρέθηκε αδιόριστος καθηγητής στο Χωριό ο Δημητράκης Θάνος και παρέα με το Μανίκα ασχολήθηκαν, αξιοποιώντας το χρόνο τους (εκτός από το τάβλι), και με το συστηματικό μπόλιασμα πολλών δέντρων. Και δεν αποκλείεται κάποια από τα φρούτα που τρώγαμε ως τα σήμερα να προέρχονται από κείνα τα δέντρα.

Επειδή λοιπόν δεν υπήρχαν τότε οι σημερινές ευκολίες με... απεργίες των καθηγητών και με τον αποκλεισμό των δρόμων της Αθήνας για συμπάρασταση και επομένως έπρεπε να τα βγάζουν πέρα μόνοι τους, βρέθηκε ο δικός μας ...ταβερνιάρης ανοίγοντας στο απάνω πάτωμα του σπιτιού ταβέρνα με τον Μανίκα. Και δεν ξέρουμε τι εξέλιξη θάκε σαν ταβερνιάρης αν δεν ερχότανε στο μεταξύ το πλήρωμα του χρόνου με το διορισμό. Κι έτσι η μεν τάξη των ταβερνιάρηδων έχασε ένα μέλος της, ο δε εκπαιδευτικός κλάδος κέρδισε όπως είναι γνωστό έναν άξιο εργάτη του.

Την περίοδο λειτουργίας της ταβέρνας ήταν επόμενο να γίνεται φασαρία στο πάνω πάτωμα και να πληρώνουν οι νοικοκυραίοι στο μεσαίο σε αντίθεση με τους ενοίκους του ισόγειου, (γελάδα, μοσχάρι, κότες κλπ.) που καρφί δεν τους καιγότανε. Και μια φορά που παράγινε το κακό η γιαγιά η ΘανοΔημήτραйна που δε χάριζε κάστανα ανέβηκε και έκανε έντονες παρατηρήσεις στους ταβερνιάρηδες. Συνέπεσε όμως νάναι μπροστά ο Φίλιππας που πήρε το λόγο και της είπε: "Τι φωνάζεις; Δεν το φκιάσατε ταβέρνα το απάνω πάτωμα; Ε! τότε αυτοί που τρώνε και πίνουν έχουν δικαίωμα και φασαρία να κάνουν κι άμα έρχονται και στο κέφι μπορούν ακόμα να τ'φεκάν και προς τα κάτω". Η γιαγιά δεν ήταν απ' τους ανθρώπους που το βάζουν κάτω με την πρώτη και, αν δε ερχόταν αυτό που είπαμε πλήρωμα του χρόνου, ασφαλώς ο δεύτερος γιος της οικογένειας, σα δικηγόρος, θα ασκούσε ...τα ένδικα μέσα για να επιβληθεί η τάξη.

Μια παρατήρηση ακόμα. Στο χρόνο λειτουργίας της ταβέρνας χρέη μικρού του καταστήματος εκτελούσε ο μικρός τότε Πάνος Κεράνη με επίδοση στα ...κιμαδοκατασκευάσματα (κεφτέδες, λουκάνικα κλπ.) και ασφαλώς θα διέπρεπε στα αλλαντικά αν δεν έκλεινε η ταβέρνα αφ' ενός και αν δεν τον έφερνε ύστερα από καιρό η τύχη στην Αμερική όπου τον κέρδισαν οι καλλιτεχνικές εργασίες, αντί τα ρεσιτάλντ και χοτέλια στα οποία συνήθως διακρίνονται οι ομογενείς.

Και επειδή τρώγοντας έρχεται η όρεξη, κι αυτό είναι σχήμα λόγου και δεν αφορά την ταβέρνα αλλά εμένα προσωπικά, θα πω ακόμα και γι' αυτό δυο λόγια.

Εγώ ως γνωστό με την παντρεία πήγα σάγαμπρος στην Καλλιθέα. Εμενε όμως στο Χωριό το παλιό το σπίτι μου για τα καλοκαίρια. Με την κατολίσθηση όμως τόφερε ο δαίμονας, όπως λένε, και του Μανώλη η σκούφια, η κατολίσθηση να σταματήσει αφού πήρε το τελευταίο το σπίτι μου. Τύχη να σου πετύχει. Κι έτσι έμεινα χωρίς δικό μου σπίτι και χρειάστηκε να πάω για δεύτερη φορά σάγαμπρος και στο Χωριό διαμορφώνοντας σε κατοικίσσιμο το χώρο της γελάδας στο ισόγειο που ανέφερα παραπάνω, εξασφαλίζοντας ανεξάρτητη στέγη και δροσιά για τα καλοκαίρια. Φαίνεται όμως ότι το σάγαμπρικό μου πάει γούρι και τρίτωσε που λέμε το κακό αφού εγκαταστάθηκα κατά κάποιο τρόπο σα σάγαμπρος και στο "Ίδρυμα της Κοινωνικής Πρόνοιας Ευρυτανίας" (εντός παρενθέσεως Γηροκομείο) όπου αν κάποιος με ζητήσει μπορεί να με βρει αλλά η περίπτωση αυτή για λεπτομέρεις δεν είναι του.... παρόν.

Θάμουννα όμως αχάριστος αν δεν τόνιζα ότι η σχέση μου με το γηροκομείο είναι κάθε άλλο παρά σχέση σάγαμπρου και κακιάς πεθεράς.

Στην εποχή της κοσμογονίας που ανέφερα παραπάνω παρουσιάστηκε στον τόπο μας και ένα είδος ακριδογονίας που δεν άφηνε στο διά-

βα της τίποτα αφάγωτο και χρειάστηκε αγώνα, με κάψιμο με φλογοβόλα πετρελαιοκίνητα σ' όλες τις εστίες τους για να ξεπατωθούν. Απ' όλη αυτή την ιστορία μείνανε τ' άδεια τενεκέδια απ' το πετρέλαιο που γράφανε απ' έξω "Σαλαροίλ" και καθιερώθηκε το "Σόλον" στην πρέφα να μετονομαστεί για αρκετά χρόνια σε Σολαροίλ.

Και πάμε παρακάτω. Ταχικά μας επισκεπτότανε στο Χωριό ο Θανάσης, από το γεπονικό Χωριό, σε γιορτές και πανηγύρια αλλά πάντα με την προϋπόθεση να βγει κάτι προς όφελός του. 'Η λουκούμι, ή δραχμούλα για τη γνωριμία ή μεζές κλπ. Κάποτε που τον φιλέψανε ένα δεκάρικο της εποχής εκείνης το χάρηκε ιδιαίτερα. "Μπράβο" είπε "αυτό δε χαλάει. Μπορείς να το κάνεις ό,τι θέλεις και όποτε θέλεις". Γιατί οι μεζέδες δεν κρατούσανε πολύ καιρό μιας και δεν υπήρχε στο σπίτι ψυγείο. Αν όμως δεν είχε στο σπίτι ψυγείο είχε στο σπίτι άλλες ευκολίες.

Το χειμώνα για ν' αποφεύγει το πολύ κρύο και να μη μπαινοβγαίνει για τις πρόχειρες... ανάγκες του έφκιασε με ένα κομμάτι τσίγκο ένα αποχετευτικό αγωγό επιφανείας και βολεύτηκε η κατάσταση. Αλλά για κείνο που θα μείνει στην ιστορία είναι ότι κάποτε δικάστηκε για αλητεία εφτά μέρες φυλακή και κλείστηκε στο φρέσκο. Αφού πέρασε κουτσά στραβά όλη τη μέρα μέσα, το βράδυ που νύκτωσε χτυπούσε την πόρτα επίμονα να τον βγάλουν έξω.

Του εξήγησαν ότι δικάστηκε εφτά μέρες και θα βγει όταν περάσουν. Ο Θανάσης όμως επέμενε να βγει γιατί δικάστηκε όπως έλεγε εφτά μέρες και όχι εφτά νύχτες.

Στην κουβέντα του είχε ένα δικό του τρόπο. Τον ρωτούσαν για πλάκα αν είναι πένιτρεμένος και εί|355αι σα να τον ακούω ν' απαντάει. "Αν είμαι παντρεμένος; Ακούς τι λέει; Αμ' δεν είμαι. Αν ήμ'να παντρεμένος έσ' θα γύριζα;".

Από τα παλιά χρόνια ο όρκος είχε θέση αποδεικτικού στοιχείου εκτός ορισμένων περιπτώσεων που και αυτός ο όρκος δεν είχε ισχύ. Στην ιστορία μας δύο πιτσιρίκοι για να τακτοποιήσουν τις διαφορές τους κατέφυγαν στον όρκο που είχε ισχύ με το φίλημα του σταυρού. Ο μικρότερος όμως που φοβότανε μην το γελάσει ο άλλος όταν ορκιστεί αυτός πρώτα και δεν τηρηθεί η συμφωνία, αφού το σκέφτηκε αρκετά, ζήτησε απ' το μεγάλο να ορκιστεί μ' αυτό τον όρ-

κο.

"Φ'λεις σταυρο ότι θα φι'λίσ'ς σταυρό άμα φι'λίσω εγώ σταυρό;" Ατσίδας ο μικρός από ...μικρός.

Δυο σχολικά τώρα από την εποχή της κοσμογονίας. Ρώτησε ο δάσκαλος ποιος ήταν Πρόεδρος της Δημοκρατίας εκείνη την εποχή. Πρόκειται για τον Παύλο Κουντουριώτη κι αν δεν τον θυμάμαι καλά βάλτε μου μηδέν. Από τους λίγους που δείχνανε ότι ξέρανε, και δεν ξέρομε αν το ξέρανε κι αυτοί, ήταν και κάποιος που δεν κρατιότανε και το ξεφούρνισε... ο Τσοτίνας. Τσοτίνας δε ήταν ο επί σειρά ετών πρόεδρος της Κοινότητας Νίκος Κυρίτης που εκτελέστηκε το 1942 από τους Ιταλούς στην Κατοχή μαζί με άλλους 12 πατριώτες...

Και το δεύτερο πάλι απ' το Σχολείο. Ρωτούσε αυτή τη φορά ο δάσκαλος για τα ονόματα που έχουν τα δάκτυλα. Μέγας, δείκτης, μέσος κλπ. Σκάλωσε όμως στο δείκτη και ο δάσκαλος για να βοηθήσει στο όνομά του ρώτησε σε τι χρησιμοποιούμε αυτό το δάκτυλο, βέβαιος ότι θα το βρίσκανε με το που δείχνανε κάθε τόσο στο μάθημα. Και η απάντηση ήρθε τσεκουράτη και ανεπάντεχν. "Για να τ'ράμε τ'ν κότα αν θάχει αυγό".

Στη σειρά των μαργαριταριών θ' αναφέρω ότι σε μια ψαροκασέλα (και όταν λέω ψαροκασέλα εννοώ ψαροκασέλα) διάβασα τον τίτλο της επιχείρησης "ΑΦΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ".

Στην οδό δε Πειραιώς σ' ένα άχτιστο οικόπεδο, σωστή αλάνα, στο πεζοδρόμιο απέξω ήταν αραγμένο ένα τεράστιο βυτίο μεταφοράς καυσίμων που έγραφε με κεφαλαία ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ... ΕΝΤΟΣ, και στο οικόπεδο τίποτα που να προδίνει ζωή. Και ένας άλλος στην Κάνιγγος είχε ένα καρότσι δηλαδή ένα καρότσι με δυο ρόδες και χερούλια για μεταφορές που έγραφε "ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΕ ΜΕΤΑΦΟΡΕ ΚΑΙ ΕΚΔΡΟΜΕ". Τελευταίο αφήσαμε εκείνο το θερμοσίφωνο που μας ταλαιπωρεί όταν χαλάει και θέλει διόρθωμα, καινούργια εξόδα για επισκευή ή για άλλαγμα με καινούργιο. Το ότι του αλλάζουμε το όνομα για να το εκδικηθούμε είναι το λιγότερο που μπορούμε να του κάνουμε. Όλοι λοιπόν απάνω του. Θερμοσύμφωνο και πάλι... θερμοσύμφωνο.

Νέα από το χωριό με λίγα λόγια

● Ολοκληρώθηκε η ανακαίνιση της εκκλησίας της Παναγιάς. Οι εργασίες που πραγματοποιήθηκαν είναι η τσιμεντόστρωση του γύρω χώρου, η κατασκευή κεραμοσκεπής για το ναό και γενικότερα μια επιμελημένη διαρρύθμιση στο σύνολο του χώρου, ενώ ανέβηκε και το ύψος του ναού κατά ένα περίπου μέτρο. Την τεχνική επιμέλεια έκανε ο Βασίλης Ζήσιμος και το σχεδιασμό και τη φροντίδα της εκτέλεσης ο αιδεσιμότατος Νικόλαος Αζακάς.

● Το παλαιό -και περιφρονημένο- εκκλησάκι της Αγίας Αικατερίνης, ανακαινίστηκε κι αυτό, καθώς είχε να φροντιστεί από την εποχή που το φρόντιζε η μακαρίτισσα Αικατερίνη Ματσούκα. Η επιμελημένη εργασία έγινε από τον τεχνίτη 'Αγγελο Γιαννακόπουλο υπό την επίβλεψη του αιδ. Νικολάου Αζακά.

● Ένα εκδρομικό μονοπάτι από τους Αγίους Αποστόλους - εκεί που ήταν ο παλαιός δρόμος που κατεβαίναμε στο ρέμα με κατεύθυνση το Γαύρο μέσω κάτω Μύλου - σχεδιάστηκε και εκτελέστηκε από τις υπηρεσίες του Δασαρχείου. Τους ευχαριστούμε γι' αυτή τους την προσπάθεια κι ευχόμαστε να δημιουργηθούν κι άλλες παρόμοιες διαδρομές για τους περιπατητές από τις εν λόγω υπηρεσίες.

● Σοβαρή προσπάθεια για να είναι εύκολη η διαδρομή για τον Αη Σώστη, στον παλαιό οικισμό, έγινε πρόσφατα. Πραγματοποιήθηκε μια σχετική διαπλάτυνση, καθαρίστηκαν οι πέτρες, στρώθηκε με αμμοχάλικο και η διαδρομή είναι πιο υποφερτή. Ευχόμαστε στο μέλλον να γίνει και ασφαλτόστρωση, που θα κάνει πιο άνετη τη διαδρομή για την υπέροχη τοποθεσία του Αη Σώστη.

● Αρχισαν οι μετρήσεις και έχει δρομολογηθεί η αντικατάσταση των σωλήνων εσωτερικής διανομής νερού και στους δύο οικισμούς. Οι εργασίες πρόκειται να αρχίσουν το φθινόπωρο.

● Με πρωτοβουλία του εκκλησιαστικού Συμβουλίου και την επίβλεψη του αιδ. Αζακά έγινε η περίφραξη του χώρου της Εκκλησίας της "Μεταμόρφωσης του Σωτήρος" που ήταν απαραίτητη για να φυλαχτεί ο χώρος αυτός.

Επίσης με κάθε επιμέλεια και υπό την επίβλεψη πάντα του αιδ. Αζακά έγινε με επιτυχία ο ελαιοχρωματισμός του εσωτερικού της εκκλησίας.

● Και αφήνουμε τα δυσάρεστα για το τέλος: Τις ημέρες της Αποκριάς - Δευτέρα ή Τρίτη - άγνωστοι θρυμμάτισαν κυριολεκτικά τα τζάμια της εισόδου της Πνευματικής Γωνιάς. Το γεγονός αυτό αποτελεί μια κακή αρχή και είναι πολύ λυπηρό για το χωριό μας. Ευχόμαστε να μην επαναληφθεί και όλοι θα πρέπει να έχουμε το νου μας.

● Επίσης παρουσιάστηκαν μια-δυο μικροκλοπές αντικειμένων. Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να επαγρυπνούμε για να αποφευχθούν στο μέλλον τέτοια δυσάρεστα φαινόμενα.

● Ένα άλλο δυσάρεστο γεγονός είναι ότι παρουσιάστηκαν κλοπές ζώων του μοναδικού κτηνοτρόφου του χωριού, αλλά και σε μεμονωμένα νοικοκυριά. Δεν αναφέρουμε συγκεκριμένα κρούσματα αλλά μήπως πρέπει να αναρωτηθούμε αν τα περιστατικά αυτά θυμίζουν το πρώτο διάστημα της κατοχής; Αλίμονό μας, τότε! Ποιος τώρα θα του κόψει το χέρι;

Εμείς έχουμε ανάγκη από έργα και πράξεις που πάντοτε κοσμούσαν και τιμούσαν το χωριό και την κοινωνία του και όχι τέτοια που μας βάζουν σε κακές σκέψεις. Να μη μεταφέρουμε την αναρχία της πόλης στην μικρή κοινωνία του χωριού μας.

● Πριμοδοτήθηκαν το περασμένο καλοκαίρι τα θερινά δρομολόγια του λεωφορείου που γίνονται δύο φορές την εβδομάδα προς τον παλαιό οικισμό του Μικρού Χωριού, και θα συνεχιστούν και φέτος αρχίζοντας τα δρομολόγια από το τέλος του μήνα.

Γενική Συνέλευση των Συλλόγων του Δήμου Ποταμιάς

Στην Αθήνα, τη Δευτέρα 24 Ιανουαρίου 2000, και ώρα 20.00 μ.μ. στα γραφεία του Συλλόγου Μεγαλοχωριτών οδός Μαυροκορδάτου 6, συνήλθαν οι πρόεδροι των Συλλόγων του Δήμου Ποταμιάς -Ευρυτανίας έπειτα από πρόσκληση του προέδρου του Δ.Σ. Φ. Καλλιάνη, προκειμένου αφ' ενός μεν να γίνει η γνωριμία τους και σύσφιξη σχέσεων των με θέματα που αφορούν το Δήμο.

Παρέστησαν οι κάτωθι:

1. Ο Δήμαρχος Κος Ι. Γαβρίλης
2. Ο πρόεδρος του Δ.Σ. Κος Φ. Καλλιάνης
3. Κος Τριχιάς Δημ. Σύμβουλος
4. Κος Μαραγούσιος Δημ. Σύμβουλος

Και οι πρόεδροι των συλλόγων του Δ. Ποταμιάς οι κ.κ. Πρόεδρος Σ. Κλαυσιωτών Κα Μουτογιάννη, Πρόεδρος Σ. Μικροχωριτών Κος Κεράνης, Πρόεδρος Σ. Καριτσιωτών Κος Δημόπουλος, Πρόεδρος Σ. Νοστιμιωτών Κος Μπάκης, Πρόεδρος Σ. Χελιδωνιατών Κος Τσαντής, Πρόεδρος Σ. Μουζιλιωτών Κος Πανογιώργος, Πρόεδρος Σ. Δερματιωτών Κος Τριανταφύλλης, Πρόεδρος Σ. Μεγαλοχωριτών Κος Κοντομέρκος,

Γ. Γρ. Σ. Συγκρελιωτών Κα Μπαγούρδου, Γ.Γρ. Σ. Δερματιωτών Κος Τριχιάς.

Ο πρόεδρος του Σ. Αναδιωτών, λόγω κωλύματος δεν παρευρέθη στην συνέλευση.

Τον λόγο έλαβε ο Προεδρεύων κ. Φίλιππος Καλλιάνης (Πρόεδρος Δημοτικού Συμβουλίου Δήμου Ποταμιάς)

Καλωσορίζω τον Δήμαρχο Ποταμιάς κ. Γιαν. Γαβρίλη, τους Δημοτικούς Συμβούλους κ. Κώστα Τριχιά και κ. Κωσ. Μαραγούσια, τους Προέδρους και τα μέλη των Δ.Σ. των Συλλόγων του Δήμου μας.

Αγαπητέ Πρόεδρε του Συνδέσμου Μεγαλοχωριτών κ. Κοντομέρκο σας ευχαριστώ για την ευγενική παραχώρηση της ζεστής και φιλόξενης αίθουσάς σας, αλλά από ότι βλέπω και την αρκετά γευστική, από τις κυρίες του Δ.Σ.

Αγαπητοί μου, οι λόγοι που μας επέβαλαν να σας προσκαλέσουμε σήμερα είναι πολλοί και ουσιαστικοί:

α) Να γνωριστούμε, β) η ανταλλαγή απόψεων, γ) η σύσφιξη σχέσεων και δ) να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις και οι βάσεις για τακτικές συνεδριάσεις μεταξύ της Δη-

μοτικής Αρχής και των Συλλόγων.

Όπως γνωρίζουμε όλοι μας και δεν νομίζω ότι μπορεί κανείς να το αμφισβητήσει, η προσφορά των Συλλόγων υπήρξε μεγάλη και διαρκής. Με αγώνες κατόρθωσαν μέσα από αντιξώες συνθήκες να αναπτύξουν και να αναδείξουν το χωριό τους. Η μεγάλη τους όμως αγάπη δεν σταματούσε μόνο σε έργα αλλά πολλές φορές εκτιμώντας ότι είναι ο μοναδικός φορέας της μικρής τους κοινωνίας έδιναν χέρι βοήθειας όπου τους ζητείτο.

Επίσης δεν μπορούμε να μην αναγνωρίσουμε την μεγάλη συμβολή τους στην διατήρηση και διάδοση της Πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Με τα ολίγα αυτά που σας ανέφερα βλέπουμε πόσο ενεργά και δραστήρια κύτταρα υπήρξαν όλοι οι Σύλλογοι της Ποταμιάς και σε καιρούς μάλιστα χαλεπούς.

Αγαπητοί μου, σήμερα μας δίνεται μια μοναδική ευκαιρία, όλοι πλέον μαζί, σαν μια οικογένεια και με μεγαλύτερες δυνατότητες, έχοντας πλέον μαζί και αρωγό τον Δήμο μας, ας ξεκινήσουμε κάνοντας πραγματικότητα ό,τι δεν μπόρεσαν αλλά και δεν τους επέτρεψαν οι δυσκολίες της ζωής να πραγματοποιούν οι προκάτοχοί μας.

Τελειώνοντας, κάνω έκκληση προς όλες και όλους σας, ας γίνει σήμερα αυτός ο χώρος το εφαλτήριο για ένα νέο ξεκίνημα, έτσι ώστε μέσα από προτάσεις, αντιθέσεις, συζητήσεις, τις οποίες θα διακρίνει πάντα η ειλικρίνεια, η συνέπεια και η συνοχή ευελπιστώ ότι θα έχουμε το επιθυμητό αποτέλεσμα που όλοι προσδοκάμε για τον τόπο μας.

Στη συνέχεια έλαβε το λόγο ο κ. Δήμαρχος ο οποίος αναφέρθηκε στα υφιστάμενα προβλήματα του Δήμου.

“Αγαπητοί συνδημότες, πρόεδροι και μέλη των Συλλόγων των Δημοτικών μας διαμερισμάτων. Αφού σας ευχηθώ καλή χρονιά με υγεία και δημιουργία να σας ευχαριστήσω που ανταποκριθήκατε στο κάλεσμα μας σε αυτή την συνάντηση, μια συνάντηση πρώτα απ’ όλα γνωριμίας και παράλληλα να συζητήσουμε, να αλλάξουμε γνώμες, να ακούσουμε προτάσεις αφού ο στόχος μας μέσα βέβαια από διαφορετικούς θε-

σμούς είναι κοινός, για την πρόοδο και ανάπτυξη των χωριών μας.

Όπως σε λους είναι γνωστό, η πολιτεία πριν ενάμιση χρόνο περίπου καθιέρωσε έναν νέο θεσμό το λεγόμενο “πρόγραμμα Ιωάννης Καποδίστριας” έκανε λοιπόν συνενώσεις χωριών από κοινότητες σε δήμους, πιστεύοντας έτσι στην ενιαία ανάπτυξη των χωριών αφού σε όλους είναι γνωστό ποια είναι η κατάσταση τους σήμερα διότι η μορφολογία του εδάφους είναι τέτοια, είτε διότι σε κάποια χωριά δεν δόθηκε η ανάλογη σημασία, να μαραζώνουν και δυστυχώς να εγκαταλείπονται.

Η αγάπη μας για αυτόν τον τόπο και η όρεξη για δημιουργία μας ώθησε να αναλάβουμε μέσα από την εντολή που όλοι εσείς οι συνδημότες μας δώσατε, την τύχη αυτού του τόπου. Ξεκινήσαμε λοιπόν πρώτα απ’ όλα να στεγάσουμε σαν ένας νέος Δήμος σε ένα χωριό στην έδρα του Δήμου που να προσφέρει και άνεση και να είναι απόλυτα λειτουργικός για τη σωστή εξυπηρέτηση των πολιτών.

Επιτρέψτε μου εδώ να πω ότι μέσα από την προσπάθειά μας καταφέραμε να στεγαστούμε και να λειτουργήσουμε ίσως καλύτερα από άλλο Δήμο του νομού.

Στην προσπάθειά μας να εντοπίσουμε και να καταγράψουμε τα προβλήματα των Δημ. Διαμερισμάτων σε συνεργασία με τα τοπικά συμβούλια των χωριών συζητήσαμε να γίνει μια ιεράρχηση έργων που πρέπει να γίνουν για να ασχοληθεί ο δήμος με την πρόταση προς την πολιτεία (περιφέρεια) να ενταχθούμε έτσι σε ένα πρόγραμμα χρηματοδότησης το λεγόμενο Ε.Π.Τ.Α. (ειδικό πρόγραμμα τοπικής αυτοδιοίκησης) όντως με μεγάλο μεράκι καθίσαμε και κάναμε ένα σχέδιο ανάπτυξης για το Δήμο ύψος κόστους για επίπεδο επιταξίας 2000-2006 περί τα (4) τέσσερα δις. Εφυγε η πρόταση προς ανάλογους φορείς, μια πρόταση που δεν μας δέσμευσε αλλά άφηνε ανοικτό το κόστος των έργων.

Σε απάντηση τους μας προσγειώνουν με μια άλλη πρόταση που έπρεπε να κάνουμε ύψους περίπου (900) εννιακοσίων εκατομμυρίων. Ωσπου τελικά η χρηματοδότηση η οποία ήρθε και βέβαια το 50% για την πρώ-

τη τριετία ύψους 318 εκατομμυρίων και στο σύνολο της 636 εκατομμύρια. Τα χρήματα αυτά τα δρομολογήσαμε σε έργα υποδομής και με ομόφωνη απόφαση αξιολογώντας τα προβλήματα ανά Δημοτικό Διαμέρισμα και με σειρά προτεραιότητας εντάχθηκαν να λυθεί το πρόβλημα ύδρευσης πρώτα, προμήθεια μηχανημάτων και αποχετεύσεων.

Οφείλω να καταθέσω ότι ελπίδα όλων των δήμων ήταν το Ε.Π.Τ.Α. που δυστυχώς αποδείχτηκε ελάχιστο.

Ο καθένας από εσάς είναι γνώστης των προβλημάτων στο χωριό του και εδώ θα ήθελα στην πορεία της κουβέντας αφού ακολουστούν από την κάθε φορά ανά Δ.Δ. να σχηματιστεί και να γίνει γνώστη η εικόνα του δήμου. Πριν μπούμε στο διάλογο μεταξύ μας θέλω ακόμη να πω ότι δεν νιώθω και τόσο ευτυχής σύμφωνα με την υπάρχουσα κατάσταση εννοώ οικονομική που βρήκαμε αφού τα έσοδα προς το Δήμο είναι μόνο από τα δύο μεγάλα χωριά δηλαδή το Μικρό και το Μεγάλο χωριό, και το χειρότερο είναι ότι σε οφειλές που υπήρχαν, τεράστιες, σκεφτείτε ότι μόνο για τους τέως προέδρους Κοινοτήτων άγγιζε τα 48 εκατομμύρια που πρέπει να πληρωθούν από το Δήμο στην πορεία της χρονιάς και προς το τέλος του έτους έρχεται καινούργια εντολή από το ΥΠΕΣΔΑ που υποχρεώνει το Δήμο σε εξοδα παράστασης και στους προέδρους τοπικών συμβουλίων αναδρομικά από 01/01/1999. Ένα κόστος 7,5 εκατομμυρίων το χρόνο. Αν σκεφτείτε αυτά που προανέφερα, δύο εργάτες και έναν χειριστή που έχουν προσληφθεί μέσα βέβαια από τα κριτήρια του ΑΣΕΠ, καταλαβαίνετε ότι όλα τα έσοδα πάνε σε μισθοδοσίες και οφειλές και πού φοβάμαι ότι πέραν του Ε.Π.Τ.Α. τα χρήματα για έργα στο 2000 δεν θα υπάρχουν...”.

Στο τέλος της ομιλίας του ο Κος Δήμαρχος Ι. Γαβρίλης ευχαρίστησε τους παραβρισκόμενους και τους υποσχέθηκε ότι η αντιμετώπιση των προβλημάτων του Δήμου σύμφωνα με τις επιδιώξεις του, θα προσπαθήσει να είναι ικανοποιητική. Μετά έδωσε τον λόγο στους προέδρους των Συλλόγων.

Πρώτη ομιλήτρια ήταν η πρόεδρος του Συλλόγου Κλαυσιωτών Κα Μουτογιάννη. Η κα Μουτογιάννη ευχαρίστησε το Δήμαρχο κ. Ι. Γαβρίλη για την ενημέρωση όσο αφορά στο Δήμο. Ανέφερε το ότι υπάρχουν προβλήματα στα χωρία άλλοτε μεγάλα και άλλοτε μικρά. Πρότεινε να γίνει ένας βιολογικός καθαρισμός των ρεμάτων στο Κλαυσί, διότι είναι εστία μολύνσεων.

Δεύτερος ομιλητής, ο κος Κεράνης, ο πρόεδρος του Συλλόγου Μικροχωριτών ο οποίος είπε ότι πρέπει συνεννόηση με τα τοπικά συμβούλια και τους προέδρους για το καλό του κάθε χωριού και για ολόκληρο το Δήμο. Επίσης ανέφερε ότι υπάρχει έκταση απολλοτριωθείσα από το 1964 για να δοθούν οικοπέδα στους Μικροχωρίτες και μέχρι σήμερα δεν έγινε τίποτα ακόμη. Και η εμπλοκή στο θέμα της λειτουργίας του υδροηλεκτρικού εργοστασίου παλινδρομεί για χρόνια. Επίσης ευχαρίστησε την επιτροπή Κυριών του Συνδέσμου Μεγαλοχωριτών για την φιλοξενία των Προέδρων και τα υπέροχα μεζεδάκια που προσέφεραν.

Τρίτος ομιλητής ήταν ο πρόεδρος του Συλλόγου Καρυτσιοτών ο κος Δημόπουλος ο οποίος είπε ότι η Καρύτσα ουσιαστικά δεν έχει προβλήματα εν συγκρίσει με άλλα χωριά. Το μόνο είναι ότι δεν υπάρχει πλατεία ώστε να τοποθετηθεί ένα μνημείο. Τα ιδιοκτησιακά καθεστώτα πρέπει να λυθούν ώστε να διαμορφωθεί μια πλατεία. Ακόμη είναι πολύ σημαντική η συντήρηση των δρόμων.

Τέταρτος ομιλητής ο πρόεδρος του Συλλόγου Νοστιμιωτών κος Μπάκης που υποστήριξε ότι οι άνθρωποι του τοπικού συμβουλίου να είναι σωμμένοι στα ζωτικά προβλήματα. Πρότεινε συνεργασία Δήμου και τοπικού συμβουλίου. Επίσης είπε ότι για να υλοποιήσουμε τα προβλήματα μας πρέπει να βρούμε κάποιος οικονομικούς πόρους για το Δήμο και τα χωριά μας.

Επειτα το λόγο πήρε η Γ.Γ. Συγκρελιωτών κα Μπαγούρδου η οποία μας ανέφερε ότι το μεγάλο πρόβλημα του Συγκρελλου είναι ο δρόμος. Μετ’ εμποδίων πηγαίνουν στο χωριό τους γι’ αυτό το χειμώνα ερημώνει και λόγω καιρικών συνθηκών το πρό-

βλημα γίνεται χειρότερο. Περνούσε εκοκαφικό μηχανήμα αλλά είναι χειρότερα. Πρόβλημα ύδρευσης.

Το λόγο μετά έλαβε ο κος Σιατής, πρόεδρος των Χελιδωνιατών, ο οποίος υποστήριξε ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα το έχει η Χελιδόνα. Το υδραγωγείο και ο δρόμος καταστράφηκε και αν και έχει περάσει αρκετός καιρός τα προβλήματα υπάρχουν. Είπε ακόμα ότι για το θέμα των χρημάτων πρέπει να στραφούμε προς την Ε.Ο.Κ. Κάνοντας κάποιες μελέτες ώστε να μπορούμε να απορροφήσουμε χρήματα από την Ε.Ο.Κ. Πρότεινε λοιπόν να γίνει Συνεδριακό κέντρο ο Δ. Ποταμιάς διότι είναι μια μορφή τουρισμού. Να εκδοθεί και εφημερίδα και να γίνονται πολιτιστικές εκδηλώσεις.

Επειτα μίλησε ο πρόεδρος του Σ. Μουζιλιωτών κος Πανογιώργος που απεύθυνε χαιρετισμό στους παρευρισκομένους. Είπε ότι οι Μουζιλιώτες είναι από τους τυχερούς γιατί στο χωριό δεν υπάρχουν ουσιαστικά προβλήματα. Υπάρχουν και δρόμοι ώστε να μην υφίσταται θέμα μετακίνησης καθώς και ύδρευση. Ο κος Πανογιώργος καθώς και η Γ.Γ. του Συλλόγου κα Μ. Μάντζαρη, υποστήριξαν πως με τόσα προβλήματα που ακούστηκαν αισθάνονται τυχεροί που κατάγονται από το Μουζίλο και είπαν ότι πρώτη προτεραιότητα είναι να δοθούν τα χρήματα στα χωριά που έχουν άμεση ανάγκη.

Ογδοος ομιλητής ήταν ο πρόεδρος του συλλόγου Δερματιωτών κος Τριανταφύλλης. Εκείνος είπε ότι η συγκέντρωση αυτή είναι μια καλή αρχή ώστε να βοηθήσουμε το Δ. Ποταμιάς. Εδωσε συγχαρητήρια στον πρόεδρο του Μουζίλο για τις ιδέες και τις απόψεις του. Υποστήριξε ότι τα χωριά μας μπορεί να έχουν πρόβλημα χρημάτων όμως σήμερα έχουμε "φωνή" και ανήκουμε σε μια κοινωνία. Μην ξεχνάτε - είπε - ότι με δικά μας έξοδα παλέψαμε για να γίνει ο δρόμος. Ελπίζει ότι μέσω του Δήμου θα ακουστεί η φωνή μας καθώς και ότι θα ήταν ό,τι καλύτερο η επίτευξη της συνεργασίας για την αξιοποίηση του χωριού μας καθώς και η στήριξη του προγράμματος Καποδίστρια. Επίσης πρόσθεσε ότι υπάρχει πρό-

βλημα στο δρόμο προς την Αγία Παρασκευή. Αναφέρθηκε στο ότι το Δερμάτι εκδίδει μια εφημερίδα. Τέλος υποστήριξε ότι δόθηκαν δάνεια σε ορισμένους κατοίκους για το καινούργιο Δερμάτι. Άλλοι δεν πήραν. Να γίνουν προσπάθειες λοιπόν να λάβουν όλοι τα δάνεια αυτά.

Ένατος ομιλητής ήταν ο κος Κοντομέρκος, πρόεδρος των Μεγαλοχωριτών ο οποίος διαφώνησε με τον πρόεδρο του Συλλόγου Χελιδόνας για την ομοσπονδία λόγω κορεσμού. Δεν θέλει να χάσουν οι Σύλλογοι την οντότητά τους. Πρότεινε την διοργάνωση εκδρομών στις οποίες να συμμετέχει όλος ο Δήμος Ποταμιάς. Συμφώνησε στο ότι η ύδρευση και η αποχέτευση είναι οι πρώτες προτεραιότητες. Είπε επίσης ότι καλό θα ήταν να βρεθούν κοινοτικά οικόπεδα και να δοθούν στους κατοίκους. Τέλος, συνεχάρη τους αντιπροσώπους του Μουζίλου για τις απόψεις τους και κλείνοντας είπε ότι πρέπει να αξιοποιήσουμε την Ευρυτανία γιατί είναι μια μικρή Ελβετία, ένας παράδεισος.

Δέκατος και τελευταίος ομιλητής ήταν ο Γ.Γρ. του Σ. Δερματιωτών ο κος Τριχιάς που έδωσε συγχαρητήρια στο Δ. Ποταμιάς και υποστήριξε ότι πρέπει να επικρατήσει η ενότητα μεταξύ του τοπικού συμβουλίου γιατί η τύχη του τόπου είναι στα χέρια του. Πρότεινε να γίνεται καθαρισμός των δρόμων και των ρεμάτων. Να αναπτυχθούν οι επιχειρήσεις για την αύξηση των πόρων του Δήμου καθώς και να πραγματοποιούνται εκδηλώσεις τους καλοκαιρινούς μήνες.

Και εγώ χαιρετίζω αυτή τη συνάντηση και εύχομαι μια καλή συνεργασία ανάμεσα στους 10 συλλόγους του δήμου Ποταμιάς με το δήμο.

Πιστεύω ότι αυτή η συνεργασία θα βοηθήσει πολύ μελλοντικά στην πορεία του τόπου, των δημοτών καθώς και των συλλόγων. Οι σύλλογοι μπορούν να συμβάλουν στην εξέλιξη του δήμου μέσα από τον πολιτισμό, την παράδοση και τον τουρισμό. Στον πολιτιστικό τομέα καλό θα ήταν να γίνονται κατά τη διάρκεια του χρόνου πολιτιστικές εκδηλώσεις με τη συνεργασία

του δήμου και των συλλόγων και μέσα από αυτές τις εκδηλώσεις να προβάλλουμε την παράδοση και τα έθιμα των χωριών μας.

Σε επίπεδο τουρισμού οφείλουμε να φροντίσουμε για την καλή μας φήμη προς τα έξω. Στην Ευρυτανία έχουμε υψηλό τουρισμό και ποιοτικό και ποσοστικό και ο δήμος μας δέχεται το μεγαλύτερο αριθμό αυτών των ανθρώπων. Είναι στο χέρι μας ως φιλόξενος λαός που είμαστε να προωθήσουμε τις φυσικές ομορφιές της περιοχής μας και να ανατρέψουμε τα κακώς κείμενα του παρελθόντος. Οι σύλλογοι μπορούν να βοηθήσουν προς αυτή την κατεύθυνση συνεργαζόμενοι με το δήμο και προβάλλοντας τα αξιοθέατα του κάθε δημοτικού διαμερίσματος. Ακόμη μπορούν να βοηθήσουν στην προσέλκυση νέων επιχειρηματιών που μπορούν να δώσουν μεγαλύτερη ώθηση στην περιοχή. Και τα λέω αυτά επειδή πιστεύω ότι όλοι οι σύλλογοι και τα μέλη τους όπου και αν βρίσκονται δουλεύουν και δουλεύουν πολύ για να βοηθούν τον τόπο τους. Ας γίνουν λοιπόν οι σύλλογοι πρεσβευτές του δήμου από τη δική τους μεριά γιατί πιστεύω ότι και θέλουν και μπορούν.

Ο Δημοτικός Σύμβουλος Κώστας Μαραγούσιος:

Και εγώ με τη σειρά μου θέλω να σας ευχαριστήσω για τη σημερινή σας παρουσία και ανταπόκριση στο κάλεσμα αυτό της Δημοτικής Αρχής.

Προβήκαμε σε αυτή μας την ενέργεια θέλοντας να αποδείξουμε τη σημασία που δίνουμε στους Πολιτιστικούς Συλλόγους των Δημοτικών μας Διαμερισμάτων καθώς επίσης και το σημαντικό ρόλο που μπορούν να παίξουν σε συνεργασία με τα Τοπικά Συμβούλια.

Σαν πρώτη συγκέντρωση (γνωριμία θα την έλεγα εγώ), θα ήθελα να δείξετε κατανόηση για τυχόν προβλήματα που προκύπτουν κατά την διάρκεια της διαδικασίας.

Μετά από αυτά που σας είπε ο Δήμαρχος, ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου και ο κ. Τριχιάς, εγώ θα ήθελα να προσθέσω ένα και σημαντικό, ότι τίποτα δεν πρόκειται να γίνει και να αλλάξει στο Δήμο

μας αν και εφόσον δεν υπάρξουν χρήματα!!!

Χρήματα τα οποία η Πολιτεία πριν τις Δημοτικές και Νομαρχιακές Εκλογές υποσχέθηκε και εμείς σαν Νεοσύστατος Καποδιστριακός Δήμος τα έχουμε περισσότερο ανάγκη.

1) Για να δημιουργήσουμε υποδομές.

2) Για να λύσουμε προβλήματα που μας μεταφέρθηκαν και

3) Για να κάνουμε προγραμματισμό και υλοποίηση των δικών μας εξαγγελιών και δεσμεύσεων.

Όλα αυτά σας τα λέω όχι για να σας απογοητεύσω αλλά για να σας καταστήσω σαφές ότι για φέτος (το 2000) μετά δυσκολίας θα μπορούσαμε να συντάξουμε προϋπολογισμό και τεχνικό πρόγραμμα. Επαναλαμβάνω δεν αντιπολιτεύομαι το θεσμό όπως ακούστηκε από κάποιους αλλά αυτή είναι η πραγματικότητα.

Είμαι υπέρ του θεσμού γι' αυτό συμμετέχω και αγωνίζομαι.

Τελειώνοντας θέλω να επαναλάβω πόσο σημαντική είναι η δική σας βοήθεια στην παραπέρα πορεία και δράση ημών των Δημοτικών Αρχόντων και πιστεύω πως θα πυκνώσουμε αυτές τις συναντήσεις για το καλό όλων μας.

Τέλος, έλαβε το λόγο ο πρόεδρος του Δ. Συμβουλίου ο κος Φ. Καλλιάνης όπου είχε και την πρωτοβουλία της εν λόγω συγκέντρωσης, και ευχαρίστησε τους παριστάμενους προέδρους που αποδέχτηκαν την πραγματοποίηση της συγκέντρωσης αυτής και ευχήθηκε να μην είναι η τελευταία αλλά να επακολουθήσουν και άλλες συγκεντρώσεις προκειμένου από κοινού να μελετούνται ή και να επιλύονται τα προβλήματα που απασχολούν το Δήμο και το Σύλλογο.

Μετά το τέλος της προαναφερθείσας συζήτησης εκφράστηκε πλήρης ικανοποίηση από τους παρευρισκομένους τόσο για την αναγκαία και απαραίτητη μεταξύ των γνωριμία όσο και για τις συζητήσεις πάνω στα υφιστάμενα προβλήματα του Δήμου.

Εν Αθήναις 31/3/2000

Ο πρόεδρος του Δ.Σ. κ. Φ. Καλλιάνης

Παναγιώτου Κ. Βλάχου, Το Πρόβλημα της Παιδείας: Κρίση και Υπέρβαση, Αθήναι, 1999.

Ως καταξιωμένος λειτουργός της παιδείας με μακρόχρονη θητεία και πλούσια εμπειρία, ο κ. Παναγιώτης Βλάχος στο βιβλίο του αυτό προβαίνει στην καταγραφή των προβλημάτων της εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες, με έμφαση στη Μέση Εκπαίδευση.

Δεν αρκείται όμως μόνο στην ανίχνευση των προβλημάτων και την περιγραφή της παθολογίας της εκπαίδευσης αλλά ως θεράπων ιατρός και βαθύς γνώστης της, προβαίνει σε καίριες υποδείξεις -συνταγές που μπορούν να την βγάλουν αργά ή γρήγορα από το κόμα στο οποίο εδώ και χρόνια έχει περιέλθει.

Θεωρεί δικαίως την κρίση της παιδείας ως απότοκον άσκοπων και πολλών μεταρρυθμίσεων, τις οποίες περιγράφει συνοπτικά στο δεύτερο κεφάλαιο του βιβλίου του. Ασχολείται στη συνέχεια εκτενώς με την ανάπτυξη του σύγχρονου ελληνικού εκπαιδευτικού ι-δεώδους και αναλύει τις διάφορες πτυχές του, δηλαδή τις επιμέρους επιδιώξεις του που δεν είναι μόνο η παροχή γνώσεων αλλά και η ανάπτυξης βουλήσεως, η επιδίωξις αρετής, η σύζευξις γενεών, ο εθνικός προσανατολισμός, η παγκόσμιος συναδελφώσις, η ανθρωπιστική αγωγή, η θρησκευτική πίστις, συνειδησις δημοκρατική, κ.ά. για να καταλήξει ότι η παιδεία είναι υπόθεσις εθνική και προϋπόθεσις προόδου του λαού και γι' αυτό οι υπεύθυνοι φορείς από την κυβέρνηση ως τους εκπαιδευτικούς λειτουργούς πρέπει να αναλογισθούν τις ευθύνες τους και δράσουν αναλόγως.

Δημήτρης Ι. Φαλλής, Ο Άγιος Λεωνίδης, ο μάρτυς, Αθήνα 1999.

Παλαιότερα ο συγγραφέας ανέλαβε μέσα από την έρευνα να αναδειξεί την ιστορικότητα του χωριού του Κλαψί Ευρυτανίας, τεκμηριώνοντας με λογικά επιχειρήματα, ότι το αρχαίο Κάλλιο δεν είναι άλλο από το σημερινό Κλαψί. Το ίδιο και τώρα με το βι-

βλίο του αυτό αποτολμά να δώσει απάντηση ως προς την καταγωγή του Αγ. Λεωνίδα στον οποίο είναι αφιερωμένος ο γνωστός παλαιοχριστιανικός ναός ερείπια του οποίου σώζονται ακόμη στο Κλαψί.

Η ερευνητική υπόθεση που τον βασάνιζε ήταν, ότι για να υπάρχει ο ναός του εκεί θα πρέπει να έχει κάποια σχέση με την καταγωγή του Αγίου, μια αρκετή πειστική λογική για την ανέγερση ναών, ιδίως εκείνο τον καιρό. Ετσι προχώρησε σε μια πολύχρονη και επίμοχθη έρευνα των συνθηκών του μαρτυρίου του Αγίου μαζί με επτά νεάνιδες. Μια απ' αυτές μάλιστα η Καλλίς θεωρεί ότι κατάγεται και αυτή από το Κάλλιο.

Φωτίζοντας ασάφειες πολλών κειμένων και επιχειρώντας διασταλτικές ερμηνείες άλλων μέσα από μια λάγερη γλώσσα και αμεσότητα, επιχειρηματολογεί για να καταλήξει στην επαλήθευση αυτού που ήταν αρχικός στόχος της υπόθεσής του. Την αξιόπαινη αυτή προσπάθεια εκτιμούν και αξιολογούν θετικά ο Μητροπολίτης Καρπενησίου κ. Νικόλαος, στον εισαγωγικό του χαιρετισμό και ιδιαίτερα ο πρωτοπρεσβύτερος π. Γ. Μεταλλινός, καθηγητής πανεπιστημίου, που προλογίζει το βιβλίο του κ. Φαλλή.

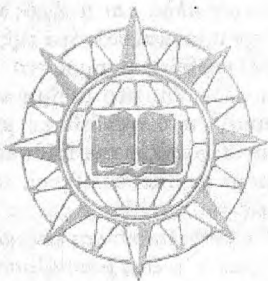
Μιχάλη Σταφυλά: ΑΝΔΡΕΑΣ Ι. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ. Μια ζωή δεμένη με την ιστορία και την παιδεία του τόπου. Εκδοτικός Οργανισμός Πάπυρος, 2000.*

Παρά τη συμβατική άρθρωση της ύλης του βιβλίου σε 7 κεφάλαια, ως δεξιότηχης της πένας, ο Μιχάλης Σταφυλάς, με το απαράμιλλο ύφος της γραφής του, μας δίνει ένα έργο που κρατά αδιάπτωτο το ενδιαφέρον σου απ' αρχής μέχρι τέλους, που δεν θέλεις να το αφήσεις πριν το διεξέλθεις ολόκληρο. Μέσα από την περιγραφή της προσωπικότητας και δράσης του Ανδρέα Πουρνάρα, ο συγγραφέας πλέκει την ιστορία του τόπου μας, άλλοτε με τις μικρότητες και άλλοτε με τις εξάρσεις που την σημάδεψαν.

Μέσα απ' τις εξιστορήσεις που τις πλαισιώνει με σημαντική τεκμηρίωση, ο συγγρα-

ΑΝΔΡΕΑΣ Ι. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

**ΜΙΑ ΖΩΗ
ΔΕΜΕΝΗ ΜΕ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ**

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΑΙΔΥΡΟΣ

φέας δεν χάνει το στόχο του, που είναι η πολλαπλή δράση του Ανδρέα Πournάρα με πρώτο ορμητήριο τη δημοσιογραφία και αργότερα την εκδοτική προσπάθεια που άφησε ανεξίτηλα τα ίχνη της στα Ελληνικά Γράμματα.

Το μικρόσωπο παπαδοπαίδι, που κατεβαίνει από τα ψηλά βουνά της Ευρυτανίας, γεμάτο όρεξη για δράση, αντιλαμβάνεται γρήγορα τις πνευματικές ανάγκες της κοινωνίας. Η έπαλξη της δημοσιογραφίας τον σαγηνεύει. Δεν έμεινε ωστόσο μόνο στην κριτική διάθεση και στάση. Η προικισμένη και συγκροτημένη προσωπικότητά του τον καθιστά ικανό να διαπερνά πολλά στεγανά του κατεστημένου για να δράσει πιο αποτελεσματικά. Χάρης στις πνευματικές του ανησυχίες και τις κοινωνικές του ευαισθησίες συνδέθηκε αρκετά νωρίς με πρωτοποριακά έντυπα και φωτισμένους ανθρώπους της εποχής του, όπως ο Βλ. Γαβριηλίδης, ο Κ. Παλαμάς, ο Ζ. Παπαντωνίου, ο Γ. Καφαντάρης, κ.ά.

Εξχωριστό κεφάλαιο του βιβλίου, όπως αρμόζει, αφιερώνει ο συγγραφέας στην ιστορία και συμβολή του Παπύρου δηλαδή της Επιστημονικής Εταιρείας των Ελληνικών Γραμμάτων, με αφετηρία την πρωτοποριακή

και μνημειώδη έκδοση των Αρχαίων Ελληνικών Συγγραφέων που αριθμεί μισή χιλιάδα τόμων. Οι παρατιθέμενες από το Μ.Σ. γνώμες τώσων πνευματικών, πολιτικών και άλλων προσωπικοτήτων είναι ιδιαίτερα θετικές και εύλογες για τις ευνοϊκές επιπτώσεις που είχε το έργο του Ανδρέα Πournάρα, ώστε να καταλήξει στη δίκαιη βράβευσή του από την Ακαδημία Αθηνών. Η βράβευση αυτή ήταν αναγνώριση της μεγάλης αξίας και συμβολής του έργου του.

Ωστόσο, κοντά στο δημοσιογράφο, τον συγγραφέα, τον εκδότη, ο Μιχάλης Σταφυλάς δεν παραλείπει να μας προβάλλει και το άγνωστο σε πολλούς ανθρωπιστικό έργο του Ανδρέα Πournάρα, που έγινε ιδιαίτερα αισθητό στους συμπατριώτες του ευρυτάνες, ιδίως σε καιρούς χαλεπούς, όπως στην Κατοχή, τον Εμφύλιο, τους σεισμούς της δεκαετίας του '60 κλπ. Ο Ανδρέας Πournάρας, ως κοινωνικός άνθρωπος με πνευματική καλλιέργεια και πατριωτικά αισθήματα, δεν λησμονεί τον μικρό και καταφρονεμένο, τον μακρινό συμπατριώτη.

Ετσι, παράλληλα προς το πλούσιο συγγραφικό, επιστημονικό και εκδοτικό έργο του Ανδρέα Πournάρα, όπως πολύ σωστά σημειώνει ο συγγραφέας, πρέπει να τιμάται και το άγνωστο σε πολλούς ανθρωπιστικό έργο του. Ένα έργο που τον δικαιώνει στις καρδιές των συμπατριωτών του ευρυτάνων, τους οποίους ποτέ δεν λησμόνησε και ποικιλότροπα συνέδραμε σε δύσκολες ιδίως περιστάσεις.

* Αποτελεί μέρος ευρύτερης παρουσίασης του βιβλίου που έγινε στην αίθουσα Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων στις 12 Ιουνίου, 2000 σε ειδική εκδήλωση αφιερωμένη στη μνήμη του Α. Πournάρα.

Θανάσης Παπαθανασόπουλος, Ο Λυρικός Κόσμος του Γ. Αθάνα, Ναύπακτος 1999.

Ο διακεκριμένος ρομειώτης λογοτέχνης Θανάσης Παπαθανασόπουλος στο βιβλίο του αυτό, που εκδόθηκε από το 'Ιδρυμα Γ. και Μ. Αθανασιάδη - Νόβα που εδρεύει στη Ναύπακτο, παρουσιάζει, κρίνει και σχολιάζει ποιήματα και πεζά έργα του αείμνηστου Γ. Αθανασιάδη - Νόβα, ακαδημαϊκού και πολιτικού. Του δίνεται επίσης η ευκαιρία να α-

νατρέξει σε διάφορες συνομιλίες και συνεργασίες με τον Ναυπάκτιο άνδρα, μεταφέροντάς μας έτσι από πρώτο χέρι και τις διάφορες απόψεις του που διετύπωνε κατά καιρούς σε έμπιστους φίλους του, όπως ο συγγραφέας.

Ξεχωριστό ενδιαφέρον παρουσιάζει η Ευρυτανία στο έργο του Γ. Αθάνα, στο οποίο ο σ. δείχνει την ιδιαίτερη συμπάθεια που έτρεφε ο Γ. Αθάνας για την περιοχή και τους κατοίκους. Είναι γνωστή άλλωστε η φιλία του με τον ευρυτάνα πολιτικό ηγέτη Γ. Καφαντάρη, στη μνήμη του οποίου αφιέρωσε πολλούς στίχους όπως οι παρακάτω για τον θάνατο του Γ. Καφαντάρη:

*Πενθοκρατάνε τα Αγραφα, μαυροφοράει η
Φραγκίστα
πικρολαλούν στις λαγκαδιές του Αγαλιανού
τα αηδόνια,
τα δακρυσμένα μάτια σου, Ευρυτανία,
κλείσ' τα!
Τέτοιο Αρχηγό να ξαναδής πολλά θα
διάβουν χρόνια...*

*Ο λόγος του Ασπροπόταμος, σκληρός
σουρνάρ' το ήθος,
η σκέψη του βαθύσκαφη θεόπνευστή του
η κρίση,
οι χάρες του αναβρυστικές κι οι αρετές του
πλήθος,
αδύναμος ο σίχος μου να τον δοξολογήσει!*

Πυθαγόρας, 30 χρόνια τραγούδια.

Εκδόσεις Λιβάνη

Αρκετοί Μικροχωρίτες περί τα τέλη Μαΐου παρακολουθούσαν το ευλαβικό ετήσιο μνημόσυνο στη μνήμη της αείμνηστης

Πλουμής, συζ. Μάχου Κομποροζου. Στη διάρκεια του καφέ έγινε γνωριμία με τον αδελφό της Κωστή Παπασταματίου, ο οποίος με προθυμία μας έστειλε το βιβλίο του αείμνηστου αδελφού του Πυθαγόρα με τον παρπάνω τίτλο.

Ο Πυθαγόρας, όπως είναι γνωστό, σημάδεψε αλλά και μάγεψε με τα τραγούδια - στίχους του την μεταπολεμική εποχή. Γενιές τα τραγούδησαν και τα τραγουδάνε ακόμη, φέρνοντας συχνά του νου τους νοσταλγικές παλιές εποχές αλλά και μνήμες καλές ή κακές από την πραγματικότητα της ζωής.

Σαν ένα ευλαβές μνημόσυνο στη μνήμη του ίδιου αλλά και στη μνήμη της αδελφής του Πλουμής που συνδέθηκε με το χωριό μας, το αγάπησε και αγαπήθηκε απ' αυτό, παραθέτουμε μερικούς στίχους από το βιβλίο ο του αυτό:

Κάθε λιμάνι και καημός
Είν' η ζωή μια θάλασσα
κι εμείς καπεταναίοι,
κι είναι σ' αλήθεια τυχεροί
όσοι πεθαίνουν νέοι.*

*Κάθε λιμάνι και καημός,
κάθε καημός και δάκρυ,
κι' είν' η ζωή του καθενός
θάλασσα δίχως άκρη.*

*Πόσες φορές ναυάγησα
μες τα θολά νερά της
και χάθηκε η βάρκα μου
στη μαύρη αγκαλιά της.*

* Μουσική Γιώργου Κατσαρού

Τραγούδησαν Πάνος Γαβαλάς - Ρία Κούρτη

Δελτίο Τύπου της Πανευρυτανικής

Κατά τις αρχαιρεσίες της Γενικής Συνέλευσης της Πανευρυτανικής Ένωσης που έγιναν στις 21 Νοεμβρίου 1999, εξελέγησαν τα μέλη του Δ.Σ. και συγκροτήθηκαν σε Σώμα την 1/12/99 ως εξής:

Κωστοπαναγιώτης Παναγιώτης Πρόεδρος, Γαζέτας Ιωάννης Αντιπρόεδρος, Ζαχαράκη Στέλλα Γενική Γραμματέας, Οικονόμου Όλγα Εφορος, Φλώρος Γεώργιος Ειδικός Γραμματέας και Ταμίας, Πρασάς Κων/νος, Φαλλής Δημήτριος, Λιάσκος Ηλίας, Φούκας Κων/νος, Μέλη.

Στη νέα θητεία μας, θα πρέπει όλοι οι Ευρυτάνες ενωμένοι, μακριά από τις κομματικές σκοπιμότητες και αντεγκλήσεις, να δώσουμε τον καλύτερο εαυτό μας για το καλό του τόπου μας.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΚΩΣΤΟΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΖΑΧΑΡΑΚΗ ΣΤΕΛΛΑ**

Πρωτοχρονιά στη χιονισμένη Χελιδόνα...

Πριν χτυπήσει το ρολόι και δείξει ο δείκτης δώδεκα και αρχίσουν οι ευχές, χτύπησε το τηλέφωνο του Δημάρχου και μία φωνή γεμάτη αγωνία καλούσε σε βοήθεια...

Χάθηκε ο άνδρας μου... μπόρεσε να ψελίσει. Αμέσως, ένας ολόκληρος μηχανισμός στηθήκε από Δήμο, Αστυνομία, Πυροσβεστική και την ομάδα κ. Χουλιάρα, όπου μετά από πολύωρες προσπάθειες αναζήτησης μέσα στα χιόνια και στα φαράγγια εντοπίστηκε τις πρώτες πρωινές ώρες της Πρωτοχρονιάς ο απρόβλεπτος ορειβάτης σώος, αλλά με έντονα τα σημάδια της περιπέτειάς του.

Κοπή Πρωτοχρονιάτικης πίτας

Το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Ποταμιάς έκοψε την πρωτοχρονιάτικη πίτα στο Δημαρχείο με τις ευλογίες του π. Κωνσταντίνου Λαμπαδάρη. Το φλουρί έπεσε στον Πρόεδρο του Δ.Σ. Φίλιππο Καλλιάνη (που αντιστοιχούσε με μία εικόνα). Η βασιλόπιτα και το δώρο ήταν προσφορά του Συνδέσμου Μεγαλοχωριτών.

Νέα αυτοκίνητα στο Δήμο

Επιτέλους μετά από ένα χρόνο ο Δήμος μας απέκτησε από το πρόγραμμα "Καποδιστριάς" ένα μηχανήμα πολλαπλών χρήσεων και ένα αυτοκίνητο 4Χ4.

Με τον εξοπλισμό αυτόν οι υπηρεσίες του Δήμου θα έχουν τη δυνατότητα να εξυπηρετούν καλύτερα και συντομότερα τους δημότες μας.

Και πέμπτο κανάλι Τ.Β. στο Δήμο μας

Η απαίτηση και η επιθυμία των Δημοτών μας για περισσότερη ενημέρωση πραγματοποιήθηκε με την τοποθέτηση της κεραίας του ΣΚΑΙ (ALPHA) κάνοντας έτσι πιο ευχάριστες τις ελεύθερες ώρες μας.

Ξενοδοχείο «Αντιγόνη»

Επιτέλους είχαν αίσιο τέλος οι προσπάθειες του Δήμου και του κ. Β. Μαντζούτα ώστε το ξενοδοχείο "ΑΝΤΙΓΟΝΗ" όχι μόνον να λειτουργεί με άδεια πλέον νόμιμα, αλλά με την ανακαίνιση και του δεύτερου ορόφου να προστεθεί ένα ακόμη ξενοδοχείο που θα

απευθύνεται και θα έχει τη δυνατότητα να εξυπηρετεί υψηλού επιπέδου επισκέπτες μας.

Από 63.000.000 μόνο 5.000.000....

Οι περσινές καταστροφές από την θεομηνία που είχαν πλήξει το Δήμο μας και μετά από επιτόπια αυτοψία του περιφερειάρχη μας κ. Εξαρχου εκτιμήθηκαν με το ποσόν των 63.000.000 δρχ.

Δυστυχώς όμως ήρθαν μόνο 5.000.000 δρχ. παρ' όλη την διαβεβαίωση και τη δέσμευση του Υφ. Εσωτερικών κ. Φλωρίδη στην τηλεόραση της ΝΕΤ (Εκπομπή ΤΙ ΤΡΕΧΕΙ) στο Δήμαρχό μας κ. Γιάννη Γαβρίλη ότι σε μία εβδομάδα θα έχει το προβλεπόμενο ποσό.

Ίσως του διέφυγε να καθορίσει πια εβδομάδα της νέας χιλιετίας.

Εξοδα παράστασης προέδρου

Δημοτικού Συμβουλίου

Η δήλωση του Προέδρου του Δημοτικού Συμβουλίου κ. Φίλιππου Καλλιάνη αμα τη αναλήψει των καθηκόντων του, ότι τα έξοδα παράστασης που δικαιούται θα τα διαθέσει για το Δήμο έγινε πραγματικότητα.

Η εισήγηση - πρόταση του Προέδρου του Δ.Σ. κ. Φ. Καλλιάνη να διατεθεί όλο το ποσόν της αποζημίωσης που δικαιούται για το έτος 1999 και το οποίο ανέρχεται στα 2.496.420 δρχ. στους δέκα Συλλόγους που εκπροσωπούν τους απανταχού των δέκα Δημοτικών Διαμερισμάτων (πρώην Κοινοότητες) και συγκεκριμένα από 200.000 δρχ. οι εννέα Σύλλογοι (Ανιαδιατών, Συγγρελιωτών, Μουζιλιωτών, Μικροχωριτών, Κλαψιωτών, Καριτσιωτών, Νοστιμιωτών, Χελιδονιωτών και Δερματιωτών) και 696.420 στο Σύλλογο Μεγαλοχωριτών.

Εγινε ομόφωνα αποδεκτή από τους Δημοτικούς Συμβούλους.

Τα χρήματα αυτά θα διατεθούν για συγκεκριμένα έργα, των Συλλόγων στα χωριά τους.

Σημείωση: Η διαφορά του ποσού στο Σύλλογο Μεγαλοχωριτών αποφασίστηκε αφού λάβαμε υπ' όψιν μας ότι διατηρεί λαογραφι-

κό Μουσείο που βρίσκεται σε εξέλιξη η επέκτασή του.

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας Μικροχωριτών συγχαίρει για την πρόθεση του αυτή τον κ. Φίλιππο Καλλιάνη, Πρόεδρο του Δημοτικού Συμβουλίου Δήμου Ποταμιάς και εκφράζει τις πιο θερμές ευχαριστίες του.

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΗΜΟΥ “ΠΟΤΑΜΙΑΣ”

Εσοδα

Μισθώματα εξ αστικών ακινήτων	3.100.000
Μισθώματα βοσκησίων εκτάσεων	470.000
Δικαίωμα βοσκής	450.000
Δικαιώματα ή μισθώματα από χρήση Δημοτικών χώρων	160.000
Εσοδα εκ νεκροταφείων	1.300.000
Δικαιώματα αμοληγίας, εξορύξεως λίθων εκ λατομείων	300.000
Πρόσοδοι από συμμετοχή σε επιχειρήσεις	1.000.000
Εσοδα από καθαριότητα	8.100.000
Εσοδα υδρεύσεως	9.000.000
Εσοδα αρδεύσεως	450.000
Εσοδα υπηρεσίας ηλεκτροφωτισμού	1.000.000
Εσοδα υπηρεσίας αποχετεύσεως	1.500.000
Τέλη αδειών οικοδομών	150.000
Από Δημοτικό τέλος 2% καταστημάτων	15.000.000
Τέλος Ακίνητης Περιουσίας	1.100.000
Φόρος επί της αξίας των χονδρικών πωλουμένων αγροτικών προϊόντων κλπ.	2.000.000
Φόρος ζύθου και οινοπνευματικών ποτών	250.000
Λοιποί αυτοτελείς πόροι	2.000.000
Τακτική οικονομική ενίσχυση εκ του κρατικού προϋπολογισμού	34.500.000
Τακτικά έσοδα για τα σχολεία	1.700.000
Προϊόν εκποίησης κινητής περιουσίας και υλικών	1.000.000
Επιχορηγήσεις από ΣΑΤΑ 2000	64.904.000
Χρηματοδότηση από ΥΠΕΠΘ	6.000.000
Τακτικά Εσοδα εκ παρελθόντων οικονομικών ετών βεβαιωμένα (υπόλοιπα)	
Εκ τελών καθαριότητας	2.678.510
Εκ τελών υδρεύσεως	3.082.740
Εκ τελών αρδεύσεως	180.990

Εισπρακτέα υπόλοιπα	1.398.673
Δικαίωμα από βοσκήσιμες εκτάσεις και δικαίωμα βοσκής	1.428.158
Χρηματικό υπόλοιπο	40.000.000
ΕΠΤΑ	80.000.000
Εξοδα	
Δαπάναι αιρετών αρχόντων	
Εξοδα παραστάσεως Δημάρχου	7.800.000
Εξοδα παραστάσεως Προέδρου Δημοτικού Συμβουλίου	
Εξοδα κινήσεως Δημάρχου	1.500.000
Εξοδα κινήσεως Δημοτικών Συμβούλων και αποζημιώσεις μελών Συμβουλίου	1.500.000
Εξοδα κίνησης Προέδρων Τοπικών Συμβουλίων	6.720.000
Αποδοχαί κοινοτικών εισπρακτόρων	2.600.000
Αμοιβαί Ληξιάρχου	550.000
Αμοιβαί νομικών	1.00.000
Εισφορά υπέρ ΙΚΑ από αποδοχές τακτικών υπαλλήλων	187.140
Εισφορά υπέρ ΤΑΔΚΥ	2.343.502
Εισφορά δια τη μισθοδοσία ταμειακών βοηθών	1.500.000
Εξοδα κινήσεως δημοτικών εισπρακτόρων	500.000
Ταχυδρομικά τέλη	300.000
Τηλεφωνικά, Τηλεγραφικά και τηλετυπικά τέλη	2.000.000
Διαφημίσεις - δημοσιεύσεις	200.000
Επιδείξεις, Δεξιώσεις, Εορταί κ.λ.π. θεάματα	2.000.000
Λοιπές δαπάνδες δημοσίων σχέσεων	500.000
Συμβολαιογραφικά έξοδα και δαπάνες συνάψεως δανείων	200.000
Δικαστικά έξοδα και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων κ.λ.π.	300.000
Αποδοχαί τακτικών υπαλλήλων συν δώρα	40.500.000
Ειδικό επιδομα	1.300.000
Αποζημίωση δια υπερωριακή εργασία	200.000
Λοιπές πρόσθετες παροχές. Αποζημίωση μελών υπερ. συμβουλίου	47.432
Κατασκευή ρολογιού	600.000
Συντήρηση φωτοτυπικού μηχανήματος	300.000
Συντήρηση ηλεκτρονικού υπολογιστή	200.000
Συντήρηση και επισκευή μεταφορικών	

μέσων	1.000.000	αφοδευτηρίων Κλαυσίου	600.000
Συντήρηση και επισκευή λοιπών μηχανημάτων	1.000.000	Καθαριότητα κοινοτικών αφοδευτηρίων Ανιάδας	600.000
Προμήθεια βιβλίων, εφημερίδων, περιοδικών κ.λ.π. εκδόσεων	500.000	Επισκευή τουαλετών ξενώνα Χελιδόνας	2.360.000
Προμήθεια γραφικής ύλης και μικροαντικειμένων γραφείου	1.500.000	Συντήρηση αποχετευτικού δικτύου	1.000.000
Προμήθεια σφραγίδων, αφίσες κ.λ.π.	1.000.000	Δίκτυο αποχέτευσης και ύδρευσης Ανιάδας	2.360.000
Προμήθεια ειδών καθαριότητας και ευπρεπισμού	200.000	Αντίτιμο ηλεκτρικού ρεύματος για φωτισμού οδών πλατειών, κοινοχρήστων χώρων και αντλιοστασίου	1.200.000
Προμήθεια καυσίμων και λιπαντικών για την κίνηση μεταφορικών μέσων και μηχανήματος	2.000.000	Αποπεράτωση υδροηλεκτρικού σταθμού	1.000.000
Προμήθεια καυσίμων για θέρμανση και φωτισμό	1.200.000	Επέκταση Δημοτικού φωτισμού Δ.Δ.	2.000.000
Προμήθεια φωτογραφικού και φωτοτυπικού υλικού	400.000	Προμήθεια λαμπτήρων δημοτικού φωτισμού	1.000.000
Προμήθεια πινακίδων, επιγραφών, κασέτες	1.000.000	Συντήρηση νεκροταφείων Δ.Δ.	350.000
Προμήθεια εκτυπωμένων εντύπων	300.000	Καθαρισμός νεκροταφείων Δ.Δ.	350.000
Προμήθεια λοιπού κεφαλαιακού εξοπλισμού	1.000.000	Αντικατάσταση στέγης Δημοτικού σχολείου Ποταμιάς	6.000.000
Απομαγνητοφώνηση πρακτικών	1.300.000	Επισκευή συντήρηση σχολείων Μεγάλου Χωριού	549.752
Αντιμισθία εργατοτεχνικού προσωπικού (εποχιακό)	15.000.000	Επισκευή συντήρηση σχολείων Μικρού Χωριού	50.032
Αποζημίωση για υπερωριακή εργασία εκτάκτου προσωπικού	500.000	Εσωτερική οδοποιία Κλαυσίου	7.000.000
Καθαριότητα Δημαρχείου	600.000	Διαμόρφωση κοινόχρηστου χώρου Δ.Δ. Συγκρέλλου	3.500.000
Προμήθεια λοιπών μηχανημάτων (ΕΠΤΑ)	30.000.000	Διάνοιξη και τοιμεντόστρωση δρόμου από καφενείο Μαραγούσια μέχρι εκκλησία Δ.Δ. Χελιδόνας	1.000.000
Προμήθεια κάδων Δ.Δ. Μεγάλου - Μικρού - Κλαυσίου - Νόστιμο	2.360.000	Εκτακτες ανάγκες	2.000.000
Προμήθεια κάδων υπολοίπων Δ.Δ.	2.360.000	Καθαρισμός δρόμων	2.000.000
Αποκομιδή απορριμμάτων	9.000.000	Διάνοιξη δρόμου Διπόταμα - Αγία Παρασκευή Δερματίου	3.000.000
Ταφή απορριμμάτων	2.000.000	Πλακόστρωση δρόμου προς Αγία Παρασκευή	330.000
Συντήρηση Δικτύων ύδρευσης Δ.Δ.	2.000.000	Απαλλοτριώσεις ακινήτων	2.000.000
Προμήθεια υλικών για τα υδραγωγεία των Δ.Δ.	1.200.000	Επισκευή στέγης Δημοτικού σχολείου Δερματίου	1.200.000
Βελτίωση υδρεύσεων (ΕΠΤΑ)	50.000.000	Αποκατάσταση ηλεκτρολογικής εγκατάστασης Δημαρχείου και Δ.Δ.	590.000
Υδρευση Δ.Δ. Μουζιλίου	3.500.000	Διαμόρφωση χώρου Δ.Δ.	
Αποκατάσταση βλαβών υδραυλάκων	500.000	Μικρού Χωριού	4.000.000
Συντήρηση υδραύλακα Καρίτσας	350.000	Διαμόρφωση χώρου έναντι Παπαδή	1.000.000
Καθαριότητα κοινοτικών αφοδευτηρίων Μεγάλου Χωριού	600.000	Προμήθεια και τοποθέτηση αναμεταδοτών	2.000.000
Καθαριότητα κοινοτικών αφοδευτηρίων Μουζιλίου	600.000	Μελέτες	5.000.000
Καθαριότητα κοινοτικών		Ασφάλειες αυτοκινήτων και μηχανήματος	400.000

Υπέρ λογαριασμού άρθρου	
35 Ν.4541/66	623.795
Μεταβιβάσεις σχολείων	1.700.000
Προαιρετικές επιχορηγήσεις σε αθλητικούς οργανισμούς και σωματεία	1.000.000
Επιχορήγηση συλλόγου πολυτέκνων	300.000
Επιχορήγηση στη φιλαρμονική Καρπενησίου	500.000
Απόδοση κρατήσεων 0,50% και 2% υπέρ λογαριασμού τεχνικού εξοπλισμού (άρθρον 68 Ν.Δ. 3033/1954)	311.895
Εξοδα παράστασης Προέδρου Δημοτικού Συμβουλίου έτους 1999	2.496.420
Εξοδα κίνησης Προέδρων Δημοτικών Συμβουλίων 1999	6.720.000
Εξοδα παράστασης τέως Προέδρων	16.000.000
Εξοδα κίνησης εποχιακού προσωπικού 1999	150.000
Αποζημίωση μελών Δημοτικού συμβουλίου	930.000
Υπέρ ΣΚΥ έτους 1999	2.792.221
Αποθεματικό	3.550.000

Το Δημοτικό Συμβούλιο ψήφισε κατά πλειοψηφία (μειοψηφίσε ο κ. Αναγνωστάκης)

Τον προϋπολογισμό εσόδων και εξόδων του Δήμου Ποταμιάς οικ. έτους 2000 όπως τελικά διαμορφώθηκε και ο οποίος ανακεφαλαιωτικά εμφανίζει

A. ΕΣΟΔΑ

1. ΤΑΚΤΙΚΑ	120.199.071 Δρχ.
2. ΕΚΤΑΚΤΑ	73.235.748 Δρχ.
3. ΧΡΗΜΑΤΙΚΟ Υ ΠΟΛΟΙΠΟ	120.000.000 Δρχ.
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ	313.434.819 Δρχ.

B. ΕΞΟΔΑ

1. ΕΞΟΔΑ	308.424.317 Δρχ.
2. ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ	5.010.502 Δρχ.
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ	313.434.819 Δρχ.

Το Δημοτικό Συμβούλιο ψήφισε ομόφωνα Το Τεχνικό Πρόγραμμα του Δήμου Ποταμιά για το έτος 2000 αποτελούμενο από τα παρακάτω έργα:

1. Κατασκευή ρολογιού	600.000 Δρχ.
2. Καθαριότητα Δημαρχείου	600.000 Δρχ.
3. Προμήθεια κάδων Δ.Δ. Μεγ. & Μικρ. Χωριού, Κλαυσίου, Νοστίμου	2.360.000 Δρχ.
4. Προμήθεια κάδων Δ.Δ. Ανιάδας, Δερμα-	

τίου, Καρίτσας, Μουζίλου, Συγκρέλλου και Χελιδόνας	2.360.000 Δρχ.
5. Αποκομιδή απορριμμάτων	9.000.000 Δρχ.
6. Ταφή απορριμμάτων	2.000.000 Δρχ.
7. Συντήρηση δικτύου ύδρευσης των Δημ. Διαμ.	2.000.000 Δρχ.
8. Αντικατάσταση Υδραγωγείου του Δ.Δ. Χελιδόνας	5.000.000 Δρχ.
9. Προμήθεια υλικών για τα υδραγωγεία των Δημ. Διαμ.	1.200.000 Δρχ.
10. Βελτίωση Υδρεύσεων	50.000.000 Δρχ.
11. Υδρευση Μουζίλου	3.500.000 Δρχ.
12. Αποκατάσταση βλαβών υδραυλάκων	500.000 Δρχ.
13. Συντήρηση υδραύλακα Καρίτσας	350.000 Δρχ.
14. Καθαριότητα Δημ. Αφοδευτηρίων Δ.Δ. Μεγάλου Χωριού	600.000 Δρχ.
15. Καθαριότητα Δημ. Αφοδευτηρίων Δ.Δ. Μουζίλου	600.000 Δρχ.
16. Καθαριότητα Δημ. Αφοδευτηρίων Δ.Δ. Κλαυσίου	600.000 Δρχ.
17. Καθαριότητα Δημ. Αφοδευτηρίων Δ.Δ. Ανιάδας	600.000 Δρχ.
18. Επισκευή τουαλετών Ξενώνα "Χελιδόνα" Δ.Δ. Μικρού Χωριού	2.360.000 Δρχ.
19. Συντήρηση αποχετευτικού δικτύου	1.000.000 Δρχ.
20. Δίκτυα αποχέτευσης 8 ύδρευσης Ανιάδας	2.360.000 Δρχ.
21. Κατασκευή βόθρου Δημ. Καταστήματος Δ.Δ. Νοστίμου	2.000.000 Δρχ.
22. Αποπεράτωση Υ/Η σταθμού	1.000.000 Δρχ.
23. Επέκταση Δημ. Φωτισμού των Δ.Δ.	2.000.000 Δρχ.
24. Προμήθεια λαμπτήρων	1.000.000 Δρχ.
25. Συντήρηση Νεκροταφείων	350.000 Δρχ.
26. Καθαρισμός νεκροταφείων	350.000 Δρχ.
27. Αντικατάσταση στέγης Δημ. Σχολείου Ποταμιάς	6.000.000 Δρχ.
28. Επισκευή - συντήρηση σχολείου Δ.Δ. Μεγάλου Χωριού	549.752 Δρχ.
29. Επισκευή - συντήρηση σχολείου Δ.Δ. Μικρού Χωριού	50.032 Δρχ.
30. Εσωτερική Οδοποιία Κλαυσίου	7.000.000 Δρχ.
31. Διαμόρφωση Κοινόχρηστου χώρου Δ.Δ. Συγκρέλλου	3.500.000 Δρχ.
32. Διάνοιξη και Τσιμεντόστρωση δρόμου	

ΒΡΑΒΕΥΣΗ ΕΥΡΥΤΑΝΑ

Βραβείο της Ακαδημίας Αθηνών στον κ. Παναγιώτη Βλάχο

Με εισήγηση της "Τάξεως Ηθικών και Πολιτικών Επιστημών" η Ακαδημία Αθηνών κατά την πανηγυρική συνεδρία της 28ης Δεκεμβρίου 1999 εβράβευσε τον έγκριτο εκπαιδευτικό κ. Παναγιώτη Κ. Βλάχο. Το βραβείο απενεμήθη "για το σύνολο του εξαιρετικού παιδευτικού, συγγραφικού και κοινωνικού έργου του". Ειδικότερα, κατά την συνοπτική έκθεση του Γενικού Γραμματέως της Ακαδημίας, ο κ. Παναγιώτης Βλάχος ετιμήθη:

Για την μακρά, ευδόκιμη και αποδοτική υπηρεσία του ως καθηγητού και Διευθυντού του Γυμνασίου - Λυκείου Καρπενησίου, όπου διεκρίθη γαι την επαγωγό διδασκαλία του, την στοργή προς τους μαθητάς και την πολύπλευρη μέριμνά του για την πνευματική τους συγκρότηση και ανθρωπιστική καλλιέργεια, και την επί πολλά έτη επωφελή για τους εκπαιδευτικούς θητεία του ως Γενικού Επιθεωρητού Μέσης Εκπαιδευσεως.

Για το πολύπλευρο πνευματικό και πολιτιστικό του έργο, το φιλολογικό, ιστορικό και παιδαγωγικό περιεχόμενο αξιολόγων βιβλίων και τη δημοσίευση πολυαριθμών μελετών και άρθρων.

Για τη συμβολή του στην ίδρυση του Συνδέσμου "Ευγένιος ο Αιτωλός" στο Καρπενήσι και τη δημιουργία Πνευματικού Κέντρου με Αίθουσα Διαλέξεων και Βιβλιοθήκη, την ανάπτυξη ευρείας πνευματικής και πολιτιστικής κινήσεως και την οργάνωση Επιστημονικών Συνεδρίων.

Για την μέχρι σήμερα δραστηριότητα στην πρωτεύουσα με τη συμμετοχή του και την προσφορά υπηρεσιών σε Ιδρύματα, Επιστημονικές Εταιρείες και Πνευματικά Σωματεία, την διδασκαλία Αρχαίων Ελληνικών στο Λαϊκό Πανεπιστήμιο της Εταιρείας των Φίλων του Λαού και την πραγματοποίηση διαλέξεων στην ιδιαίτερη πατρίδα του και άλλες επαρχιακές πόλεις.

Συγχαίρουμε με τη σειρά μας για την δίκαιη αυτή βράβευση του διακεκριμένου Ευρυτάνα, ο οποίος παραμένει στις επάλξεις της πνευματικής ζωής του τόπου και όχι μόνο.

από καφενείο Μαραγούσια μέχρι την εκκλησία Δ.Δ. Χελιδόνας	1.000.000 Δρχ.
33. Εκτακτες ανάγκες	2.000.000 Δρχ.
34. Καθαρισμός δρόμων	2.000.000 Δρχ.
35. Διάνοξη δρόμου Διπόταμα - Αγία Παρασκευή Δερματίου	3.000.000 Δρχ.
36. Πλακόστρωση δρόμου προς Αγία Παρασκευή	330.000 Δρχ.
37. Επίσκεψη στέγης Δημ. Σχολείου Κοινότητας Δερματίου	1.200.000 Δρχ.
38. Ηλεκτρολογική εγκατάσταση Δημαρχείου και	
Δημ. Διαμερισμάτων	590.000 Δρχ.

39. Διαμόρφωση Κοινόχρηστου Χώρου Δ.Δ. Μικρού Χωριού	4.000.000 Δρχ.
40. Διαμόρφωση χώρου έναντι Παπαδή	1.000.000 Δρχ.
41. Διευθέτηση χειμάρρου πέρα μαχαλά Δ.Δ. Μεγάλου Χωριού	1.000.000 Δρχ.
42. Τοίχος αντιστήριξης στο Μυλοκάλανο Δ.Δ. Μεγάλου Χωριού	3.500.000 Δρχ.
43. Πλακόστρωση Κοινόχρηστου Χώρου Δ.Δ. Μικρού Χωριού	500.000 Δρχ.
44. Προμήθεια και τοποθέτηση αναμεταδοτών	2.000.000 Δρχ.
45. Μελέτες	5.000.000 Δρχ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΤΥΧΗ, ΑΓΑΘΗ,

ΕΔΟΞΕ ΤΗ, ΑΚΑΔΗΜΙΑ, ΑΘΗΝΩΝ

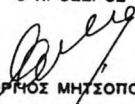
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΝ ΒΛΑΧΟΝ

ΒΡΑΒΕΥΣΑΙ

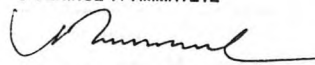
ΔΙΑ ΤΟ ΑΞΙΟΝ ΛΟΓΟΥ ΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΤΕ ΣΥΓΓΡΑΦΙΚΟΝ ΤΕ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΑΥΤΟΥ ΕΡΓΟΝ

ΑΝΕΙΠΕΙΝ ΔΕ ΤΑΣ ΤΙΜΑΣ ΕΝ ΤΗ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
ΟΓΔΟΗ, ΕΠΙ ΕΙΚΑΔΙ ΕΤΟΥΣ ΕΝΑΤΟΥ ΚΑΙ ΕΝΕΝΗΚΟΣΤΟΥ
ΚΑΙ ΕΝΑΚΟΣΙΟΣΤΟΥ ΚΑΙ ΧΙΛΙΟΣΤΟΥ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ

Οι δραστηριότητες του Αθλητικού Ομίλου του Μικρού Χωριού

ΒΑΛΛΩΡΑ - ΑΟΜΧ 2-2

Ο ΑΟΜΧ αν και πολύ καλύτερος από τη δυναμική φέτος ΒΑΛΛΩΡΑ μόνο από τύχη δεν κατόρθωσε να πάρει τους βαθμούς της νίκης στη μακρινή Γρανίτσα. Σκόρερ ο Δημ. Τσέκας και ο Φώτης Ζήσιμος.

ΠΟΠ - ΑΟΜΧ 5-1

Το χειρότερο παιχνίδι ίσως πραγματοποιήσει η ομάδα μας με αποτέλεσμα να υποστεί αυτή τη βαριά ήττα. Σκόρερ ο Τάσος Ζήσιμος.

ΑΟΜΧ - ΠΟΤΑΜΙΑ 0-0

Μοιρασθήκανε βαθμούς και εντυπώσεις οι δύο ομάδες αφού καμμία δεν κατάφερε να φτάσει στη νίκη.

ΑΙΟΛΟΣ - ΑΟΜΧ 7-1

Συντριπτική ήττα γνώρισε η ομάδα μας από τον πολύ καλό ΑΙΟΛΟ. Σκόρερ ο Λιάπης Νικ.

ΑΕΚ - ΑΟΜΧ 0-2

Η αντίπαλη ομάδα δεν προσήλθε να αγωνιστεί.

ΑΟΜΧ - ΜΥΡΙΚΗ 4-5

Ο Διαιτητής στέρησε αυτή τη φορά τη χαρά της νίκης από την ομάδα μας με ένα ανύπαρκτο πέναλτι και με δύο αποβολές των καλύτερων παικτών μας Πλακά Νικ. και Φώτη Ζήσιμου. Τα γκολ πέτυχαν: Χουσιάδας Βασ. - Πλακάς Νικ. - Ζήσιμος Φώτης - Τσέκας Δημ.

ΔΟΞΑ ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΥ - ΑΟΜΧ 1-2

Στο ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟ αποδίδοντας πολύ καλό ποδόσφαιρο φτάσαμε δύσκολα στη νίκη γιατί αν και προηγηθήκαμε νωρίς με γκολ του Αντώνη Τσέκα οι αντίπαλοι κατάφεραν να ισοφαρίσουν και πέντε λεπτά πριν τη λήξη σκόραρε για την ομάδα μας ο Β. Ζήσιμος χαρίζοντας τη νίκη στην ομάδα μας.

ΑΟΜΧ - ΒΑΛΛΩΡΑ 2-1

Το Μικρό Χωριό συνέχισε τις καλές εμφανίσεις και έφτασε εύκολα στη νίκη με γκολ του Τσέκα Δημ. και Σιαφάκα Σωτήρη.

ΠΟΤΑΜΙΑ - ΑΟΜΧ 1-4

Ο ΑΟΜΧ πραγματοποιώντας μία από τις καλύτερες εμφανίσεις να πάρει εύκολα τη νίκη από την ομάδα του Μεγάλου Χωριού. Τα γκολ πέτυχαν Λιάπης Νικ., Τσέκας Δ., Βαστάκης Γιάννης, Πλακάς Ν.

ΦΩΣΤΗΡΑΣ - ΑΟΜΧ 1-3

Το Μικρό Χωριό κέρδισε εύκολα (δίνοντας την ευκαιρία στους Μικρούς να αγωνιστούν) τον αδύναμο Φωστήρα. Σκόρερ Αζακάς Θωμάς, Μπούρας Γεώρ., Τσιονιάς Γρηγ.

ΑΟΜΧ - ΑΙΟΛΟΣ 2-3

Η καλή εμφάνιση της ομάδας μας δεν συνοδεύτηκε με νίκη. Ο ΑΙΟΛΟΣ κατάφερε να κερδίσει με γκολ στα τελευταία λεπτά του αγώνα. Σκόρερ Πλακάς Νικ. - Μπούρας Γιώργος.

Ο ΑΟΜΧ τερμάτισε πέμπτος στο Πρωτάθλημα Α' Κατηγορίας Ευρυτανίας

Η Πατρίδα μας

Είν' η χώρα μας μεγάλη
και σε δόξα και σε κάλλη
Ο καθένας της παϊνά
τα περήφανα βουνά,
τα νησιά τα φωτεινά.

Έχει τ' ουρανού το θόλο
ξάστερο και φεγγόβολο,
ξακουστό στον κόσμο όλο.
Κι από μάρμαρα λαμπρά
σηλωθήκαν μιά φορά
των θεών τα ιερά.

Η δική μας η πατρίδα
βγάζ' ελιά, βγάζει σταφίδα
π' όμοια της αλλού δεν είδα.
Μα και σήμερα και χτες
βγήκαν δω πολεμιστές
που δε λύγισαν ποτές.

Γ. Κοτζιούλας

ΑΠΟΜΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

Του Δημητρίου Σπ.Δερματά

(Συνέχεια του προηγούμενου)

‘Αλλα παιχνίδια και μάλιστα πιο τεχνικά και σχεδόν επιστημονικά ήτανε: οι κατασκευές τηλεφώνων, φυσεκοκούμπουρων η κατασκευή πυραύλων. Και ίσως από τις δικές μας κατασκευές εμπνεύστηκαν οι σύγχρονοι για την αποστολή των δορυφόρων στο διάστημα. Να λοιπόν πώς γίνονταν και πώς λειτουργούσαν αυτά και τα τηλεφώνα. Βρίσκαμε δύο κουτιά στρογγυλά από κονσέρβα σολωμού, τ’ ανοίγαμε από το επάνω και κάτω μέρος και γίνονταν δύο σωλήνες. Κόβαμε ένα κομμάτι δέρμα από πρόβατο ή γίδα προ παντός από τα σκόπλα που βάζαμε το τυρί, το εφαρμόζαμε και το δέναμε από το ένα μέρος να γίνει σαν ντέφι, το τρυπάγαμε στη μέση με χοντρό βελόνι ή πρόκα και περνούσαμε το ράμα ή ψιλό σπάγγο. Το ίδιο κάναμε και στο άλλο κουτί και από δέντρο σε δέντρο, το μεταφέραμε από το ένα σπίτι στο άλλο.

Αυτό κάναμε με την ξάδελφό μου Πάνο που απήχαν τα σπίτια μας το ένα από το άλλο 150-200 μέτρα. ‘Όταν θέλαμε να τηλεφωνήσουμε σφυρίζαμε δυνατά, συνθηματικά. Αργότερα βάλαμε και άλλον σπάγγο με 2 κουδούνια στις άκρες τα οποία τραβούσαμε και δίναμε σύνθημα. Η συνδιάλεξη γινότανε άψογα και μου φαίνεται και σήμερα ακόμα παράξενο πώς ακούγονταν τόσο καλά όσο σιγά κι αν μιλούσαμε. Αν δεν είχαμε κουτί τενεκεδένιο φτιάχναμε από χοντρό ξύλο φουσηλιάς, το οποίο αδειάζαμε από μέσα και κάναμε την εφαρμογή του τομαριού κατά τον ανωτέρω τρόπο.

‘Αλλο παιχνίδι ήτανε τα φυσεκοκούμπαρα. Βρίσκαμε ένα φυσέκι αν ήταν από πολεμικό όπλο τόσο το καλλίτερο. Αλλά τις περισσότερες φορές ήταν από κάλυμα κυνηγιού, βγάζαμε με τρόπο το καψούλι από το πίσω μέρος. Και αφού βάζαμε μέσα στο άδειο μπαρούτι κυνηγιού το σπουπνάμε από πάνω με πανιά ή χαρτιά.

Αυτά γίνονταν αφού πρώτα το προδέναμε σ’ ένα κατασκευάσμα σε σχήμα πιστολιού και όταν ήταν έτοιμο με σπίρτο ή κερί του βάζαμε φωτιά στην τρύπα του καψουλίου και γινότανε ο τουφεκισμός. Πολλές φορές όμως όταν ήτανε

πολύ σπουδαίο αντί να εκτονωθεί προς τα εμπρός εκρήγνυνταν και υπήρχε κίνδυνος να τραυματισθούμε κιόλας.

Τώρα πώς φτιάχναμε τους πυραύλους: παίρναμε ένα κουτί τενεκεδένιο από κονσέρβα σολωμού στρογγυλό του ανοίγαμε μία τρύπα στο κέντρο του επάνω μέρους. Το κάτω φυσικά ήταν ανοιχτό αφού αδειάζονταν το περιεχόμενο. Φτιάχναμε ένα μικρό λάκο στο έδαφος ίσια με την περιφέρεια του κουτιού ένα κομμάτι ασετελίνη που βρίσκαμε στα μαγαζιά (γιατί όλα φωτίζονταν με αυτό) και λίγο νεράκι. Το κλείναμε γύρω γύρω στη βάση με λάσπη να μην φεύγει ο ατμός που παράγεται και να βγαίνει από την τρύπα του επάνω μέρους του κουτιού. Είχαμε έτοιμο ένα μακρύ ξύλο λούρα στην άκρη της κολάγαμε ένα κερί. Το πλησιάζαμε στην τρύπα μετέδιδε τη φωτιά και γινότανε η έκρηξη η οποία έστελνε το κουτί πολύ ψηλά και σπάζαμε πλάκα.

Αυτά και άλλα ήτανε τα παιχνίδια μας, ακόμα τα γυμνάσματά μας το τρέξιμο, το πήδημα και η γυμναστική που γίνονταν από το δάσκαλο Παπαδή, ο οποίος όντας και στρατιωτικός έδιδε ιδιαίτερη σημασία στην εξάσκησή μας και στις παρελάσεις που κάναμε τις επίσημες ημέρες και στις εξετάσεις, σχίζαμε που λένε ήμασταν τέλειοι. Τα χρόνια πέρασαν εγώ βάδιζα πλέον στο 10ο έτος της ηλικίας μου. Η θεία μου η Παρρασκευή που ήταν όπως είπαμε μία πανέμορφη κοπέλα. Επρεπε να παντρευτεί. Οι υποψήφιοι γαμπροί μπαϊνόβγαιναν στο σπίτι μας στο φτωχικό μας και γω πάντοτε τους έβλεπα σαν εχθρούς που θα μας παίρναν τη θεία μας την αγαπημένη που ήταν τώρα και μάνα μας. Αυτή ακόμα δεν αποφάσιζε για κανέναν, ώσπου ήρθε η τυφλοβοδομάδα που λένε και νά πώς.

Απάνω από το σπίτι μας περνούσε ο δρόμος που πηγαίναμε τόσο εμείς οι χωριανοί, όσο και τ’ άλλα χωριά Σελά, Μηλιά, Γόλιανη, Φειδάκια, για το Μοναστήρι στον Προυσό στην Παναγία.

Στο μοναστήρι λοιπόν ήτανε ταμένος από τη μάνα του να εργασθεί για δύο χρόνια ο γιός της Σπύρος Πεταρούδης από τα Σελά, ένας νέος πο-

λύ ωραίος και λεβέντης.

Φυσικό ήταν από τα πολλά πήγαινε έλα στο μοναστήρι να δει και την Παρασκευή και έφυγε. Σε λίγες μέρες ήρθε η Ματσούκο, μία γυναίκα που πήγαινε τακτικά στο Σελά, ως προξενήτρια και μας έκανε την πρόταση από το Σπύρο που ήθελε να παντρευτεί την Παρασκευή. Η μάνια μας ήτανε επιφυλακτική. Το παιδί της φάνηκε καλό, αλλά να στείλει την τοιούπα της (την κόρη της) στα Σελά από το Μικρό Χωριό της φαινότανε λίγο άβουλο και παρύτερο.

Αλλά η Παρασκευή ήτανε η μόνη φορά που δεν είπε το απόλυτο όχι. Γράψαμε στον πατέρα μου στην Αμερική, για το συνοικέσιο και η απάντησή του ήταν αρνητική. “Δεν στέλνω την αδελφή μου στα Σελά”. Επικρατούσε, η γνώμη τότε ότι οι Σελιώτες κατάγονταν από Βουλγάρους και γύφτους. Ήτανε δηλαδή παρακατοιανοί.

Ο Σπύρος εξακολουθούσε να περνοδιαβαίνει στη στράτα για το μοναστήρι και φυσικό ήτανε να βλέπει και την Παρασκευή και ίσως να μιλούσανε κιόλας. Αλλά η απόφαση δεν παίρνονταν ώσπου μία μέρα ήρθε η Ματσούκο στο σπίτι μας και είπε στη μανιά να με πάρει εμένα μαζί της για συντροφιά που θα πήγαινε στα Σελά. Η μανιά είχε αντίρρηση στην αρχή αλλά υποχώρησε και έτσι πήγα με τη Ματσούκο στα Σελά. Φυσικό ήτανε να πάω σαν μουσαφίρης στο σπίτι του υποψήφιου γαμπρού, τον οποίο και γνώριζα. Και αφού έπρεπε καλά και σόνι να παντρευτεί η Παρασκευή τον έβλεπα και πιο κατάλληλο. Όταν πήγα στο σπίτι τους το οποίο ήταν διόροφο, όχι τελειοποιημένο βέβαια αλλά άνετο, γεμάτο από γενίματα καλαμπόκια, κρεμασμένα αρμάθες γεμάτο το κάτω ταβάνι, αμπάρια γεμάτα φασόλια. Απ’ έξω μεγάλο χωράφι όπως μούπανε δικό τους μαντρί με πολλά πρόβατα. Πλήθος από μελίσοια. Εγώ τάχασα. Δεν φανταζόμουν να υπάρχουν νοικοκυριά νάχουν τόσα πολλά και στον ενθουσιασμό μου επάνω λέω στο Σπύρο ότι μούπε η θεία μου Παρασκευή νάρθει στο χωριό που έχουμε τρύγο να τρυγήσουμε. Αυτό βέβαια ήτανε ψέμα. Αλλά ο Σπύρος άλλο που δεν ήθελε. Κατέφθασε στο χωριό μαζί μας.

Εμένα με μάλωσε η μανιά για την πρωτοβουλία μου αυτή αλλά το Σπύρο δεν τον διώξαν. Και γιατί ντράπηκαν και από το χωριό, πήρανε την απόφαση να παντρευτούν τα παιδιά και σ’ αυτό συνήργησε και το δικό μου ψέμα, που λει-

τούργησε και σαν εκβιασμός για το καλό βέβαια γιατί τα παιδιά φαίνεται ότι ερωτεύτηκαν. Γράψαμε στον πατέρα ενέδωσε και αυτός έστειλε και την προίκα 20.000 δρχ. την εποχή εκείνη ήτανε σημαντικό ποσό και αποφασίστηκε ο γάμος.

Ο γάμος συμφωνήθηκε να γίνει το μήνα Νοέμβριο. Την ημέρα εκείνη που ξεκίνησε το συμπεθερικό από τα Σελά, έγινε μία από τις χειρότερες πλημμύρες που γινότανε συνήθως στα μέρη μας. Κατέβασαν όλα τα ρέματα. Τρόμαξαν να φθάσουν από τα Σελά στο χωριό μούσκεμα όλοι. Έτσι έγιναν τα στέφανα. Το τραπέζι θα γινόταν στο σπίτι της θείας μου Λύμπως που ήταν παληνικό, αλλά ευρύχωρο με δύο μεγάλα δωμάτια. Το ένα με χώμα με την φωτιά στη μέση χωρίς καπνοδόχο. Ο καπνός έφευγε από τη σκεπή από τα κενά που είχαν οι πλάκες.

Θυμάμαι άναψαν μεγάλη φωτιά. Οι συμπθέθεροι ήρθαν οι περισσότεροι πεζοί. Είχανε βαριά ρούχα. Όσοι είχαν κάπες δεν ήτανε τόσο βρεγμένοι. Οι άλλοι βγάλαν τα πανωφόρια τους να τα στεγνώσουν. Ήτανε περίπου 30-40 γυναίκες και άντρες. Μαζί με μας καθίσαμε στο τραπέζι περίπου 100 άτομα. Η ετοιμασία μας από φαγητά ήταν μεγάλη. Φάγανε όλοι καλά το κρασί δεν είχε περιορισμό.

Αφού ευχήθηκαν λοιπόν η φυσική συνέπεια ήταν το ξεφάντωμα. Τραγουδισμένα μία φορά από τους άντρες και μετά τόλεγαν οι γυναίκες, συμμετείχαν όλοι στο γλέντι.

Η θεία μου Παρασκευή έλαμπε από ομορφιά και χάρη. Ευτυχισμένη για το καλό παιδί που πήρε. Το γλέντι κράτησε ως το χωρίς να κοιμηθεί κανένας. Οπότε καθάρισε και λίγο ο καιρός και ξεκίνησαν για το χωριό του γαμπρού όπου θα συνεχιζόταν εκεί άλλο γλέντι.

Έτσι λοιπόν έφυγε και η θεία μας Παρασκευή, η δεύτερη μάνα μας, έλειψε από μας. Το χτύπημα για μας, εμένα και του αδελφού μου που έγινε πλέον 4 1/2 χρονών και άρχισε να καταλαβαίνει, ήτανε διαφορετικό μεν από κείνο που πάθαμε με τη μάνα μας, που μίσηψε για τον άλλο κόσμο. Αλλά ήταν και αυτό μία απουσία από τη ζωή μας της αγαπημένης θείας που μας αγαπούσε και μας φρόντιζε.

Με κυρίεψε μία μελαγχολία με παίρναν τα κλάματα και πολλές φορές έλεγα στη μανιά μου ότι η παντρεία και ο θάνατος είναι το ίδιο πράγμα. Ήθελα να πηγαίνω συχνά στα Σελά και ό-

ταν εύρισκε συντροφιά πήγαινα κάθε βδομάδα τις Κυριακές. Αργότερα που έγινε το πρώτο τους παιδί, ο Αριστείδης, το αγάπησα σαν αδελφόκι μου και δεν ήθελα να ξεκολλήσω από κεί.

Η ζωή της θείας μου στο νοικοκυριό που βρήκε είχε ορισμένα προβλήματα. Στη φαμελιά τους ήτανε ακόμα 5 αδελφια του άντρα της και μία αδελφή ανύπαντρη. Δεν ήτανε βέβαια σωστό να συγκατοικεί το ζευγάρι με όλους αυτούς και μία και το σπίτι ήτανε σχετικά μεγάλο χωρίσανε. Και καλά κάνανε, γιατί διαφορετικά θα είχαν τα καλά της μάνας μου με τη γκρίνια κ.λ.π.

Πέρασαν τα χρόνια με μοναδικό κουμάντα-δόρο πλέον του σπιτιού τη γριά μανιά μας, που πλησίαζε τα 80. Η Αθηνά τα συνηθισμένα της είχε τα δικά της προβλήματα. Η μανιά παρ' όλα τα χρονάκια της δεν μας άφηνε να ξεπέσουμε, κρατούσε το νοικοκυριό καλά. Την έβλεπες, ας ήτανε γριά πάντα πεντακάθαρη και περιποιημένη. Τα ρούχα της και τα παλιά πάντοτε καλομπαλωμένοι. Και αυτή παρ' όλα τα βάσανά της καλομίλητη και χωρίς να μαλώνει με κανέναν. Όλοι τη σέβονταν και αγαπούσαν τη γριά Κόννηνα, όπως ήταν το παρατσούκλι μας (Κονταίοι).

Εγώ ήμουν πλέον στην τετάρτη τάξη. Εκστασιαζόμουνα από τα καινούργια βιβλία και προπαντός από τις ζωγραφιές. Ιχνογραφόσα στην πλάκα και σε κανα χαρτί με το μολύβι. Ακόμα μου άρεσαν τα ποιήματα του Κρυστάλλη και προπαντός το ανεπανάληπτο βιβλίο του Ζαχαρία Παπαντωνίου που είχαμε στην τρίτη τάξη "Τα ψηλά βουνά". Το οποίο νομίζω ο συμπατριώτης Ζαχαρίας τα εμπνεύστηκε από το δικό μας χωριό. Γιατί εκτός από τα κείμενά του είχε ένα σκίτσο που ήταν απαράλακτος ο χωριανός μας Πασπαλοκώστας που έβαζε το σακάκι του. Η λεζάντα από κάτω έγραφε προσπαθούσε να βάλει το σακάκι του και δεν μπορούσε.

Σιγά σιγά συνηθίσαμε και στην καινούργια μας ζωή με την μανιά και τη θεία μας την Αθηνά. Αλλά οι υποχρεώσεις μου αναγátισαν γιατί έπρεπε περισσότερο εγώ να συνοδεύω τα ζώα στη βοσκή και το καλοκαίρι μαζί με τον ξάδελφό μου Πάνο την ξαδέλφη μου Μαργιτίσα και άλλους συνεχίζαμε να βόσκουμε τα ζώα όλοι μαζί, εκτός από τα χωράφια τα θερισμένα στα βουνά. Το καλοκαίρι τα πηγαίναμε και προς το ποτάμι στην περιοχή του Στενού όπως το λέγαμε, όπου είχε χωράφι η θεία μου Λύμπω. Εκεί

είχε δύο μεγάλες κερασιές, ακόμα πολλές ροδακινιές, πολλά κλήματα με σταφύλια. Όλα ωρίμασαν νωρίτερα από το χωριό. Κατεβάζαμε τα ζώα όταν γινόταν αυτά τα φρούτα και καλοπερνάγαμε. Ακόμα στο ποτάμι στη Λογκά. Πολύ μεγάλη περιοχή με αρκετά δέντρα και αυτά ιδιοκτησία του Πάνου. Υπήρχε ένας πόντος (μάζεμα νερού) στην άκρη στο ποτάμι. Σ' αυτό το νερό μπαίναμε και κολυμπάγαμε τα αγόρια. Βέβαια τα κορίτσια τα κρατούσαμε μακριά.

Ακόμα μπάνιο κάναμε και στο χωριό σε καμιά γούρνα (στέρνα) όπως μάζευαν το νερό, για να ποτίσουν τα χωράφια εκεί που δεν έφταναν τ' αυλάκια. Μία τέτοια γούρνα, είχε ο Φλέγγας Σπύρος στο νεράκι στην κορυφή στο χωριό. Εκεί μαζεμόμασαν πολλοί και κολυμπάγαμε, παρ'ά την απαγόρευση τόσο του Φλέγκα όσο και των δικών μας γιατί υπήρχε και ο κίνδυνος του ατυχήματος του πνιγμού. Εκεί πήγαμε λοιπόν μια μέρα του καλοκαιριού, εγώ ο Πάνος Παναγιωτόπουλος, ο Σοφοκλής ο Κανούτος, ο Πολιούρας ο Γιάννης και αφού γδυθήκαμε τσίτσιδοι, πηδήσαμε στη γούρνα. Αλλά από τα χαρούμενα επιφωνήματά μας, μας πήρε μυρωδιά ο Κανούτος Δημήτρης πατέρας του Σοφοκλή. Αφού ήρθε και μας κασιδιάσε, δεν του έφτασε αυτό αλλά μας πήρε και τα ρούχα και άρχισε να φεύγει. Εμείς βάλαμε τα κλάματα και τον παρακαλούσαμε να μας τα δώσει κυνηγώντας τον. Από τα πολλά παρακάλια και τις υποχρεώσεις ότι δεν ξανακολυμπάμε μας τα έδωσε. Αλλά από τα ρούχα μας έλειπε ένα τσουράπι (κάλτσα) του Πάνου. Ξαναπήγαμε στον Μπάριμπα Μήτσιο ζητώντας το, φωνάζοντας στον Μπάριμπα "δώσ μας το τσουράπι". Αυτός δεν άκουγε καλά και μας ρώταγε: "Το ξουράφι; Ποιό ξουράφι ωρέ; Δεν ξέρω κανα ξουράφι εγώ. Του τσουράπι μπάριμπα του τσουράπι! Δεν ξέρω κανα ξουράφι αφήσιμη ήσυχον".

Ο Πάνος είχε κακά ξεμπερδέματα από τη μάνα του για την απώλεια του τσουραπιού. Αυτή λοιπόν ήτανε η ζωή μας. Σχολείο και ότι μπορούσαμε βοηθούσαμε το σπίτι.

Όπως είπαμε και παραπάνω είχα κάποια επιθυμία να βλέπω εικόνες, ζωγραφιές. Ήθελα κάτι να κάνω. Έφτιαχνα στην πλάκα χαρτιά με μολύβι. Αλλά μου άρεσαν τα χρώματα. Με όλη την αφέλεια μου έγραφα ένα γράμμα στον πατέρα στην Αμερική να μου στείλει ένα κουτί με χρώματα. Και ω του θαύματος, ο πατέρας μου δεν

μου έστειλε μονο χρώματα. Αλλά και μιά φορεσιά ρούχα μιά εμένα και μιά για τον αδελφό μου Νίκο, ακόμα και παπούτσια. Τα ρούχα ήτανε βέβαια περίπου στα μέτρα μας, αλλά ήτανε ραμμένα σπορ. Το σακάκι καλά το φορέσαμε. Αλλά το παντελόνι έπρεπε να το δέσουμε σε κάθε πόδι στο γόνα. Εμείς όπως και η μαμιά και οι θειάδες μου και ούτε και κάνας άλλος μας είπε πως πρέπει και τα φορέσαμε έτσι λιτά. Και αφού μας έγγραψε ο πατέρας να βγάλουμε και φωτογραφίες, τις βγάλαμε φέροντας το φωτογράφο Καλαντζή επαγγελματία φωτογράφο. Κρατήσαμε και μεις, στείλαμε και στην Αμερική και ντροπιάσαμε τον πατέρα μας που τις έδειχνε τους εκεί ειδικούς περί την ενδυμασία. Το δέμα από την Αμερική το έφερε το 1925 ο ξάδελφος του πατέρα μας Δερματάς Γιάννης (Παγανός), ο οποίος όπως λέγαμε τότε έφερε από το καζάνι του ένα τσουβάλι δολάρια. Για παρηγοριά μας που παντρεύσαμε την Παρασκευή μας φροντίζανε και μας παρηγορούσαν περισσότερο οι θειάδες μας Κατερίνη και Λύμπω. Όπως επίσης έρχονταν και πιο συχνά οι άλλες δύο θειάδες μας που ήταν παντρεμένες στο Κλαψί.

Η μιά η μεγάλη η Κωνσταντή είχε παντρευθεί το Θεόδωρο Χαμπέρη που ήταν χρόνια στην Κωνσταντινούπολη, όπου είχε μεγάλο εμπρομακάλλικο, όπως μας έλεγε και ήταν και προμηθευτές του Σεραγιού του Αβδούλ Χαμίτ σε τρόφιμα. Είχε δει και αγαθές σχέσεις με το πατριαρχείο. Και δεν μπορώ να ξεχάσω τις διηγήσεις του που μας έκανε. Πώς πήγαινε στο πατριαρχείο και τελείωνε τις δουλειές όντας φίλος με τον πατριάρχη. Άρχιζε την κουβέντα αποτεινόμενος στη μαμιά ως εξής: Πάϊσο, ω'λες γριά στο πατριαρχείο" και συνέχιζε για ώρες ολόκληρες, εξηγώντας με λεπτομερές τις υποθέσεις που τελείωνε. Ερχόταν, αν και είχε περάσει τα 75 χρόνια περπατώντας από το χωριό του Κλαψί ακουμπώντας στο πολυτελές μπαστούνι του που έλαμπε, λουστραρισμένο και στην κορυφή είχε αργυρό γλόμπο. Αυτό και τα ρούχα του έδειχναν την αρχοντιά του. Αυτή η οικογένεια ήτανε η πλουσιότερη από το συγγενικό μας. Όταν έρχονταν η θεία μας Κωνσταντή και έραζε (φαινόταν), στην Κρανιά που λέγαμε που ήταν πάνω από το σπίτι μας κοντά στο δημόσιο δρόμο με το αλόγο τους φορτωμένο, δισάκια και τροβάδες, γεμάτο καλούδια και φρούτα. Η χαρά μας ήτανε απεριόριστη και χοροπηδάγαμε και γω και ο μικρός Νίκος. Την βλέπουμε σαν άγγελο σαν

Παναγία. Επίσης συχνά έρχονταν η θεία μου Αγγελώ. Αλλά αυτή ήτανε φτωχότερη. Η αγάπη της όμως για μας ήταν μεγάλη. Αυτή είχε παντρευτεί τον παλαιό χωροφύλακα Φραγκάκη. Ήτανε δυστυχισμένη γιατί το μοναδικό παιδί που απόκτησε πέθανε μικρό. Γι' αυτό ίωση είχε μεγάλη αδυναμία σε μας που ήμασταν και ορφανά.

Εγώ πλέον τώρα ήμουν 11 χρονών. Μ' έπαιρνε η μαμιά καθαλάγαμε τη γομάρα (γιατί πάντοτε ο γάιδαρός μας ήτανε θηλυκού γένους για μεγαλύτερη ασφάλεια και ησυχία), πηγαίναμε στην Κλαψί αφήνοντας τον αδελφό μου στη φροντίδα της Αθηνάς και την προσοχή των άλλων θειάδων Λύμπως και Κατερίνης.

Πηγαίναμε λοιπόν τις γιορτές των Χριστουγέννων που σφάζανε στο Κλαψί τα γουρούνια που είχανε όλοι εκεί σχεδόν και καλοπερνάγαμε με τους σουφλημάδες και τα λουκάνικα.

Εκτός από την επίσκεψη στο χωριό Κλαψί στις θειάδες Κωνσταντή και Αγγελώ πιο συχνά πηγαίναμε με τη μαμιά στην αγαπημένη μας Παρασκευή στα Σελά, η οποία απόκτησε και άλλο παιδί και ήταν μεγάλη η χαρά μας να τα βλέπουμε όσο συχνά μπορούσαμε. Πήγαμε λοιπόν και αυτό το καλοκαίρι με τη μαμιά η οποία ζήτησε από το γαμπρό της Σπύρο να της δώσει λίγη μπαρούτι να φτιάξει φάρμακο για τα μούρα που είχε η αγελάδα. Του πήρα και εγώ ένα δύο φυσέκια άδεια να παίζω.

Επιστρέψαμε στο χωριό και σοφίστηκα να φτιάξω έναν πύραυλο με το φουσέκι. Έβαλα λοιπόν μπαρούτι μέσα και το σπουλώσαμε πανιά. Το έβγαλα έξω από το σπίτι του έβαλα πάνω ένα αναμμένο κάρβουνο και περιμένα να εκραγεί να κάνω γούστο. Εκείνη ακριβώς τη στιγμή πέρναγαν απάνω από το σπίτι μας στο δρόμο οι φίλοι μου και με φώναζαν να πάμε στο Νικολό να παίζουμε. Εγώ θέλοντας να τους κάνω εντύπωση, τους είπα να περιμένουν λίγο να δουν τί θα γίνει. Και επειδή η έκρηξη δεν γινότανε μ' έβαλε ο διάολος να πάω να φυσάω το κάρβουνο οπότε με το φύσημα παίρνει φωτιά ή μπαρούτι. Αστραψε μπροστά μου καταφάνηκε το πρόσωπό μου, έπεσα ανάσκελα έτρεξαν οι φίλοι μου και η μαμιά και με συμμάζεψαν, το κεφάλι μου ήταν μία πληγή με καταλισμένα μαλλιά και τσίνορα. (Συνέχεια στο επόμενο)

Διεθνείς σχέσεις: Επιστήμη και τεχνολογία στον 21ο αιώνα

Σπύρος Κυρίτσης Πρύτανης Γ.Π.Α.

Το περιοδικό μας θεωρεί σκόπιμο να δημοσιεύσει την ομιλία που εκφώνησε ο εξάιρετος συγγραφέας μας και πρύτανης του Γεωπονικού Πανεπιστημίου κ. Σπύρος Κυρίτσης στο Middle East Technical University της Αγκυρας που αναφέρεται στα επιτεύγματα της απερχόμενης χιλιετίας και τις εξελίξεις της επιστήμης και τεχνολογίας στη νέα χιλιετία του 21ου αιώνα σαν πολύ ενδιαφέρουσα και επίκαιρη.

Θέλω να σας εκφράσω τις θερμές μου ευχαριστίες που μου δώσατε την ευκαιρία να απευθύνω την εναρκτήρια ομιλία για τη Νέα Ακαδημαϊκή χρονιά ενώπιον του σημερινού εκλεκτού ακροατηρίου.

Είναι μεγάλη η ευχαρίστησή μου να ευρίσκομαι για μία φορά ακόμα στη γειτονική χώρα. Παρακαλώ, επιτρέψτε μου να σας μεταφέρω τον εγκάρδιο χαιρετισμό όλων των Πρυτάνεων των Ελληνικών Πανεπιστημίων και όλης της ακαδημαϊκής κοινότητας της χώρας μου, καθώς επίσης και το θερμότερο χαιρετισμό από τους Έλληνες φοιτητές προς τους Τούρκους φοιτητές.

Στη χώρα μου, σε περιπτώσεις όπως η σημερινή του ανοίγματος της ακαδημαϊκής χρονιάς, συνηθίζεται να απευθύνουν ένα μάλλον επιστημονικής κατεύθυνσης λόγο. Στη σημερινή όμως περίπτωση θα προσπαθήσω να πω κάτι παραπάνω και να αναφερθώ επίσης και στις σχέσεις μεταξύ των δύο χωρών μας.

Η Ακαδημαϊκή χρονιά που ανοίγουμε σήμερα έχει ξεχωριστή ιδιαιτερότητα καθώς είναι η χρονιά που μας εισάγει στη χιλιετία του 2000.

Μπροστά σ' αυτή τη συγκυρία και μιλώντας σε ένα Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο με ελκύει η ιδέα να προσπαθήσω να σκιαγραφήσω τα επιτεύγματα της χιλιετίας που φεύγει, να πάρω το θάρρος, ή να μου επιτραπεί το θράσος καλύτερα, να ρίξω μια ματιά στο θολό τοπίο της χιλιετίας που μπαίνουμε, και να προσπαθήσω να διακρίνω τους δρόμους μερικών τομέων της επιστήμης και τις επιπτώσεις της τεχνολογίας στην ανθρωπότητα.

Υποθέτω ότι θα συμφωνείτε ότι στον το-

μέα της τεχνολογίας οι πρώτοι αιώνες της περασμένης χιλιετίας, δεν έχουν να επιδείξουν περισσότερα τρανταχτά επιτεύγματα από ό,τι είχε η προηγούμενη χιλιετία, που και αυτή ήταν εξίσου φτωχή έναντι της αμέσως προηγούμενης. Ετσι εάν εξαιρέσουμε την πυρίτιδα, μερικά επιτεύγματα της μηχανικής των ρευστών (ανεμόμυλος, υδατοφράκτες κ.α.) και τα επιτεύγματα της οικοδομικής - αρχιτεκτονικής, όπως η εισαγωγή του θόλου με νευρώσεις, τα υψηλά κτίρια και τα υαλοστάσια, τα υπόλοιπα επιτεύγματα κατά την περίοδο αυτή είναι φτωχά και πρόκειται ως επί το πλείστον για μεταφορά και διάδοση τεχνολογίας από την ανατολή στη δύση.

Κατά το δεύτερο όμως μισό της χιλιετίας διακρίνουμε μία επιτάχυνση εμφάνισης νέων τεχνολογιών από πολύ ενωρίς (1500-1750), που μας επιτρέπει να μιλάμε πλέον για την αρχή μιάς τεχνολογικής επανάστασης που έκτοτε διαρκώς επιταχύνεται.

Ετσι στις μεγαλοφυείς ιδέες του Λεονάρντο ντα Βίντσι για υποβρύχια, αεροπλάνα, ελικόπτερα κ.ά., θα πρέπει να προσθέσουμε και την καθιέρωση από τους επιστήμονες του κανόνα της παρατήρησης και του πειράματος πριν από την εφαρμογή, ενώ στη συνέχεια η τεχνολογία άρχισε να υπηρετεί την επιστήμη με νέες θεωρίες.

Η ατμομηχανή είναι ένα από τα σοβαρότερα επιτεύγματα της εποχής αυτής, η οποία με την εισαγωγή στη συνέχεια, το 1761, του χωριστού συμπυκνωτή από τον James Watt, για ένα αιώνα σημείωνε άλματα τελειοποίησης, έως ότου κυριάρχησε στο υπόλοιπο της χιλιετίας στη βιομηχανία και τις μεταφορές. Τα επιτεύγματα της μεταλ-

λουργίας, σε συνδυασμό με τα νέα προϊόντα που έφταναν στην Ευρώπη απ' όλο τον κόσμο, βοήθησαν την εισαγωγή νέας τεχνολογίας στην υφαντική και την εξάπλωση της χρήσης του βάμβακα.

Την αυγή της βιομηχανικής επανάστασης κατά την εποχή αυτή βοήθησε σημαντικά η 2η γεωργική επανάσταση που άρχισε στην Αγγλία και Ολλανδία και επεκτάθηκε γρήγορα σε όλη την Ευρώπη και Βόρεια Αμερική.

Η γεωργική αυτή επανάσταση έχει να επιδείξει τη ραγδαία εκμηχάνιση της γεωργίας, την εισαγωγή νέων ειδών, νέων συστημάτων στις καλλιέργειες και την ανάπτυξη της τεχνολογίας στις στραγγίσεις των γαιών. Οι διαρκώς βελτιωμένες τεχνολογικές εφαρμογές στη γεωργία, απελευθέρωσαν τα αναγκαία εργατικά χέρια για τη βιομηχανία, το εμπόριο και τις μεταφορές.

Παράλληλα με τις βελτιώσεις στις μεταφορές και επικοινωνίες, ιδίως στις θαλάσσιες, τέθηκαν και οι βάσεις της επιστήμης της χημείας με τους Lavoisier και Dalton ενώ συγχρόνως έχουμε βελτιώσεις στην ενεργειακή τεχνολογία με την εισαγωγή κυρίως του ατμού, αλλά και με βελτιώσεις στην αεροδυναμική και υδροδυναμική. Η συγκυρία των γεγονότων αυτών ώθησε τη βιομηχανία, μεταξύ 1750 και 1900, σε πραγματική επανάσταση.

Την ίδια εποχή που η ατμομηχανή εξελίσσεται ραγδαία πάρα πολλοί επιστήμονες μεταξύ των οποίων ο Benjamin Franklin, ο Alessandro Volta και ο Michael Faraday με τα πειράματά τους προσέφεραν την αφετηρία της εξάπλωσης του Ηλεκτρισμού, στην αρχή σε μικρής και στη συνέχεια σε μεγάλης κλίμακας γεννήτριες. Ακολουθώντας με την ανακάλυψη του λαμπτήρα πυρακτώσεως, ο ηλεκτρισμός επεκράτησε ραγδαία σε καθημερινή χρήση στην κατοικία και βιομηχανία.

Η ηλεκτροκίνηση δεν άρχισε να έρθει, χάρις δε αυτής ο ηλεκτρισμός στα τέλη του 19ου αιώνα είχε ήδη δώσει τις σημαντικότερες εφαρμογές που κυριαρχούν σήμερα στη ζωή μας.

Η ανάγκη για περισσότερο ευελικτη, πρωτογενή κινητήρια δύναμη από αυτήν του ατμού, έφερε τον κινητήρα εσωτερικής καύ-

σης κατ' αρχάς με τον αεροκινητήρα των Etienne Lenoir και στη συνέχεια του Nicolaus Otto και του Rudolf Diesel. Το 1892 οι πρώτες σχετικές δύσχερες εφαρμογές με τη χρήση του φωταερίου στην κίνηση του κινητήρα εσωτερικής καύσης, απελευθερώθηκαν με την πρώτη επιτυχή άντληση πετρελαίου του Edwin Drake.

Οι τεχνολογικές εφευρέσεις και η διάδοσή τους σε εφαρμογές διαδέχτηκαν η μία την άλλη με αυξανόμενη επιτάχυνση. Έτσι στη χημεία χρησιμοποιήθηκαν νέες ουσίες λεύκανσης υφασμάτων, δόθηκε στη χρήση η σόδα, οι βαφές της ανιλίνης, νέα εκρηκτικά (δυναμίτης κ.λπ.) και τεχνητές ίνες. Αναισθητικά και αντισηπτικά για τη χειρουργική, ακτίνες Χ και ραδιολογία, η ασπιρίνη και άλλα φάρμακα, βελτίωσαν σημαντικά το επίπεδο ζωής στον αναπτυσσόμενο τότε κόσμο.

Η βιολογία ξεκίνησε με τα πρώτα εμβόλια την συνεχή και διαρκή ανάπτυξή της. Τα εμβόλια, το μέγιστο επίτευγμα του Pasteur, μείωσαν σημαντικά τη θνησιμότητα του ανθρώπου και των ζώων.

Η γεωργία εκμηχανίστηκε περισσότερο με νέες εφευρέσεις που απελευθέρωσαν περισσότερα χέρια για άλλες απασχολήσεις, ενώ στην τεχνολογία τροφίμων η εισαγωγή της κατάψυξης επέτρεψε τη μεταφορά κρεάτων και γαλακτομικών προϊόντων από την Αυστραλία και την Αργεντινή στην Ευρώπη.

Η εκσκαφή της σήραγγας κάτω από τον Τάμεση το 1825-1842 καθώς και η διεύρυνση του δικτύου καναλιών ανά την Ευρώπη άνοιξαν ένα νέο κεφάλαιο στην τεχνολογία. Οι κρεμαστές και δικτυωτές γέφυρες επέτρεψαν τη γεφύρωση μεγαλύτερων ανοιγμάτων. Η χρήση επίσης του χιτοσιδήρου στην οικοδομή και γεφυροποιία και στη συνέχεια το οπλισμένο σκυρόδεμα, ήταν οι βάσεις της πραγματοποίησης μεγάλων οικοδομικών έργων.

Η τυπογραφία και φωτογραφία μεταμόρφωσαν τις επικοινωνίες τον 19ο αιώνα, ενώ ο τηλεγράφος, το τηλέφωνο και τέλος η ραδιοεπικοινωνία, έκλεισαν τον αιώνα με πολλές υποσχέσεις για τον επόμενο.

Η χιλιετία μας κλείνει με τον 20ό αιώνα που σε λίγους μήνες τελειώνει και αυτός.

(συνέχεια στο προσεχές)

Επιστολές προς την Αδελφότητα

Ευχαριστήρια Επιστολή

Διά μέσου του περιοδικού η οικογένεια Πάνου Κεράνη, θέλει να ευχαριστήσει τις Μικροχωρίτισσες και Μικροχωρίτες Αθηνών και Πειραιώς που τίμησαν με την παρουσία τους στην κηδεία και στο μνημόσυνο του αγαπημένου μας συζύγου, πατέρα, παππού και αδελφού.

Τον Χρήστο Τσινιά που ήρθε από το χωριό ειδικά για την κηδεία, η εξαδέλφη Ελένη Ζουρζούκη το γένος Τριχιά που ήρθε με φίλη της από το Καρπενήσι για το μνημόσυνο.

Επίσης όλους όσους έστειλαν τηλεγραφήματα, συλλυπητήριες κάρτες και μας τηλεφώνησαν για να μας συλλυπηθούν.

Ταυτόχρονα φέρνουμε στη σκέψη μας και θέλουμε να ευχαριστήσουμε όλους όσους μας συμπαραστάθηκαν τόσο στην Αμερική όσο και στην Ελλάδα.

Με εκτίμηση
Οικογένεια **Πάνου Κεράνη**

Αγαπητοί μου

Χρόνια Πολλά και υγεία, χαρά και ευτυχία για τον καινούργιο χρόνο.

Έλαβα το τελευταίο περιοδικό τα "Μικροχωρίτικα Γράμματα" μαζί με το γράμμα που με θυμίζει να στείλω την συνδρομή μου. Δεν μπορώ να γράψω ή να διαβάσω καλά τα Ελληνικά άλλα με αρέσει να βλέπω τις φωτογραφίες και να διαβάζω το "Κομπορόζος" όνομα που ήτανε ο πατέρας μου. Έχω εξαδέλφια (Τρύφωνας, Θανάσης, Γεώργιος; Κομπορόζος) και ούτε τα γνωρίζω άλλα βλέπω τα ονόματά τους στο περιοδικό. Πόσο θα ήθελα να τους γνωρίσω. Μπορείτε να βάλετε στο άλλο περιοδικό που βγαίνει που ψάχνω να έβρω το σόι μου; Αυτό που σας στέλνω είναι γραμμένα

στα αγγλικά αλλά άμα θέλετε να τα μεταφράσετε πολύ ευχαριστώ.

Να είσθε καλά.
Με αγάπη, Ελένη

Το όνομά μου είναι Ελένη Κομπορόζου-Παλιούρα και επί του παρόντος μένω στο Chapel Hill, NC, της Βόρειας Καρολίνας στην Αμερική. Είμαι παντρεμένη με το Δημήτριο Παλιούρα, ο οποίος γεννήθηκε στο Γαύρο Ευρυτανίας.

Ο πατέρας μου (αποθανών από 25/5/1965) ήταν ο Αλκιβιάδης Κομπορόζος, από το Μικρό Χωριό, γιός του Γιάννη και της Μαρίας Κομπορόζου.

Έχω ένα θείο, το Νίκο Κομπορόζο, ο οποίος διανύει την ένατη δεκαετία της ζωής του και διαμένει τους καλοκαιρινούς μήνες στο πατρικό του σπίτι στο παλιό Μικρό Χωριό. Έχω συναντήσει τον ξάδερφό μου, Αρμάνδο Κομπορόζο, γιό του θείου μου Νίκου και την ξαδέρφη μου Αλίκη Ευπολητά από την Αθήνα, κόρη της θείας μου Ελένης, αδερφής του πατέρα μου.

Θα ήθελα να ξέρω ποιούς άλλους συγγενείς έχω, το γένος Κομπορόζου και θα το εκτιμούσα αν έρχονταν σ' επαφή μαζί μου.

Μπορούν να έρθουν σ' επαφή μαζί μου στην εξής διεύθυνση:

Helen Paliouras
303 Wesley Dr.
Chapel Hill NC 27516-1520
(919) 942-4229 (τηλέφωνο)

Θέλω να γράψω δύο λόγια για το φίλο και συναγωνιστή Πάνο Κεράνη που έφυγε και αυτός όπως τόσα και τόσα παιδιά από το χωριό μας της ίδιας γενιάς και ηλικίας φτωχαίνοντας το χωριό μα, ορφανεύοντας το από χρήσιμους ανθρώπους, όπως ο Βασίλης Μίχος, ο δάσκαλος Γιουρνάς Αριστείδης, ο Χρήστος Γιαννακόπουλος, ο Διονύσης Ζορμπαλάς και ο εξαιρετικός γιατρός Γιάννης Δερματάς. Ο Πάνος ήτα-

νε από τα πρώτα παιδιά που πήραν το όπλο και κατατάχθηκαν στον ΕΛΑΣ για να πολεμήσουν τους καταχτητές Ιταλούς και Γερμανούς.

Για το μεγάλο αυτό έγκλημά του, η μετά την κατοχή από τους ΙταλοΓερμανούς, η Κατοχή της χώρας μας από την Αμερικανοκρατία και τους ντόπιους φασίστες εκτόπισαν και αυτόν όπως τους χιλιάδες Έλληνες στην Μακρόνησο. Οπου είχα την τύχη να τον γνωρίσω καλύτερα και να γίνουμε καλοί φίλοι. Αφού αυτός ήταν ο χωριανός μου που με την καλοσύνη του μου έφερνε κάποια παρηγοριά στην κατάσταση που ήμουνα μετά τα βασανιστήρια που είχα υποστεί στο ΒΕΤΟ και ήμουνα ψυχικά και σωματικά ράκος. Πήγαινε στη θάλασσα καθόταν με τις ώρες να πιάσει δυο ψαράκια να τα πήσει στα μαγειριά και να μου τα φέρει.

Τόση εκτίμηση είχε από τους συνεξόριστους στη σκηνή του που τον κάνανε σκηνάρχη. Θυμάμαι τον Ηλία Ηλιού που ήτανε στην ίδια σκηνή, που έλεγε όταν ανέκειπε κάποιο θέμα. Έλεγε θα γίνει ότι πει ο Πάνος.

Ας είναι ελαφρό το χόμα της Αττικής που τον δέχθηκε.

Δ.Δερ.

Επιστολή

προς τον κ. Κωστοπαναγιώτη

Καρπενήσι 23/3/2000

Αξιότιμε κ. Παναγιώτη

Εύχομαι υγεία!

Κ. Παναγιώτη όπως θα δείτε και από τα δικαιολογητικά που σας στέλνω, είναι ένα ορφανό κορίτσι που εδώ και δύο χρόνια πέρασε σε ΤΕΙ της 'Αμφισσας, δεν μπορεί όμως να παρακολουθήσει για οικονομικούς λόγους. Απλώς ανανεώνει την εγγραφή της.

Η χήρα μητέρα της παίρνει μηνιαία σύνταξη 113.000 και αδυνατεί να ανταπεξέλθει στα έξοδα.

Σας παρακαλώ δείτε το θέμα, τι θα μπορούσαμε να κάνουμε γι' αυτή την περί-

πτωση, να μπορούσε από το επόμενο έτος να παρακολουθήσει τη σχολή Τουριστικών Επιχειρήσεων 'Αμφισσας.

Δηλ. σκέπτομαι αν γινόταν να υπάρξει ένα μηνιαίο επίδομα -έστω 20.000-30.000 δρχ. όπως κι εσείς βλέπετε υπάρχει ουσιαστικό θέμα.

Θα σας παρακαλούσα προσωπικά να κάναμε κάτι σ' αυτή την περίπτωση.

Με τιμή και εκτίμηση

Κόκκοτας Ιωάννης

Δάσκαλος στο 2ο Δημ. Σχολείο

Καρπενησίου

Αίτησις Νικολάου Δ. Κεράνης

**κατοίκου Νέας Σμύρνης Αττικής -
Πλατεία Καρύλλου 7 - 17121 και Νέου
Μικρού Χωριού**

Προς Το Διοικητικό Συμβούλιο του Δήμου Ποταμιάς (Διά του τοπικού συμβουλίου Μικρού Χωριού)

Θέμα: Πρόταση για ονοματοθεσία της υπό κατασκευή πλατείας (στην είσοδο του Νέου Μικρού Χωριού) ως πλατεία ΚΩΝ/ΝΟΥ Α. ΔΟΞΙΑΔΗ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑ

Μικρό Χωριό, 1/6/2000

Μετά την επισυμβάσαν την 13/1/1963 κατολίσθηση του Μικρού Χωριού ανέκυψε ζήτημα μεταστεγάσεως και μετοικίσεως των πληγέντων κατοίκων στην επιλογή ως κατάλληλο εγγύς τοποθεσία (ΚΡΕΜΕΝΙΤΣΑ) και τοπογράφηση με σχέδια διαφόρων τύπων κατοικιών μετά κοινοχρήστων χώρων (κήπως και περιβολίων) με τεχνικό συνεργείο του γνωστού πολεοδόμου ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Α. ΔΟΞΙΑΔΗ ο οποίος αφιλοκερδώς εξεπόνησε την τοπογράφηση και τον σχεδιασμό του νέου οικισμού (οικοπέδων και κατοικιών) και τούτω τω λόγω, τιμήν ένεκεν αλλά και ευγνωμοσύνης στο πρόσωπό του προτείνω όπως η μέλλουσα να κατασκευαστεί πλατεία φέρει το όνομά του.

Με τιμή ο προτείνων

Νικόλαος Δ. Κεράνης

Ενθυμήματα του Παναγιώτη Κεράνη

Από τα παιδικά μου χρόνια παρακολουθούσα τις συζητήσεις των γερόντων και ιδιαίτερα στο καφενείο που είχα το προνόμιο να μπορώ να μένω μέσα γιατί ήταν εκμετάλλευση του αδελφού της μάνας μου. Από τις συζητήσεις αυτές υπήρχαν και υπερβολές κατά τη γνώμη μου εξέφραζαν άλλος τον θαυμασμό του για ότι τον εντυπωσίαζε. Στα χρόνια αυτά οι γέροντες είχαν και πείρα αλλά και σοφία. Υπήρχαν αγγλόφιλοι που εκδήλωναν το θαυμασμό τους π.χ. οι μακαρίτες Κώστας Πασπάλης έλεγε αντί για Αγγλία (η Μανιά) θα τους φάει δεν θα γλυτώσουνε. Για τη γεωργική παραγωγή έλεγαν πράγματα που εγώ τα θεωρούσα υπερβολικά όπως ο Σπύρος Γιαννακόπουλος που είχε κάνει ένα φεγγάρι στην Αμερική έλεγε για τα φκάρια, τα φασόλια ότι έχουν ένα μέτρο μάκρος. Θυμούνται και εγώ σαν μετανάστης είδα σε μιά βιτρίνα ένα κολοκύθι που ζύγιζε 80 κιλά αλλά φασόλι μισό μέτρο δεν είδα αλλά 50 πότνους να.

Ο Στάυρος Κομπορόζος (Κατσαδούρας) έλεγε για την Αμερική "τρόχαλος τα πάτια". Ο Γρηγόρης Αθανασόπουλος όταν έμαθε ότι θα φύγω για την Αμερική στο καφενείο του Παύλου στο νέο χωριό που πήμαμε τον καφέ μας μου είχε μεταξύ των άλλων ότι τώρα Πάνο εκεί που θα πας δεν θα χρειαστείς νυχοκόπτη, εννοούσε και μου το εξήγησε μήπως δεν το καταλάβω για το βουνό τα πιάτα που με περιμένουν, δεν είχε άδικο, με μόνη τη διαφορά δεν ήταν πιάτα αλλά καζάνια αντί για κατσαρόλες που πολλές φορές αν το τσικνώσει ο μάγειρας έπρεπε να μπω και να το ξύσουμε σκεπάρι.

Ο Κων/νος Θάνας έλεγε τρεις λέξεις: "ήταν τρία αγγωνάρια".

Ο Σπύρος Φλέγγας φωνακλάς. Ο Δημήτρης Φλέγγας φιλοσοφημένος. Και ο Χρήστος Φλέγγας μόνο την Κυριακή που τελειώνει η Εκκλησία σταματούσε στο καφενείο αυτός έλεγε μιά λέξη μόνο. Ο Γιάννης Κομματάς ως πρόεδρος του χωριού άφησε τις καλύτερες εντυπώσεις επί των ημερών του. Ο Νίκος Κυρίτης (Τσιονίνας) για χρόνια μπακάλης, χασάπης και πρόεδρος του χωριού. Επί προεδρίας γεννήθηκαν και στο μητρώο της Κοινότητας έγραφε το επώνυμό μου Κεράνης αλλά το γράμμα ε του έπεσε προς τα πίσω και από ε έγινε ω και έτσι από Κεράνης έγινα Κωράνης το διόρθωσα μέσω του υπουργείου Εσωτερικών. Ο Νίκος Κυρίτης (Κυρτσονίκος) που κατέβαινε με το ταψί τους μεζέδες που δεν πρόφτανε να κατέβει στην πλατεία έβγαιναν από τα καφενεία και του άδειαζαν το ταψί δεν μπορούσε να κρατήσει λογαριασμό πόσα έτρωγε ο καθένας, στο τέλος έπαιρνε ό,τι πλήρωνε ο καθένας. Πέτσικας Χαρά-

λαμπος, μυλωνάς, ορθοπαιδικός, οδοντίατρος, πεταλωτής της εποχής του. Με την τανάλια που πετάλωνε τα γαϊδουράκια έβγαζε και τα δόντια των συγχωριανών και άλλων από τα γύρω χωριά.

Πλακόδημητρη στο κοπάδι με τα γίδια του χωριού κάπνιζε το τσιγάρο που το έστριβε με χαρτί εφημερίδος το καταλάβαινες ότι έρχεται από μακριά από τη μυρωδιά του τσιγάρου του παρ' όλα αυτά δεν τον εμπόδιζε να φτάσει σε βαθεία γεράματα. Ο Γεώργιος Γιαννακόπουλος (Γεωργούλας) μπροστά στο καφενείο του στρίβοντας το μυστάκι του και τριβοντας καφέ με τον μύλο του.

Και ο Δημήτρης Καλαντζής ο μόνος φουστανελοφόρος στο χωριό.

Μια μαρτυρία του Πάνου Κεράνη στην υπόθεση των αμερικανών αεροπόρων που έπεσαν στη Ρούμελη.

Οι Αμερικανοί αεροπόροι που αφήσαμε πίσω μας προωθήθηκαν στο Αεροδρόμιο που ήτανε στα βουνά της Κεντρικής Ελλάδος. Επέστρεψαν στην Ιταλία και επανήλθαν με βόμβες που είχαν γράψει τη λέξη Αρκάδι το πώς και το γιατί δεν το ξέρω. Μετά το τέλος του πολέμου μέσω του αειμνήστου ξαδελφογαμπρού μου Σπύρου Παπαδόπουλου αλληλογράφησα με έναν εξ αυτών. Μου έγραψε ότι αποστρατεύτηκε και εργαζόταν στην πολιτική Αεροπορία και από αυτόν έμαθα ότι επέστρεψαν και εβομβάρδισαν ξανά.

Την επιστολή αυτή την είχα στην τσέπη μου όταν με τον εμφύλιο πόλεμο με συνέλαβε η ασφάλεια Πειραιώς και την κράτησε. Την σύλληψή μου έμαθε από συγχωριανούς μας που πήγαιναν για δουλειά στην καπνοβιομηχανία ο αειμνήστος Σοφοκλής Φλέγγας ο οποίος φτάνοντας στην Γενική ασφάλεια πηγαίνοντας να συναντήσει το διοικητή Ταβουλάρη με συνήντησε στο γραφείο που με είχε καλέσει ο υποδιοικητής Χρήστος Καραχάλιος, μας καλημέρισε και ρώτησε τον υποδιοικητή που είναι το γραφείο του Διοικητή όταν πήγε μέσα με ρώτησε ποιος είναι ο κύριος του είπα ότι είναι ο χωριανός μου καπνοβιομήχανος κύριος Φλέγγας, το μόνο που με ρώτησε ήτανε εάν είναι αλήθεια αυτά που έγραφα με ρώτησε το έγραμμά του Αμερικανού και του έδωσα την απάντηση ότι αυτός τα γράφει και σε συνέχεια με ρώτησε αν θα υπογράψω δήλωση για να με αφήσει ελεύθερο μιά και ο καπνοβιομήχανος το ζητάει. Τον ευχαριστώ τον πατριώτή μου για το ενδιαφέρον του και του είπα αν μπορώ να πηγαίνω. Με απορία με ρώτησε πού να πας του είπα στο υπόγειο στο κρατητήριο. Σε λίγες μέρες πήρα το δρόμο της εξορίας. Προσωπικά το τι ενδιακούθησε για μένα είναι ένα άλλο κεφάλαιο μέσα στα χρόνια που αναφαίρομε και σε συνέχεια στα χρόνια που ακολούθησαν.

Κατά το διάστημα της λειτουργίας της «Πνευματικής Γωνιάς» 1999-2000, οι επισκέπτες της, επαίνεσαν την προσπάθεια της Αδελφότητας και της αφιέρωσαν αυτά τα καλά τους λόγια

Θερμά ευχαριστήρια σε όσα φρόντισαν
να δωρεαστούν και οι μνήμες!...

27.12.1999 Βασιλίκης Χαλκιάς
αυ Χαλκιάς/Ιερού &
ΑΔΕΛΦΑΝΝΗΣΕΩΣ

Οι ιστορίες κυρίες πρέπει να μιλούν πάντα
για τις μέρες στην γη μας. Για μας και
για τα παιδιά μας.

31/12/1999
Κώστας Σ. Γεργαζής
Διότι Μεσοπολέας —

Είπαμε - σε μια επιλογή από
αυτήν την εποχή της ιστορίας
ομάδα εσωτερικών και
εξωτερικών. (Εξωτερικών
και εσωτερικών)

Μια και ως ακριβή και φροδοίτες
προσάδους. Μπράβο σας!
Είπατε και ακριβή τον μήνα (2-1-2000)
να δώσετε σε μας τον
νέον.

Γιώργος - Ηφίμπος

Τις εμouvant
πρωταριες παλιν αντικειμενα
μπαλς για τον χωρο ολο,
μακειρι ολα τα χωρια να
ε'χαν ετσι αξιοησει.

Χρονια πολλα

29-12-99
Γενετει - ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Επισαιγνια για πρωτη φορα
τωσο το δαμαστος μουσε 3'
εγεια κατωηλια.

Οι ιστοριες μηδεις συνενωει περιφερειες
τους δαμαστος τυπος με τα σπυρια
επιματα να υπαρχον 5' αυτω.

Συγχρονηρια για η μεγαλη εως προσφωρα

που συνενωει εως γυρι οδων μας
τα υδη 3' εδωκα μας 3' η ιστορια
και ημε ρατα αλβα μας.

12/3/2000

Μου ερεσε πολυ το χωριο σας.

Κελλο C12 χρονης ΒΙΒΛΕΣ

Συνεχίστε να συνεισφέρετε ή να
θυσιάστε μας κρατώντας Συντακτικό
Μανώλη Παναγιώτη
Θα ήμουν περήφανος
αξέχαστο! Συγχαρητήρια

Ζεφάνια-Ναταλία 2000

Δάφνη-Χολαργός Β. Αλεξίου

Συγχαρητήρια, όταν προβάλετε να
κρατάτε τις φετιές Συντακτικές.
Είναι η μεγαλύτερη κληρονομιά για
τους νεότερους αετού του τόπου.

Αφροδίτη Τζορτζιάδου.
11/3/00

Είμαι πολύ περήφανη που καταρχήν
από αυτήν εδώ την Ευρυτανία
και ως μου πήρε κάποια χρόνια
να το νιώσω. Όσο γι' αυτό εδώ
το χωριουδάκι πάντα θα κοιτά την
καθίσκουδα με τα υπερήματα βαλμένα
των ανδρών του. Μήραβο έσς
Ζαχαράκη Μαριάνθη 20/2/2000.

Πέτρος + Ηλίας Κουτσουκος
29-4-2000

Σοφία + Δημήτρης 13/3/2000

Μου έκαναν ενθύμια τα θρανία
και τα πολύ παλιά βιβλία.

Άννα Λιάποπούλου 7-1-2000

Μου έκαναν ενθύμια τα θρανία
Βέρα 7-1-2000.

Η μνήμη της γυναικός μας
μας γοντεύει περισσότερο
από την ίδια τη γυναική

Χρτίνα Σταύρος

Εύχομαι να ξαναβρω σύντομα για να
απολαύσω και πάλι τις όμορφες της
Ευρυτανίας. Μαρία (8 χρονών) 12/3/2000
Οραίο το κομμάτι με τα χαρτιά
αλλά πολλές ερωτήσεις έχει γινεί.

Μαρίνα + Νίκος 12/3/2000

Τυμφρηστός: Η σήραγγα παραδόθηκε μισή και χωρίς ολοκληρωμένη πρόσβαση

Τυφλή, χωρίς ολοκληρωμένες οδικές προσβάσεις με τουλάχιστον πέντε χρόνια καθυστέρηση και υπερδιπλάσιο κόστος από τον αρχικό προϋπολογισμό, δόθηκε στην κυκλοφορία η περιβόητη σήραγγα Τυμφρηστού.

Δεν υπάρχει σύγχρονη οδική σύνδεση με τη Λαμία, που, όπως έχει εξαγγελθεί, θα μείωνε στο μισό το χρόνο διαδρομής, αναδεικνύοντας τη σημασία του έργου.

Μια σήραγγα, όνειρο γενεών για το λαό της Ευρυτανίας, αποτελεί πραγματικότητα. Ο λόγος για το μεγάλο οδικό έργο στην περιοχή Ράχες Τυμφρηστού.

Ωστόσο η σήραγγα δεν βελτιώνει απλώς την οδική αρτηρία Λαμίας -Καρπενησίου, αλλά δίνει παράλληλα τέλος στην απομόνωση της Ευρυτανίας και ανοίγει νέες προοπτικές ανάπτυξης της ευρύτερης περιοχής, ιδιαίτερα στον τουρισμό.

Η σήραγγα του Τυμφρηστού, ένα μεγάλο δημόσιο έργο που είχε... στοιχειώσει για πολλά χρόνια και είχε εγκαινιαστεί προεκλογικά κάμποσες φορές, άρχισε να λειτουργεί, αφού δόθηκε στην κυκλοφορία.

Η σήραγγα, η οποία έχει μήκος 1400 μέτρα, με δύο λωρίδες κυκλοφορίας ανά κατεύθυνση, στοίχισε 12.500.000.000 δραχμές και θα διευκολύνει σημαντικά την κίνηση των αυτοκινήτων από και προς το Καρπενήσι. Από την πλευρά του Καρπε-

νησίου έχει ολοκληρωθεί και ο μόνιμος δρόμος για την πρόσβαση στη σήραγγα, ενώ από την πλευρά της Λαμίας έχει κατασκευαστεί μια προσωρινή οδός πρόσβασης με πολλές στροφές. Εάν ο δρόμος αυτός γίνονταν έστω και προσωρινός κατ' ευθείαν βγαίνοντας από τη σήραγγα θα μείωνε το δρόμο των στροφών και θα ήταν βατός προς τη μεριά της μισής διαδρομής και το πέρασμα στο χαμηλότερο σημείο του χωριού Τυμφρηστός.

Τα τεχνικά χαρακτηριστικά του έργου είναι ότι η σήραγγα 1.400 μέτρων έχει δύο λωρίδες κυκλοφορίας, πεζοδρόμια εκατέρωθεν του οδοστρώματος πλάτους 0.85 μέτρων και ύψος σήραγγας 5 μέτρα.

Τα γεωλογικά προβλήματα ταλαιπώρησαν την κατασκευή του έργου.

Η σήραγγα διαθέτει σύγχρονο εξοπλισμό, ο οποίος περιλαμβάνει, εκτός από το φωτισμό και τον αερισμό, συστήματα πυρανίχνευσης, πυρόσβεσης και ελέγχου καυσαερίων, τηλέφωνα ανάγκης, φωτεινή σηματοδότηση, καθώς και κλειστό κύκλωμα τηλεόρασης. Για τη λειτουργία και τη συντήρηση αυτών των εγκαταστάσεων κατασκευάστηκαν ειδικά κτίρια στις δύο άκρες της σήραγγας.

Έχει δημοπρατηθεί ή θα δημοπρατηθεί δεν το γνωρίζουμε η μόνιμη οδός.

Πολύχυμα βράδια

*Βράδια αυγουσιάτικα, πολύχυμα, ζεστά...
Βασιλικός μοσχοβολάει στα παραθύρια
τα πρώτα λάμπουνε στον ουρανό ζαφείρια
κ' η φουντωτή ροδιά δροσούλα αποζητά.*

*Βράδια βελούδινα, παρθενικά
στο φως της πίστης μας ωριμασμένα,
στου θάνατου τη λάμψη ακονισμένα.
Η ομορφιά τον πόνο μας νικά.*

*Κι ως η μανούλα μου η καλή
λάδι στο ασημωτό καντήλι βάνει,
το ευωδιαστό που καίγεται λιβάνι
στη λύτρωση μας προσκαλεί.*

Στέργιος Δημούλης

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: ΠΡΩΤΙΑ ΣΤΗ Β' ΑΘΗΝΑΣ

Πρώτος και με μεγάλη διαφορά ανεδείχθη ο συμπατριώτης μας Πάνος Παναγιωτόπουλος στη δυσκολότερη εκλογική περιφέρεια της χώρας - τη Β' Αθήνας- με 108.498 σταυρούς, στις εκλογές της 9ης Απριλίου! Ο Π. Παναγιωτόπουλος, μαχόμενος δημοσιογράφος και δικηγόρος, γεννήθηκε στην Αθήνα το 1957 και δραστηριοποιήθηκε από τα νεανικά του χρόνια στην πολιτική, αναπτύσσοντας πλούσια δράση.

Στον κ. Πάνο Παναγιωτόπουλο προερχόμενο από Μικροχωρίτικη οικογένεια νεοεκλεγέντα Βουλευτή της Δεύτερης Περιφέρειας Αθηνών η Αδελφότητα έστειλε το παρακάτω συγχαρητήριο τηλεγράφημα.

Σας συγχαίρομε για την εκλογή σας εκφράζοντας την χαρά των μελών μας που κατάγονται από το Μικρό Χωριό Ευρυτανίας όπως και εσείς και σας ευχόμαστε καλή επιτυχία στο έργο σας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο
της Αδελφότητας Μικροχωριτών

Πεταλούδα και μέλισσα

*Με φτερά ζευγαρωμένα, πλουμισμένα, χνουδωτά
όλη μέρα η πεταλούδα μέσ' τον κήπο μας πετά
στα γαρύφαλλα, στα ρόδα και στους κρίνους τριγυρίζει
κι όλα τ' άνθη τα χαϊδεύει κι όλα τ' άνθη τα μυρίζει.*

*Ομως άμυαλη γυρίζει κι ασυλλόγιστη πολύ
και δεν ξέρει να ωφελείται και δεν ξέρει να ωφαλεί.
Θέλει ανώφελη να ζήσει κι έτσι ανώφελη πεθαίνει
κι από την τρελλή ζωή της τίποτε δεν απομένει.*

*Δες τη μέλισσα, που ανοίγει τα φτερά της χνουδωτά,
κοίτα την με πόση σκέψη μέσ' στον κήπο μας πετά.
Στα γαρύφαλλα, στα ρόδα και στους κρίνους τριγυρίζει
και το μέλι τους βυζαίνει κι όλη μέρα θησαυρίζει.*

*Αφησε την πεταλούδα μέσ' στον κήπο να χαζεύει,
μη ζηλεύεις τη χαρά της, τη ζωή της την τρελλή,
σύ τη μέλισσα μιμήσου, που το μέλι της μαζεύει
κι ωφελείται μοναχή της και τους άλλους ωφαλεί.*

Ιωάννα Πολέμη

Το γιοφύρι της Μέγδοβας

Εσύ διαβάτη, οδοιπόρε... εάν περάσεις την Μέγδοβα απ' αυτό το γιοφύρι, θα ενθουσιαστείς τόσο πολύ, όσο λίγες φορές στη ζωή σου. Θα ιδείς, ότι τούτο το όμορφο, μονότοξο γιοφύρι, έχει τη φυσιογνωμία της περιοχής του Στενώματος. Αναρωτιέμαι γιατί μερικοί το λένε γιοφύρι της Βίνιανης; Μα και το μονοπάτι που οδηγεί από την περιοχή της Βίνιανης, το γιοφύρι είναι εντελώς αθέατο. Από την ανατολική μεριά που ακουμπάει το γιοφύρι και αρχίζει η περιοχή του Στενώματος, το δρομάκι είναι λιθόστρωτο (καλντερίμι) σε απόσταση πάνω από πεντακόσια μέτρα. Με το πέρασμα όμως του χρόνου, έχει καταστραφεί σε μερικά τμήματα. Η λιθόστρωση λένε ότι έγινε από την εποχή που χτίστηκε το γιοφύρι. Ίσως είναι το παλιότερο δρομάκι που υπάρχει στο χωριό Στένωμα και στη γύρω περιοχή.

Τούτο το πέτρινο γιοφύρι, είναι πολύ γερό και δεν φοβάται το άγριο μούγκρισμα της Μέγδοβας. Περιφρονεί τη δύναμή της γιατί έχει γερά θεμέλια. Ο βράχος, από τη μεριά του Στενώματος, το βαστάει γερά. Το ίδιο ακριβώς και από την άλλη περιοχή της Βίνιανης. Το στενό όμως πέρασμα είναι απότομο και από τις δυο περιοχές και πάντοτε υπάρχει ο κίνδυνος να ξεκόψει βράχος και να του κάνει ζημιά. Πρέπει κάποιος ειδικός να το ερευνήσει και να γίνει συντήρηση. Το πότε έγινε το γιοφύρι της Μέγδοβας, δεν έχουμε στοιχεία. Πρέπει να είναι, πάνω από τρεις αιώνες. Η θύμιση λέει ότι έγινε επί τουρκοκρατίας. Πρέπει να έχει και τούτο το όμορφο γιοφύρι την ιστορία του, το θρύλο του, την παράδοση. Δεν λέω να είναι, σαν το γιοφύρι της Άρτας, ή του Μανόλη, όμως πρέπει να μάθουμε τη δική του ιστορία. Παρακαλώ να βοηθήσουν οι αρμόδιοι, να μην χαθούν οι παραδόσεις για τούτο το υπέροχο γιοφύρι. Ποιό στοιχείο είχε για να στεριώσει, να μάθουμε τι λέει ο θρύλος.

Λένε... ότι κάθε φορά πριν φθάσει μεγάλη κατεβασιά, μπροστά περνάει το στοιχείο, η λάμια, όπως το λένε οι γιόπιοι. Και τότε εκείνη τη στιγμή, συμβαίνουν πολλά παράξενα σε τούτο της ερημιάς γιοφύρι. Ακούγο-

νται φωνές, τραγούδια από νεράιδες. Εάν τύχει εκείνη τη στιγμή να είναι μέρα, έρχονται χιλιάδες αγριομέλισσες, βουίζουν τρελά και δεν σε αφήνουν να περάσεις. Και εάν είναι νύχτα, φτερουγίζουν χιλιάδες νυχτερίδες και σαν τη δύναμη του κεραυνού, ακούγονται μουγκρητά από ταύρο. Ποιός εκείνη τη στιγμή τολμάει να το περάσει; Τα χρόνια τα παλιά λένε, κάποιος καβαλάρης τόλμησε να το περάσει και μόλις έφτασε στη μέση, έπεσε κάτω απ' το γιοφύρι και πάει, χάθηκε. Άλλοι λένε, ότι υπάρχει κάποιο αγριομελίσσι εκεί κοντά, μέσα σε μεγάλο γκρεμό και όποιος το πειράξει σκοτώνεται, γιατί είναι στοιχειωμένο.

Λένε, ότι το γιοφύρι το έχτισε κάποιος που το όνομά του ήταν Ανανίας. Ναι, σίγουρα, ο Ανανίας πρέπει να ήταν ο πρωτομάστορας. Η καταγωγή του ήταν απ' την Ήπειρο και μάλιστα από την Πρέβεζα. Ο Ανανίας ήταν ο πιο φημισμένος Πρεβεζάνος τεχνίτης εκείνη την εποχή. Μαρτυρίες έχουμε ότι έμεινε εκεί κοντά που χύνονται τα νερά του Στενωματιώτη στη Μέγδοβα, λίγο πιο πάνω δεξιά της ρεματιάς. Σίγουρα εκεί έμεινε πολύ καιρό όπου έστησε και το αρχοντικό του, σε γόνιμη και ποτιστική γη, που από τότε η περιοχή αυτή ονομάζεται Ανανία.

Φαίνεται, ότι ο Ανανίας ανέβαινε συχνά στο παρακείμενο ύψωμα και συλλογίζονταν πολλές ώρες, γιατί νοσταλγούσε την πατρίδα του, την Πρέβεζα και από τότε το ύψωμα αυτό ονομάζεται Πρεβε(ν)ζούλα. Δεν γνωρίζουμε το όνομα και το επίθετο της γυναίκας του. Λένε ότι ήταν όμορφη, μελαχροινή, κόρη του κοντού έλεγαν, ίσως κοντός στο ανάστημα. Τότε ήταν το έθιμο όπως σε όλα τα γιοφύρια να θυσιάζεται η γυναίκα του πρωτομάστορα. Ο Ανανίας την έκρυψε και θυσίασε έναν τεράστιο ταύρο. Από τότε πήρε το όνομα το ποτάμι και Ταυρωπός. Την όμορφη γυναίκα του την έκρυψε στην περιοχή της Βίνιανης και επειδή δεν μιλούσε γιατί κρύβονταν ήταν και μελαχροινή, νόμιζαν ότι είναι ξένη και μάλιστα από το Λίβανο. Και όποιος βοσκός την έβλεπε, έλεγε "είδα τη Λιβανή σήμερα". Άλλοι λένε, ότι την έκρυψε

σε μια μεγάλη σπηλιά, στη περιοχή της Βί-
νιανης, ώσπου να φύγουν για την Πρέβεζα
και επειδή αυτή δεν ήθελε να φύγει, τη νύ-
χτα μεταμορφώθηκε σε νυχτερίδα και πήγε
ακριβώς απέναντι σε μια Στενωματιώτικη
περιοχή που λέγεται Νυχτερίδα.

Για να γίνει το γιοφύρι έγιναν και τρομε-
ρές συμπλοκές. Μήπως ήθελαν να γίνει αλ-
λού το γιοφύρι, ή να αλλάξουν τον Ανανία;
Ποιός τέλος πάντων ήταν αυτός ο περιβόη-
τος Ανανίας, που έφτασε μέχρι σήμερα, εάν
πεις εκεί σε κάποιον ντόπιο, “θα σου αλλάξω
τον Ανανία”, νομίζει ότι θα τον χτυπήσεις.
Τρομερό ήταν τότε εκεί στην συμπλοκή και
το πάθημα ενός Γάλλου μηχανικού που προ-
σπαθούσε να τους συμφιλιώσει. Αυτοί οξύ-
θυμοι βουνίσιοι και νευρικοί, δεν τον υπο-
λόγιζαν. Και τους είπε στη γλώσσα του “JE
M’EN FOU” το γνωστό ζα μαν φου, δηλ. εί-
στε τρελοί. Αυτοί νόμισαν ότι τους βλαστή-
μισε, τον άρπαξαν ολοταχώς για την Τούρλα
που ήταν τότε πολιτεία. Εκεί λύθηκε η πα-
ρεξήγηση. Και για το πάθημα αυτό έλεγαν
χαριτολογώντας: “ζα μαν φου κι απάνω
Τούρλα”. Σήμερα η Τούρλα είναι ένα στρογ-
γυλό ύψωμα, απέναντι από το χωριό Στένω-
μα, που είναι διάσπαρτο από συντρίμια κε-
ραμικής, δείγματα αρχαίας πόλης. Πριν από
λίγα χρόνια ήταν εκεί ένα μεγάλο κομμάτι
πέτρας σε σχήμα κολόνας αρχαίου ναού.

Σιγά-σιγά κυλούν τα χρόνια και όλα χάνο-
νται. Τούτο το στενό πέρασμα θα ήταν καλό
καρτέρι των αγωνιστών για τη λευτεριά.

Από την περιοχή του Στενώματος που ο-
δηγεί στο δρομάκι για το γιοφύρι, αξίζει μια
εκδρομή, γιατί από πολύ μακριά το γιοφύρι
είναι ορατό. Επιπλέον, η πυκνή βλάστηση,
με τις ψηλές βελανιδιές και όλο το αντίκρι-
σμα του γιοφυριού και του τοπίου, σου με-
γαλώνουν την αίσθηση του μεγαλείου και
της άγριας ομορφιάς. Ήσυχα και αθόρυβα
κυλούν τα νερά του ποταμιού κι εκεί που
βιάζονται να φθάσουν στη θάλασσα, ολόχρυ-
σες πέστροφες στήνουν τρελό χορό. Αστρά-
φτει το χρυσό φως του μεσημεριάτικου φθι-
νοπωρινού ήλιου μέσα στα ολοκάθαρα νερά.

Σκύβουν στην όχθη τα πανύψηλα πλατά-
νια και καθρεφτίζονται. Και τούτο το γιοφύ-
ρι, μεγαλόπρεπο, καλλίγραμμα, αστράφτει η
πέτρα του σαν μαρμαρόπετρα. Μεγαλόπρεπα
σκύβουν και οι γύρω βράχοι και το προσκυ-
νούν. Ο επισκέπτης, ο φίλος διαβάτης, να έ-
χει υπόψη του και τούτο, ότι εμείς οι ντό-
πιοι το αγαπάμε τούτο το γιοφύρι, γιατί εί-
ναι ο δικός μας μικρός παρθενώνας. Εσύ ά-
γνωστε φίλε αρχαιολόγε, λυπάμαι εάν θόλω-
σα λίγο τα νερά.

Σε παρακαλώ ξεκαθάρισέ τα.

Με πολύ σεβασμό για την παράδοση
Χρυσόστομος Λιόντης

Το μαχαίρι και το τραγούδι

*Η κάππα του παπού μου ήταν πάντα
κρεμασμένη στον τοίχο πάνω σ' ένα καρφί
ή πάνω σ' έναν έλατο κάθε καλοκαίρι.
Αυτή 'ταν το μοναδικό του σκέπασμα.*

*Όταν απ' τα χρόνια έπεσε η άγρια τρίχα της
και τότε ακόμα τυλίγονταν μ' αυτή. Έπεφτε
όπως ο τσοπάνης σε κάποιο θάμνο
ή πάνω στο σανιδένιο πάτωμα.*

*Με τ' αγριοβόρι έβαζε στο κεφάλι την κατσούλα
παγαίνοντας στο λόγγο. Τις νύχτες για φυλαχτό είχε
ένα μαχαίρι, το μαχαίρι και το τραγούδι για συντροφιά.
Ήταν ο καιρός με τους κλέφτες των βοδιών του Φοίβου.*

Φοίβος Δελφης

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

Συνέχεια προηγούμενου

† Του στρατηγού Δημ. Π. Πολύζου

Το σπουδαιότερον όμως όλων ήτο η καταδίκη μας να μένωμεν έγκλειστοι εις τα όρια της γραμμής των Σεβρών. Δεν επιτρέπετο να εξέλθωμεν, παρά αν προσεβαλλώμεθα να τους καταδιώξωμεν μέχρι 5000 μ. μεθ' ο να επιστρέψωμεν εις τας θέσεις μας. Η αδράνεια αυτή του Ελληνικού Στρατού διήρκεσεν εν έτος. όσον ακριβώς ε-χρειάζετο να επιβληθή ο Κεμάλ να ανοίξη τας αποθήκας που είχαν κολλήσει μίαν ταινίαν οι 'Αγγλοι. Το σύνολον σχεδόν του οπλισμού του ο Κεμάλ το πήρε από τας αποθήκας της Τουρκίας αργότερον εβοήθησαν οι Ρώσοι και ο γαλλικός οπλισμός της Κιλικίας. Η Τουρκία είχε παρατάξει εις τον πόλεμον 63 Μεραρχίας, ώστε ο Κεμάλ είχε μεγάλην ευχέρειαν να εκλέγη στελέχη. Δεν ήτο δύσκολον επομένως να υπαχθή εις υπολογισμόν το Τουρκικόν Στρατιωτικόν πρόβλημα.

Το υποστηριζόμενον ότι λόγω της ελεύσεως του Κωνσταντινίου επετάθη η αύξησις του Κεμαλικού Στρατού είναι κατασκευάσμα κομματικόν.

Το τραγικόν είναι ότι οι μη εγκρίνοντες την Μικρασιατικήν εκστρατείαν και αγωνισθέντες να μη γίνη αυτοί εκλήθησαν να την διεξαγάγουν. Παράδοξος ομοιότης με την υπόθεσιν της Σικελίας.

Ο Νικίας ηρημένος άρχειν αποτρέψαι εβούλετο ουτ' εν καιρώ σπεύδετε ούτε ραδιά εστί κατασχείν εφ' α ώρμησθε πολέμιους πολλούς ενθάδε υπολοιπόντας και ετέρους επιθυμείν εκείσε πλεύσαντας επαγαγέσθαι... αρχής άλλης ορέγεσθε πριν ην έχομεν βεβαιωσώμεθα... επιθυμίαν μεν ελάχιστα κατορθούνται προνοία δε πλείστα, άρτι δ' ανελήφει η πόλις εαυτήν από της νόσου.

(Θουκυδίδης)

Με αυτήν την θαυμασίαν επιχειρηματολογία προσεπάθησεν ο άρχων των Αθηνών να αποτρέψη την εκστρατείαν της Σικελίας.

Ήτοι: ούτε εις κατάλληλον στιγμήν σπεύδετε ούτε εύκολα είναι να επιτύχετε αυτά διά τα οποία πάτε, αφίνοντας πολλούς εχθρούς πίσω πάτε να φέρετε και άλλους, επιθυμείτε να πάρετε ξένους τόπους χωρίς να έχομεν εξασφαλίση τα όσα έχομεν, με μόνην την επιθυμίαν ελάχιστα επιτυχάνονται με την πρόνοιαν πλείστα. Μόλις δε ανέλαβεν η πόλις από την νόσον:

Εις ουδέν όμως ωφέλησαν όλα αυτά υπερίσχυσεν ο Αλκιβιάδης, διά τον οποίον Τίμων ο μισάνθρωπος είπε κάποτε: Εύγε ποιείς αυζόμενον ω παι, μέγα γαρ αύξη κακόν άπασι τούτοις: Τούτο μαρτυρεί ο Πλούταρχος, ήτοι: Καλά κάνεις και μεγαλώνεις, παιδί μου, διότι άμα μεγαλώσης θα κάμης μεγάλο κακό εις όλους αυτούς: Αυτή ήτο η προφητεία του Τίμωνος.

Ο Αλκιβιάδης εξεστράτευσεν έχων συστρατήγους τον Νικίαν και τον Λάμαχον εκ τούτων απέμεινε μόνον ο Νικίας διά να πih μέχρι τρυγός το ποτήριον της καταστροφής και του θανάτου.

Η ανάκλησις του Αλκιβιάδου πλειστάκις επεκρίθη ο Θουκυδίδης την αιτιολογεί ως εξής: Ων (των Πεισιστρατικών) ενθυμούμενος ο Δήμος των Αθηναίων και μνημοσκόμενος όσα ακοή και αυτών ηπίστατο, χαλεπός ην τότε και ύποπτης... και πάντα εδόκει αυτοίς επί συνωμοσία ολιγαρχική και τυραννική πεπράχθαι: Εις την Σπάρτην όπου κατέφυγεν συνεβούλευσε τα χείριστα διά την Πατρίδα του. Τον Πέρσην Τισσαφέρην: παρhνει... μη άγαν επείγεσθαι διαλύσαι τον πόλεμον... τους Έλληνας κατατρίψαι... τρίβειν ουκ εκέλευε πρώτον αμφοτέρους.

Τοιούτος λοιπόν ήτο ο Αλκιβιάδης.

Ο Βενιζέλος η έπραξε; ηγνόησε την ψήφον του Ελληνικού λαού και εκήρυξε τον ανένδοτον δηλαδή την επανάστασιν που την έκαμεν σημαίαν το κόμμα αυτό εφεξής οσάκις ήτο εις έξω από την εξουσίαν. Και προέβη εις ενεργείας ου πολύ παραλλασσούσας από τας του Αλκιβιάδου. ο ευρωπαϊκός τύπος ανέγραφε συχνά συνεντεύξεις του στρεφομένης κατά του Βασιλέως Κωνσταντινίου και των κυβερνητών της Ελλάδος εις μίαν τοιαύτην προς την Γαλλικήν Ματέν κατήγγελλεν εις την Γιουγκοσλαυίαν και την διεθνή Κοινήν Γνώμην ότι ο Βασιλεύς Κωνσταντίνος: εσφαγίασε 20.000 Σερβοβόαιδας: πράγμα που δεν πρέπει ποτέ να ηησμονηθή: Πότε έγιναν αυτά κανείς από όσους ηρώτησα ήξευρε τι το σχετικόν.

Καθοδήγει από την Θ/νίκην όσα οι Αγγλογάλλοι διενήργουν κατά του Ελληνικού Κράτους.

Ο Γενικός Γραμματεύς του Υπουργείου της Γαλλίας PALEOLOGUE εις συνέντευξίν του Προς την Ματέν αναδημοσιευθείσαν υπό της "Αθηναϊκής": "Πρωινή": Έγραψε τα εξής:

Ο Βενιζέλος διά να κερδίση το προκληκτικόν εν Ελλάδι Δημοψήφισμα εζήτη πως η Γαλλία και οι Σύμμαχοί της εκφοβίσουν τον ελληνικόν λαόν, απειλούν αυτόν διά διακοινώσεως ότι οι Σύμμαχοι θα παύσουν να παρέχουν προς αυτόν οιαδήποτε υποστήριξιν....

Τοιαύτη παραζάλη μίσους και φανατισμού είχε δημιουργηθή 'Ωστε νύκοντο να πτηθώμεν.

Η Κ/πολις εγέμισε λιποτάκτας τους οποίους υπεδέχοντο ως τίποτα νικητάς. Ο νεοεκλεγείς Πατριάρχης Μελέτιος Δεν ενεφάνιζε θέαμα κληρικού. Οι διάδοχοί του πληρώνουν πολύ ακριβά τα φρικτά λάθη του.

Μήνυσίν μου κατά του Πλαστήρα διά τον αχαλίνωτον πλέον προπαγανδισμόν την πήρεν ο Διγενής και την πήγεν εις τον Παπούλαν και την εξηφάνισαν.

ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ ΕΣΚΗ-ΣΕΧΗΡ - ΑΦΙΟΝ - ΚΑΡΑΧΙΣΑΡ (ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ 1921)

Ωρίσθη η γραμμή οχυρώσεως και ήρτισεν η οχύρωσις, αλλά ο Ελληνικός Στρατός απεχθάνεται την σκαπάνην. Οι Βούλγαροι και οι Τούρκοι έχουν μεγάλην επίδοσιν εις την σκαπάνην, η οποία είναι η ασπίς του συγκρόνου πολεμιστού. ήσαν πλημμελή τα οχυρώματά μας αλλά και ελλιπή. Το μεγαλύτερον όμως μειονέκτημά των είναι ότι γραμμή επιτηρήσεως είναι και γραμμή αντιστάσεως.

Θέλομεν να είμεθα κοντά ο ένας με τον άλλον να πολεμήσωμεν. Να στείλωμεν Φυλάκια ή περιπόλους σε 5 ή 6 χιλιόμετρα που στέλλουν οι Γερμανοί π.χ. είναι κάτι το αδιανόητον δι' ημάς.

Μόνον έτσι όμως μπορεί να λειτουργήση Διοίκσις, άλλως δεν προλαμβάνει να κάμη τίποτε.

Και όμως και εγώ που έχω κάμει και μελέτας επί αυτών συνεμορφώθην κάποτε προς την ιδιότητα αυτήν του Έλληνος πολεμιστού.

Η σχέσις Δυνάμεων διεμορφούτο συνεχώς εις βάρος μας. Οι υπολογισμοί της Στρατιάς έδιδον εις τας αρχάς του 1922 τα κάτωθι αποτελέσματα:

Έλληνες: Σύνολον: 215.000 εξ ων λόγchai 75.000

Τούρκοι: Σύνολον: 160.000 εξ ων λόγchai 95.000

Όταν λέγωμεν: λόγchai: εννοούμε τους μαχομένους και τα κλιμάκια βολής των πολυβόλων και των πυροβόλων. Η μεγάλη διαφορά εις λόγchas μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων εξηγείται εκ του λόγου ότι οι Τούρκοι εκρησιμοποιούν αραμπάδες ως μεταφορικά μέσα ενώ ημείς εκρησιμοποιούμε μουλάρια με μικροτέραν μεταφορικίν ικανότητα.

Διά να εκτιμηθούν πληρέστερον η πολεμική ισχύς των εμπολέμων αναφέρονται ότι οι Τούρκοι ήσαν επιτιθέμενοι και είχαν την δυνατότητα να συγκεντρώσουν μεγάλην υπερουλίαν εις τα σημεία της εκλογής των. επίσης ότι οι έλληνες διέθετον σημαντικές δυνάμεις διά την φρουρήσιν των Συγκοινωνιών και την ασφάλειαν της ενδοχώρας.

Επιπλέον Οι Τούρκοι απέκτισαν μεγάλην υπεροχήν αεροπορικίν.

Συναγωνισμόν εις αισιοδοξίαν εχακτήριζε συνήθως τας σχετικές συζητήσεις των αξιωματικών. ωσάν να εφοβούντο μήπως χαρακτηρισθούν δειλοί.

Δεν εξέφυγα του κανόνος αυτού. όταν ως παλαιός εις το μέτωπον ηρωτήθην από την υπαρχηγόν του Επιτελείου Στρατιάς Πάσσαρην, επί της αναμενομένης Τουρκικής επιθέσεως. Αισιοδοξία λοιπόν διά την έκβασιν αλλά υπό την προϋπόθεσιν ότι θα απεκρούομεν την πρώτην φάσιν της επιθέσεως του Κεμάλ, οποίος συνηθίζει πολυπλόκους ελιγμούς αρχικώς.

Όταν ηρωτήθην παρά του ιδίου, οποίος μου είχεν εμπιστοσύνην επί της παρεμβολής νέας Μεραρχίας εις το Τουρκικόν Μέτωπον ετόνισα ότι αυτό σημαίνει ότι επίκειται η επίθεσις εντός μιας ή δύο το πολύ ημερών. Διότι σημαίνει ότι συνεπληρώθη ή συμπληρούτοι το Κλιμάκιον επιθέσεως πράγμα που γίνεται την τελευταίαν στιγμήν διά να μη προδοθή η επίθεσις.

Η ΣΤΑΣΙΜΟΤΗΣ

Διαταγαί της Στρατιάς καθώριζαν να γίνωνται συνά μικροεπιχειρήσεις να παρενοχλήται ο εχθρός και να εξοικειωθή το Πεζικόν πάλιν προς την επίθεσιν.

Η Μεραρχία μας η 13η δεν είχαν επαφήν με τον εχθρόν, και οι αυτό εσχεδιάζα επιχειρήσεις έξω του πλεωρού.

Την μίαν μελέτησα προς το Γιαπουλντάκ περί 20-25 χλμ μακράν των θέσεών μας.

Εκεί ήτο εν Σύνταγμα ή Ταξιαρχία Τουρκικού ιππικού. δεν ήτο δυνατόν να περιμένει επίθεσιν, εάν η επίθεσις διεξήγετο δραστηρίως είχομεν πολλάς πιθανότητας επιτυχίας. Δεν συνεφώνησεν ο Μέραρχος να έχω εγώ την διοίκησιν. Αυτό το έκαμε και άλλην φοράν. Το αποτέλεσμα ήτο ότι από την συνθήκη δειλίαν του Ιππικού που δεν πήγεν εις την θέσιν του εξέφυγεν ο εχθρός.

Κατόπιν εσχεδιάσθη και ενεκρίθη η ματάληψις και μόνιμος κατοχή του Καρά-Μπογού - ρουκλού - νταγ, όπου πλέον είχε μόνιμως εγκατασταθή ο εχθρός.

(Συνεχίζεται)

Νέα από την Ευρυτανία

Αίτημα των Αποδήμων Ευρυτάνων Επέστρεψε από την Αμερική ο κ. Κωστοπαναγιώτης

Μετά από τετράμηνη παραμονή του στην Αμερική επέστρεψε ο Πρόεδρος της Πανευρυτανικής κ. Π. Κωστοπαναγιώτης μετά της συζύγου του με τις καλλίτερες εντυπώσεις για τους ξενιτεμένους Ευρυτάνες των οποίων η σκέψη και το ενδιαφέρον βρίσκονται συνεχώς στην Ευρυτανία. Ο κ. Πρόεδρος επισκέφτηκε πολλές Πολιτείες των Η.Π.Α όπου είναι εγκατεστημένοι και απολαμβάνουν γενικής εκτιμήσεως Ευρυτάνες. Συμμετείχε και ομίλησε κατά το 40ήμερο Μνημόσυνο του Γίγαντα του Βελουχιού Κώστα Μπαλάφα στο WINSTON που τόσα πρόσφερε στην Ομογένεια. Επίσης στην Πολιτεία της Κολούμπια της Νότιας Καρολίνας όπου οργανώθηκε ειδική εκδήλωση για την 25 Μαρτίου μίλησε ο κ. Κωστοπαναγιώτης που μετέφερε και ειδικό μήνυμα του Υπουργείου Εξωτερικών για την αναγνώριση της Εθνικής μας Παλιγγενεσίας ως επισήμου πολιτειακής επετείου. Η Αναγνώριση αυτή έγινε καθόπιν ενεργειών του Καθηγητή Πανεπιστημίου Αντρέα Καμπιτζώνη. Τόσον ο Ιεράρχης Αιλάντας Αλέξιος όσον και ο κ. Καπιτζώνης εξήραν τις δραστηριότητες του προέδρου της Πανευρυτανικής κ. Κωστοπαναγιώτη ο οποίος με δικά του έξοδα και του γιού του Κώστα Κωστοπαναγιώτη και του κ. Γιώργου Κατεργάρη προσωπικού φίλου του Κυβερνήτη JIMY HONDGES, αντιπροσώπου της Πανευρυτανικής Ένωσης Ελλάδος, περιόδευσε σε όλες τις Πολιτείες που υπάρχουν Ευρυτανικοί

Σύλλογοι.

Κατά το αποχαιρετιστήριο γεύμα που παρατέθηκε από πρώην και νυν Προέδρους του "Βελουχιού" το οποίο οργάνωσε η Πρόεδρος των "θυγατέρων Ευρυτανίας" Ελένη Παλιούρα που προσέφερε 500 δολ. για τους Γιατρούς της Πανευρυτανικής. Παραβρέθηκαν ακόμα οι Γ. Νταής, Ανδ. Καμπιτζώνης, Δ. Καραδημήτρης, Χρ. Σταθόπουλος, Ι. Σταθόπουλος, Γ. Σκεντέρης και πολλοί άλλοι. Ο κ. Δ. Καραδημήτρης πρόεδρος του Τμήματος "Βελουχιού" Αιλάντας πρόσφερε 500 δολ. Για το θεάρεστο έργο των γιατρών που τους προσδιόρισε ως καλούς Σαμαρείτες.

Οι ξενιτεμένοι Ευρυτάνες έχουν την γνώμη ότι αν πρόκειται να καταργηθούν άλλοι Νόμοι ο μόνος που δεν πρέπει να καταργηθεί είναι της Λεβεντομάνας Ευρυτανίας, γιατί σ' όλους τους Εθνικούς αγώνες πρωτοστάτησε, ιδιαίτερα στα πρόσφατα χρόνια, του απετέλεσε το λίκνο της Αντίστασης και στα ηρωικά χωριά της ανεβίωσε όλη η Ελληνική Ιστορία Καρπενίσι, Κορυσκάδες, Βίβιανη, Δομνίστα, Μικρό Χωριό και Μεγάλο Χωριό, Φουρνά κ.λπ.

Σχετικά με τις πληροφορίες για την κατάργηση του Νομού Ευρυτανίας οι ξενιτεμένοι εκφράζουν την αγωνία τους και διαμαρτύρονται ακόμα και το που το σκέφτηκαν κάποιοι.

Μιχάλης Σταφυλάς -
Συγγραφέας

Στάλες

Στάζει δάκρυ απ' την πηγή
και νοτίζει πίκρα η γη.
Στην απέραντη σιγή
μόνη συντροφιά μου η λύπη.
Καθώς σκάει η χαραυγή
όλη η πλάση αναρριγεί.
Έρμιοι, μαδημένοι οι κήποι.
Στη βαθιά κρυφή πληγή
μου πονεί το καρδιοχτύπι.

Αχ, για σε το καρδιοχτύπι
πως γλυκαίνει την πληγή...
Χλωρασιές εδώ και κήποι.
Η ζωή μου αναρριγεί
και στην πρώτη χαραυγή
δροσοστάλα λύνει η λύπη
και ποτίζει αργά η σιγή
τ' άνθη της χαράς στη γη
απ' τη μέσα που πηγή.

Το στοιχειωμένο γιοφύρι

† Σοφίας Μαυροειδή-Παπαδάκη

Στο βάθος, πελώριο, σαν τετράπλατο ασημένιο φίδι το ποτάμι προχωρούσε ορμητικό κατά το γιοφύρι, σπάζοντας μ' ορμή στα πλευρά του. Όλοι δούλευαν τις Κυριακές, βοηθώντας στο θεμέλιωμα του γεφυριού, να στηθή, μια ώρα αργότερα, πάνω απ' το ποτάμι. Τις καθημερινές δούλευαν μόνο οι εργάτες, καρφώνοντας τα μεγάλα σίδερα, υψώνοντας το μεταλλικό σκελετό. Τα παιδιά του χωριού κατηφόριζαν κατά το ποτάμι και χάζευαν γύρω από το έργο.

Σωροί τα σιδηρικά, το τσιμέντο, οι πέτρες, τα χώματα σκέπαζαν τις όχθες. Οι εργάτες τα κουβαλούσαν με τα χειραμάξια κι ο τόπος αντιλάουσε από τις φωνές τους.

- Έϊ... χοπ, έϊ χοπ! Βάρδα!

Γυμνοί από τη μέση κι απάνω, μουσκίδι απ' τον ιδρώτα, που τον σκουπίζουνε κάθε τόσο με τ' ανάστροφο του χεριού. Ανάμεσό τους, κι ο Τέλης, ο γυιός του πρωτομάστορα, με το σκυλάκι του, τον Αζόρ, πάει κι έρχεται, κάνοντας θελήματα. Ένας μάστορης, πάνω από την καμάρα, σέρνει το τραγούδι, μερακλωμένος.

Σαράντα πέντε μάστοροι κι εξήντα μαθητάδες γιοφύριν εθεμέλιωναν στην Άρτας το ποτάμι. Ολημερίς το χτίζανε, το βράδυ γκρεμιζόταν.

Ο πιο γερός απ' τους μαστόρους αναδεύει τη λάσπη με το μυστρί κι αφουγκράζεται το τραγούδι. Κουνά το κεφάλι του, πότε πότε, σαν να συμφωνή. Ξαφνικά, μ' ενθουσιασμό φιλοσόφου, γυρίζει και λέει στον Τέλη:

- Έτσι είναι αγόρι μου, θέλει θυσιές το έργο, για να στεριώσει. Θέλει το μόχτο του ανθρώπου, το αίμα του, τη ζωή του την ίδια.

- Όσο θα για μόχτο, κυρ Μάνθο, λέει ένα μαστορόπουλο, θαρρώ πως τον δίνουμε με το παραπάνω. Με τον ιδρώτα зуμώνουμε τη λάσπη.

- Μα είναι αλήθεια αυτό το τραγούδι, κυρ Μάνθο; ρώτησε ο Τέλης. Είναι αλήθεια πως δάψανε στο γιοφύρι της Άρτας, για να στεριώσει, τον πρωτομάστορα τη γυναίκα; Το μάθαμε στο σχολείο. Κι όχι μόνο στην Άρτα, μα και στο Δούναβη, κάτι τέτοιο έγινε, λέει το τραγούδι:

Αλλοίμονο στα νιάτα μας, κρίμα στο ριζικό μας
τρεις αδερφάδες είμαστε κι οι τρεις

κακογραμμένες.

Η μια χτισε το Δούναβη, η άλλη τον Αφράτη
κι εγώ, η πιά στερνότερη, της Άρτας το ποτάμι.

Ο πρωτομάστορας, ο πατέρας του Τέλη, τον πήρε κοντά του, στον ίσκιο μιας λεύκας και τούπε:

- Όλα αυτά είναι θρύλοι, παιδί μου, λαϊκές παραδόσεις. Ο γέρο-Μάνθος μας λέει πως ο παππούς του είχε δουλέψει σε κείνο το στοιχειωμένο γιοφύρι της Άρτας, πως άκουσε με τ' αυτιά του εκείνη την προσταγή μέσ' στη νύχτα.

Και μη στοιχειώσετε άνθρωπο, μη ξένο,

μη διαβάτη

παρά του πρωτομάστορα την όμορφη γυναίκα.

Μα, όλα αυτά, είναι φαντασίες, που έχουν βέβαια κάποιο νόημα. Θέλουν να πουν πως, για ν' απομείνη αθάνατο ένα έργο, χρειάζεται τη δυσία του ανθρώπου.

- Το γιοφύρι αυτό που χτίζετε τώρα, πατέρα, ρώτησε ο Τέλης, τόχετε στοιχειώσει με τίποτα;

- Δεν πιστεύω νάθελες, Τέλη, να χτίσω με κι εμείς κάποιον άνθρωπο στα θεμέλια του!

- Όχι άνθρωπο, βέβαια, πατέρα, μα κανένα κόκορα, λέει ο κυρ Μάνθος, κανένα σκυλάκι. Θα γινόταν λέει το στοιχείο του γεφυριού και θα το προστάτευε...

- Τα καμμένα τα ζωντανά, είπε ο πρωτομάστορας. Μη δεν έχουν κι αυτά ζωή, σαν τον άνθρωπο; Γιατί να τα θυσιάσουμε άδικα, σε παλιές αδικαιολόγητες δεισιδαιμονίες; Θα έδινες εσύ, που είσαι και παιδί του πρωτομάστορα, τον Αζόρ να τον χτίσουμε στα θεμέλια;

- Θεός φυλάξοι! φώναξε με τρόμο ο Τέλης κι αγκάλιασε το σκυλάκι, που είχε πηδήσει στα γόνατά του.

- Μη φοβάσαι, Τέλη. Δεν έχει πια φόβο το σκυλάκι σου, είπε γελώντας ο πατέρας. Τα θεμέλια τα χτίσαμε, δίχως στοιχείο... Πάει πια. Και, για δε το πανώριο γεφύρι μας! Δεν τρέμει, σαν το καρυόφυλλο κι ούτε οι διαβάτες, που θα το περνούν, θα πέφτουν σαν τα φύλλα, όπως λέει το τραγούδι. Το γεφύρι θα στέκεται στερεό κι ασάλευτο, σαν τα βουνά. Κάτω απ' αυτό θα περνούν ήσυχια τα πλεούμενα κι όσο για τα τραίνα, θα τρέχουν επάνω του, σαν πουλιά που δεν έχουν φόβο να πέσουν. Κι άσε τον κυρ Μάνθο να λέη πως, επειδή δεν του βάλαμε στοιχείο,

θάνατο στοιχειωμένο από τη νεράιδα του ποταμού και θα πιάνη ίλιγγος τους διαβάτες. Έννοια σου! κανένας δε θα παθαίνει ίλιγγο, εκτός αν του έρθει τρέλλα ν' ανεβή στη ψηλή του καμάρα και να ρίξει το βλέμμα του κάτω στο πολύβουο ποτάμι. Μα δεν τρελλάθηκε κανείς ν' ανεβή εκεί ψηλά. Δεν έχει καμιά δουλειά εκεί πάνω.

Ύστερα από ένα χρόνο, το μεγάλο γιοφύρι τέλειωσε, δένοντας πάνω απ' το ποτάμι τους δρόμους. Άνθρωποι και ζώα, αμάξια και τραίνα το περνούν διαρκώς, κουβαλώντας στα γύρω χωριά του Θεού τα καλά, κι ευλογώντας το μόχθο του δουλευτή και τα χέρια που το έστησαν.

Τα παιδιά του χωριού, που ποτέ δεν το χόρταιναν, πήγαιναν κάθε τόσο και το καμάρωναν.

Μια Κυριακή ο Τέλης πήρε τους φίλους του, ύστερα από την εκκλησία, να πάνε μαζί ν' αποχαιρετήσουν το γιοφύρι, γιατί την άλλη μέρα θα έφευγαν από τον τόπο με τον πατέρα του και τους άλλους μαστόρους. Το έργο είχε τελειώσει. Θα πήγαιναν σ' άλλες δουλειές σε μια μακρινή πολιτεία.

Τα παιδιά κουβέντιαζαν με κέφι κι έλεγαν ιστορίες, πηδούσαν, γελούσαν. Το σκυλάκι του Τέλη έτρεχε μπροστά, σαν ξεφρενιασμένο.

Όταν έφτασαν στο γιοφύρι, ο Τέλης είδε τον Αζόρ, που σκαρφάλωνε, επάνω στα σίδερα. Δεν έδωσε σημασία. Πολλές φορές, τον καιρό που χτιζόταν το γιοφύρι, ανέβαινε πίσω από τους μαστόρους. Ξαφνικά όμως ένα παιδί της συντροφιάς, που πήγαινε μπροστά φώναζε τον Τέλη.

- Κάτι έχει πάθει ο Αζόρ, Τέλη. Ανεβήκε στην κορφή του γεφυριού και στέκεται ακίνητος και κοιτάζει τα νερά, κλαψουρίζοντας.

Ο Τέλης είδε τον κίνδυνο. Το σκυλάκι θα έπεφτε, θαλίσμένο. Είχε πάθει ίλιγγο. Και ήταν τόσο ψηλά, που θα τσακιζόταν στην όχθη ή θα έσπαζε το κεφάλι του κουτροβαλώντας πάνω στα σίδερα.

- Δεν έχουν φρόβο τα σκυλιά, είπε ένα άλλο αγόρι. Όπως ανέβηκε, θα κατέβη.

Μα ο Τέλης θυμήθηκε την κουβέντα, που είχε κάνει με τον πατέρα του. Το σκυλί θα πνιγόταν ή θα έβαφε με το αίμα του το γεφύρι, το στοιχειωμένο από τη νεράιδα. Με τη σκέψη του έβλεπε κιόλας σκοτωμένο το σκυλάκι που λάτρευε. Χωρίς δισταγμό, άρχισε να σκαρφαλώνει. Ένα γαϊδουράκι ήταν δεμένο εκεί κοντά.

- Λύστε το και δώστε μου το σκονί, είπε.

Τα παιδιά έλυσαν το ζώο και πέταξαν το σκονί στον Τέλη. Για να μην τον εμποδίσει στο

σκαρφάλωμα, το έzwσε στη μέση του.

Τα παιδιά τον παρακολουθούσαν με αγωνία. Το σκυλάκι όλο και γρύλιζε παραπονιάρικα.

- Θεέ μου, να προφτάσω πριν πέση, παρακαλούσε τ' αγόρι.

Και να, με τη γρηγοράδα του σκίουρου, το παιδί σκαρφάλωσε στη σκεπή. Το σκυλάκι, που είδε τον Τέλη, ν' ανεβαίνει, κάρφωσε τα μάτια του στο πρόσωπο του παιδιού κι ο ίλιγγος κόπηκε, σαν από μαγεία. Ο Τέλης έπιασε τον Αζόρ από το λουρί, που βρισκόταν στο λαιμό του και τον έδεσε με το σκονί.

- Προσοχή! Κατεβάζω το σκυλί κάτω. Ελάτε κοντά να το πιάσετε, φώναζε στους φίλους του.

Και κρατώντας γερά το σκονί, άρχισε λίγο λίγο να το αφήνει.

Ο Αζόρ κρεμάστηκε στο κενό. Όταν έφτασε λίγα μέτρα πάνω από το έδαφος, ο Τέλης το άφησε να πέση.

Ο Αζόρ βάλθηκε να γαυγίζει χαρούμενος. Τα παιδιά γύρισαν προς τον Τέλη.

- Ζήτω! φώναζαν ενθουσιασμένα.

Μα ξαφνικά, έμειναν με το στόμα ανοικτό! Ο Τέλης τρίκλιζε επάνω στο γιοφύρι. Κοίταζε τα νερά και δεν έπαιρνε το μάτι του από το λαμπτερό τους τρεμουλιασμα. Ωστόσο, άρχισε κι αυτός να τρέμει, σαν το νερό του ποταμού. Χωρίς να θέλη, ξαναθυμήθηκε την κατάρα του τραγουδιού:

Ως τρέμει το καρυόφυλλο, να τρέμει το γιοφύρι
κι ως πέφτουν τα δεντρώφυλλα να

πέφτουν οι διαβάτες".

Όλα πέρασαν μονομιάς μπροστά του, σ' ένα παράξενο ίλιγγο. Ο παλιός εκείνος πρωτομάστορας, η γυναίκα που χτίστηκε στα θεμέλια, το πουλί που κελαηδούσε.

Άκουσε η φωνή του μπάριμπα λιά: Το έργο θέλει δυσίες, για να στεριώσει. Και τη φωνή του πατέρα του: "Είναι δεισιδαιμονίες, παραδόσεις του λαού. Δεν παθαίνει κανένας ίλιγγο, έννοια σου. Εκτός αν ανεβή στη σκεπή του γεφυριού και κοιτάξει κάτω τα νερά".

Να μπορούσε αλήθεια να μην τα κοιτάζει! Να μη βλέπει αυτό το ύψος! Να ξεχάσει πως στέκεται επάνω σ' ένα σίδερο, στη σκεπή του γεφυριού! Μα όχι, δεν μπορούσε. Το ποτάμι λαμπύριζε κάτω και ο ήλιος τρεμόσβηνε μέσα στα νερά, σαν χιλιάδες μάτια, που έπαιζαν τα βλέφαρά τους. Η νεράιδα του ποταμού τον καλούσε. Όλα είχαν χαθή. Οι φίλοι του φαίνονται μικροί μικροί τόσο μακρινοί. Φώναζαν όλοι μαζί, μα δεν ξεκαθάριζε τι του έλεγαν.

‘Εκλείσε τα μάτια του, δίχως να το θέλη. ‘Α-
πλώσε τα χέρια του στο κενό και γκρεμίστηκε
μέσα στο ποτάμι. Η νεράιδα τον άρπαξε με τα
δυνατά μπράτσα της.

- Τέλη! φώναξε, έλα μαζί μου!

Σαν άνοιξε τα μάτια του, είδε πως βρισκόταν
στο σπίτι τους σ’ ένα κρεβάτι.

Ο Αζόρ ήταν καθισμένος, σε μια καρέκλα α-
ντίκρυ και τον κοιτούσε. Γαύγισε χαρούμενα κι
έγλειψε το χέρι του Τέλη. Το παιδί χαμογέλασε.
Το χαρούμενο γαύγισμα του σκυλιού έφερε στο
κρεβάτι του Τέλη τον πατέρα.

- Είσαι καλά, Τέλη; Πονείς πουθενά;

Το παιδί δε μίλησε. Κοίταξε λίγο το πρόσωπο
του πατέρα, έρριξε μια ματιά στο σκυλί, που
καθόταν δίπλα του κι ένα φως χύθηκε στη μνή-
μη του.

- ‘Επεςα από το γεφύρι, πατέρα; ‘Επαθα ίλιγ-
γο, δεν είναι έτσι; ρώτησε.

- Ναι, παιδί μου, έπαδες ίλιγγο κι έπεςες στο
ποτάμι. Η καλή τύχη μ’ έφερε εκείνη την ώρα
εκεί. Βούτηξα στο ποτάμι και σ’ έσωσα. Αλ-
λοιώς...

- Θα γινόμεν εγώ το στοιχειό του γεφυριού,
αποτελείωσε ο Τέλης.

- Ναι, είπε σκεπτικός ο πατέρας, κι ο μπάρ-
μπα Λιάς θα διηγόταν πια στα εγγονάκια του και
στα μαστορόπουλα, πως αυτός είχε δη με τα
μάτια του την παράξενη αυτή ιστορία, όπως ο
πατέρας του, έναν καιρό, στο γεφύρι της Άρτας.
‘Ετσι γενιούνται οι θρύλοι παιδί μου. Μα ας ξε-
χάσουμε αυτή τη θλιβερή περιπέτεια. Ευτυχώς
που δε νίκησε το στοιχειό.

Υμνος στην όμορφη Ευρυτανία

Τιμή και περηφάνεια μας
που ‘μαστε Ευρυτάνες
κι έχουμε τόπους όμορφους
λεβεντογέννες μάνες.

Σήμερα αποφασίσαμε
στα μέρη μας να πάμε
ραχούλες και τα διάσελα
να γλυκοχαιρετάμε.

Μπαίνουμε στην πρωτεύουσα
στ’ όμορφο Καρπενήσι
κι εκείνο βγαίνει πρόθυμα
να μας καλωσορίσει.

Το περιβάλλει ο Τυμφρηστός
Οξυά και Χελιδόνα
και το υμνούν τα Άγραφα
ακόμα και η Γκιώνα.

Κρύα νερά κατρακυλούν
και στους γκρεμούς βροντάνε
ποτάμια γίνονται μικρά
το Μάρκο χαιρετάνε.

Ευρυτανία ένδοξη
με τ’ άμετρά σου κάλλη
είσαι δαχτυλιδόπετρα
που δεν υπάρχει άλλη.

Συ ‘σαι τ’ αστέρι π’ οδηγείς
τα εκλεκτά παιδιά σου
σ’ ό,τι ωραίο και καλό
που θες για συντροφιά σου.

Σε αγαπώ πατρίδα μου
σε αγαπώ γλυκειά μου
σου στέλνω την αγάπη μου
και τα θερμά φιλή μου.

Σε χαιρετώ πατρίδα μου
και σ’ έχω στην καρδιά μου
συ μ’ ομορφαίνεις τη ζωή
κι είσαι παρηγοριά μου.

Σε χαιρετώ πατρίδα μου
με μάτια δακρυσμένα
η σκέψη πάντα θα γυρνά
νοσταλγικά σε σένα.

Βαγγέλης Κ. Ζορμπάς - (ο Τσουκιώτης)

Συνδρομές που έχουν εισπραχθεί από 31/12/99-1/6/2000

A/A Ονοματεπώνυμο	Ποσόν	Συνδρομή Αδελφότητας		Συνδρομή Περιοδικού	
1 Χρυσάνθη Ζορμπαλά	2000	1999		1999	
2 Νικόλ. Σταμπολίτης	5000	1999		1999	
3 Γιώργος Πιστιόλης	1500			1999	
4 Σεραφείμ Ζαχαρόπουλος	10000	1999	2000	1999	2000
5 Μαρία Γεωργίου	6000	1998	1999	1998	1999
6 Στέφανος Μαστρογεωργόπουλος	15376	1999		1999	
7 Παντελής Ραβδάς	5000	2000		2000	
8 Φρόσω και Τάσος Γκούμας	3000	2000		2000	
9 Δημήτριος και Ελένη Παλιούρα	15376	2000		2000	
10 Ιωάννα Κεράνη - Μπαμπανικολού	5000	2000		2000	
11 Ρένα Κεράνη - Παπαθανασιάδη	5000	2000		2000	
12 Μαργαρίτα Κεράνη	5000	2000			
13 Μαρία Δημοπούλου Γ.	5000	2000		2000	
14 Κώστας Γ. Δημόπουλος	5000	2000		2000	
15 Λευτέρης και Ρούλα Σακελαρίου	10000	1999	2000	1999	2000
16 Αλίκη Ξένου - Βενάρδου	5000	1999	2000	1999	2000
17 Λεωνίδας Τσέντος	3000	2000		2000	
18 Νίκος και Μαρία Πάγκαλου	5000	2000		2000	
19 Βασίλης Σορόκος	5000	2000		2000	
20 Ξενοφών και Πόπη Προβελέγγιου	5000	2000		2000	
21 Γιάννης Γκιώνης	3000	2000		2000	
22 Γιώργος Φαλίδας	1000			2000	
23 Νίκος Δ. Κεράνης	3000	2000		2000	
24 Γιάννα Τρικάλινού	5000	2000		2000	
25 Κατίνα Στ. Ζορμπαλά	5000	2000		2000	
26 Γιώργος Οικονόμου	5000	2000		2000	
27 Χρυσάνθη Κ. Ζορμπαλά	2000	2000		2000	
28 Θανάσης Ι. Κεράνης	3000	2000		2000	
29 Χρυσούλα Αθ. Κεράνη	3000	2000		2000	
30 Γιάννης Αθ. Κεράνης	3000	2000		2000	
31 Δημήτριος Αθ. Κεράνης	3000	2000		2000	
32 Γιώργος Πιστιόλης	2000	2000		2000	
33 Σταύρος Γεωργούλης	5000	2000		2000	
34 Γιάννης Παν. Δερματάς	10000	2000		2000	
35 Μύρκα Πολύζου	19000	1996,1997	1998,99	1996,97,98,99	2000
36 Γιώργος Ι. Παπαστάθης	3000	2000		2000	
37 Ελλη Σουλιώτη \$100	34300	2000		2000	
38 Κεράνη Π. Ολγα	3000	2000		2000	
39 Παπαβασιλείου Χρυσόστομος	3000	2000		2000	
40 Δερματάς Δημ.	3000	2000		2000	
41 Ε. και Φ. Τσώκος	2000	2000		2000	
42 Κοντός Γιάννης	3000	2000		2000	
43 Ιωάννης Αρώνης	10000	2000		2000	
44 Μαριάνθη Αρώνη	10000	2000		2000	
45 Μαμαλιός Γεώργιος	3000	2000		2000	
46 Αντωνόπουλος Χρήστος	3000	2000		2000	

Α/Α Ονοματεπώνυμο	Ποσόν	Συνδρομή Αδελφότητας	Συνδρομή Περιοδικού
47 Αρμακάς Βασίλειος	3000	2000	2000
48 Ζήσης Γεώργιος	3000	2000	2000
49 Μακρή Μαριάνθη	3000	2000	2000
50 Αδελφές Ζησίμου	3000	2000	2000
51 Αντωνόπουλος Κώστας	5000	2000	2000
52 Παναγιωτόπουλος Κώστας	3000	2000	2000
53 Τζαβέλης Λεωνίδας	3000	2000	2000
54 Φατούρος Ελευθέριος	3000	2000	2000
55 Τσαρού Αθανασία	3000	2000	2000
56 Δερματάς Παναγιώτης	3000	2000	2000
57 Δερματάς Τηλέμαχος	3000	2000	2000
58 Πλακάς Βασίλειος	3000	2000	2000
59 Διάπης Παντελής	3000	2000	2000
60 Παπαϊωάννου Μαρία	1000	2000	2000
61 Καρκάνη Αικατερίνη	3000	2000	2000
62 Ζαχαρόπουλος Παναγιώτης	3000	2000	2000
63 Χριστοδουλιάς Παναγιώτης	3000	2000	2000

Διάφορες δωρεές προς την Αδελφότητα από 31/12/99-1/6/2000

Α/Α Ονοματεπώνυμο	Αιτιολογία	Ποσόν
1 Μαρία και Δημήτρης Γεωργίου	για σκοπούς της Αδελφότητας	10.000
2 Σχολές Γεωργ. Πλάκα	για τα Μικροχωρίτικα Γράμματα	50.000
3 Παναγ. Παναγιωτόπουλος	Αγορά 2 βιβλίων Δημ. Δερματά	10.000
4 Γιάννα Τρικαλινού	Αγορά βιβλίου Δημ. Δερματά	5.000
5 Μαρία Αργυροπούλου	αγορά 8 βιβλίων Δημ. Δερματά	40.000

Ειρήνη σκλάβα

Πέρα κει που οβήγει ο ήλιος
σε καταχνιασμένον πύργο
έχουν σκλάβα την Ειρήνη
την πεντάμορφη του κόσμου
Κάθεται όλο λυπημένη
κι αγναντεύει απ' το φεγγίτη
και με τ' αναστέναγμα της
καταχνιάζει η Οικουμένη.
Κ' είναι ο κόσμος σα χαμένος,
άσχημος κι απελπισμένος
και τη νύχτα η σκλάβα Ειρήνη
κάθεται στον αργαλειό της
κι όλο υφαίνει και ξυφαίνει
όνειρα χρυσά κι ελπίδες:
τις στεριές ανθοσπαρμένες

θάλασσες με τα καράβια
τα χωράφια με τα στάχνα
και λειβάδια με κοπάδια
και χωριά και πολιτείες
κι όλ' η γη πανηγυρίζει
κι οι λαοί πανηγυριώτες
τραγουδάνε και χορεύουν
Κ' η πεντάμορφη η Ειρήνη
πάει κι αυτή στο πανηγύρι
με το αμάξι φορτωμένο
με καρπούς και με καλούδια
και κρατάει στην αγκαλιά της
νήπιο που χαμογελάει
το χαμόγελο του κόσμου.

Βασίλης Ρώτας

Δωρεές εις μνήμη που έχουν εισπραχθεί από 31/12/99-1/6/2000

A Ονοματεπώνυμο	Αιτιολογία	Ποσόν
1 Δημήτρης Κρίκος	εις μνήμη γονέων του	6.000
2 Βιργινία Δημοπούλου	εις μνήμη νύφης μου Ασπασίας Ζωγράφου για το Ι.Ν. Μεταμορφώσεως του Σωτήρος	10.000
3 Μαριάνθη Τσιροπούλου	εις μνήμη Ασπασίας και Σωτηρίας Ζωγράφου	10.000
4 Κατίνα Αντωνίου	εις μνήμη συζύγου της και Ασπασίας Ζωγράφου για τον Ι.Ν. Μεταμ. του Σωτήρος	5.000
5 Μαργαρίτα Ν. Κεράνη	εις μνήμη Παναγιώτη Κεράνη για Ι.Ν. Μ.Σ.	20.000
6 Ρένα και Σπύρος Παπαθανασιάδης	εις μνήμη Παναγ. Κεράνη για Ι.Ν. Μ.Σ.	20.000
7 Γιώργος και Ιωάννα Μπαμπανικολού	εις μνήμη Παν. Κεράνη για Ι.Ν. Μ.Σ.	20.000
8 Χρυσάνθη Ζορμπαλά	εις μνήμη συζύγου της Κ. Ζορμπαλά	50.000
9 Λεωνίδα Τσέντος	εις μνήμη γονέων και αδελφού Περικλή	10.000
10 Οικογένεια Νίκου Κεράνη	εις μνήμη αδελφού Παναγιώτη Κεράνη	50.000
11 Νίκος και Αρετή Κεράνη	εις μνήμη Στ. Ζορμπαλά	5.000
12 Νίκος και Αρετή Κεράνη	εις μνήμη Βικτωρίας Πέτσικα	5.000
13 Κώστας Πέτσικας	εις μνήμη συζύγου του Βικτωρίας και αδελφού του Αριστείδη	33.000
14 Θανάσης και Χρυσούλα Κεράνη	εις μνήμη Παναγιώτη Κεράνη	30.000
15 Τηλέμαχος Δερματάς	εις μνήμη γονέων Ασπασίας και Ιωάννη και αδελφού του Νικολάου	50.000
16 Δημήτρης και Σωτηρία Πριτσιόλα	εις μνήμη Βασίλη Πριτσιόλα	10.000
17 Χρυσούλα και Θανάσης Κεράνης	εις μνήμη Σταύρου Πλάκα	10.000
18 Σταύρος Γεωργούλης	εις μνήμη Παναγιώτη Κεράνη	30.000
19 Γιώργος Παπαστάθης	εις μνήμη του πατέρα του Γιάννη και των θεϊών του Δέσποινας και Γιώργου Πασπάλη	7.000
20 Ευαγγελία Καρανίκα	εις μνήμη Βασιλικής Τσιονιά για Ι.Ν. Μ.Σ.	5.000
21 Ευαγγελία Καρανίκα	εις μνήμη Αικατερίνης Τσιούμα και Κώστα Κατσάνου για την Παναγιά	5.000
22 Δημήτρης, Σπύρος και Κώστας Κρίκος	εις μνήμη Παναγιώτη Κεράνη	5.000
23 Φανίτσα Ν. Πολύζου	εις μνήμη συζύγου της Ναπολέοντα	15.000

Δωρεές προς τον Ι.Ν. Μεταμορφ. του Σωτήρος και Παναγίας από 18/12/1999 έως 2/6/2000

1. Σπυρίδων Γιαννόπουλος.	Ι. Ν. Αγ. Κυριακής	15.000
2. Αθανάσιος Κουτσούκης	Μικροφωνική εγκατάσταση	100.000
3. Πέτρος και Ελένη Τραχανά.	Εις μνήμην γονέων Μαρίας και Νικολάου Διάπη για την Παναγιά	100.000
4. Μαρία Κατσούδα	Ι. Ν. Αγ. Κυριακής	80.000
5. Αικατερίνη Δ. Τσατσαράγκου	Ι.Ν. Αγ. Κυριακής	25.000
6. Μαρία Κ. Πλάκα	για Παναγιά	200 δολάρια
7. Ευδοξία Α. Παναγιωτοπούλου	για Παναγιά	50.000
8. Μαρία Γ. Δημοπούλου	για Παναγιά	20.000
9. Δημήτριος Ζωγράφος	εις μνήμην μητρός Σωτηρίας για την Παναγιά	50.000
10. Μιχαήλ Μοχρίτσας για Αγία Αικατερίνη		15.000

11. Ευαγγελία Σιδέρη	για Παναγιά	50.000
12. Αναστασία Δερματά, Γεώργιος και Μαρία Στάμου	εις μνήμην συζύγου και πατρός Σωτηρίου	30.000
13. Ευφροσύνη Κατσάνου	για Αγία Αικατερίνη	4.000
14. Αναστασία Ι. Ζαχαροπούλου	για Παναγιά	20.000
15. Μαρία Κατσούδα	εις μνήμην συζύγου Θεοδώρου για τον Άγιο Σώστη	50.000
16. Ιωάννης Λιάπης	για Παναγιά	10.000
17. Παρασκευή Ι. Δερματά	για Παναγιά	10.000
18. Σπυρίδων Χονδρός	Ι. Ν. Μεταμορφώσεως του Σωτήρος εις μνήμην γονέων	3.000 δολάρια
19. Ευφροσύνη Κατσάνου	εις μνήμην συζύγου Κων/νου για Παναγιά	30.000
20. Ευφροσύνη Κατσάνου	εις μνήμην θείας Αικατερίνης Τσιούμα για Παναγιά	5.000
21. Αυγέρης Αυγερόπουλος	για Παναγιά	1.000.000
22. Παναγιώτης και Αρετή Φώλου	εις μνήμην Μιλτιάδη Ξεκάρφωτου (Παναγιά)	50.000
23. Αθανάσιος Πλάκας	εις μνήμην αδελφού Σταύρου (Παναγιά)	50.000
24. Βασιλική Κάππου	εις μνήμην αδελφού Σταύρου Πλάκα (Παναγιά)	50.000
25. Ιωάννης Κουτσούκης	(αντί στεφάνου) εις μνήμην Σταύρου Πλάκα (Παναγιά)	10.000
26. Παντελής Αθανασιάδης	(αντί στεφάνου) εις μνήμην Σταύρου Πλάκα (Παναγιά)	10.000
27. Νούλα και Κων/νος Κοκίνης	εις μνήμην Σταύρου Πλάκα (Παναγιά)	200 δολάρια
28. Μαρία Ζαχαροπούλου Πάππας	εις μνήμην Σταύρου Πλάκα (Παναγιά)	200 δολάρια
29. Connie και Θωμάς Ριβς	εις μνήμην Σταύρου Πλάκα (Παναγιά)	100 δολάρια
30. Αδελφότης Μικροχωριτών	(Παναγιά)	100.000

Αγαπητοί μου Μικροχωρίτες και φίλοι του Μικρού Χωριού

εκ μέρους του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου του Ι. Ν. Μεταμόρφωσης του Σωτήρος σας ενημερώνω ότι συνεχίζεται η προσπάθεια ανακαίνισης του Ιερού Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου (Παναγιά) και πιστεύω ότι στις 15 Αυγούστου όλες οι εργασίες θα έχουν τελειώσει, όμως στην προσπάθεια αυτή που κάνουμε, θέλουμε την βοήθειά σας η οποία όπως πάντα είναι αμέριστη, γι' αυτό και ευελπιστούμε ότι όλα θα πάνε κατ' ευχήν να τελειώσει και αυτός ο Ναός. Επίσης ήθελα να σας αναφέρω ότι σκοπεύουμε να κτίσουμε στο χώρο πίσω από τον Ναό της Μεταμορφώσεως, όπου σήμερα βρίσκονται γκρεμισμένες αποθήκες και οι οποίες είναι εστία μόλυνσεως, ένα μικρό πέτρινο κτίσμα το οποίο θα περιλαμβάνει μια μικρή αποθήκη ή γραφείο και μια τουαλέτα προς χρήση των ανθρώπων που εκκλησιάζονται. Για το λόγο αυτό υπάρχουν ήδη μερικές δωρεές οι οποίες όμως δεν καλύπτουν ούτε το 1/4 του κόστους. Αναμένουμε λοιπόν και γι' αυτό το σκοπό την προσφορά σας και πιστεύουμε ότι και αυτό το έργο θα έλθει σύντομα εις πέρας.

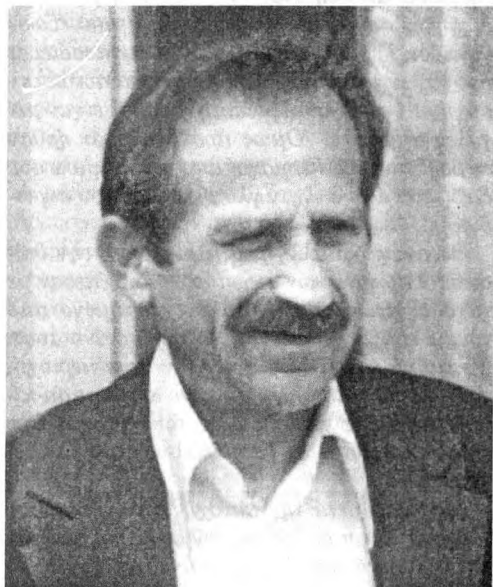
Τέλος εύχομαι σε όλους σας ο Κύριος, διά πρεσβειών της Κυρίας Θεοτόκου και της Αγίας Κυριακής να σας χαρίζει υγεία, προκοπή και οικογενειακή ευτυχία.

Εκ μέρους του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου
ο εφημέριος π. **Νικόλαος Αζακάς**

19/5/2000

Λίγα λόγια γι' αυτούς που έφυγαν

ΠΑΝΟΣ Δ. ΚΕΡΑΝΗΣ 1923-2000

Γλυπτό γίψινο “ΑΥΤΟΠΡΟΣΩΠΕΙΑ”
έργο που κατασκεύασε ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΚΕΡΑΝΗΣ στη Μακρόνησο το 1949

Η Νέα καστανόβρυση στο Νέο οικισμό του Μικρού χωριού με τον εμπνευστή - σχεδιαστή και κατασκευαστή ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ Δ. ΚΕΡΑΝΗ πλαισιωμένη με πιστή αποτύπωση των βουνών που σκεπάζουν και τους δύο οικισμούς του Παλαιού και του Νέου Χωριού του έτους 1993.

Στις 9 του Φλεβάρη έσβησε η μεγάλη καρδιά του Παναγιώτη Κεράνη. Εφυγε από κοντά μας ο αγαπάπητος σύζυγος, πατέρας, παππούς, αδελφός, θείος και εκλεκτός φίλος. Γεννήθηκε το 1923 στο Μικρό Χωριό. Ξενητεύτηκε σε μικρή ηλικία. Εργάστηκε στην Καπνοβιομηχανία "ΚΕΡΑΝΗΣ" στον Πειραιά. Ενώ το βράδυ φοιτούσε στη νυχτερινή Εμπορική Σχολή του Πειραιά. Όταν οι κατακτητές κατέλαβαν την πατρίδα μας επέστρεψε στο χωριό και από τους πρώτους έλαβε μέρος στην Αντίσταση. Υπηρέτησε στον ΕΛΑΣ με το βαθμό του ανθυπολοχαγού σε μονάδες της Ρούμελης. Έλαβε μέρος σε πολλές μάχες στη Ρούμελη και Θεσσαλία και αξιώθηκε να έχει την εκτίμηση και την αγάπη όσων υπηρέτησαν μαζί του.

Γι' αυτή του την προσφορά στην πατρίδα και το λαό της υπέστη διώξεις και κατατρεγμούς. Ήταν ένας ξεχωριστός άνθρωπος ανώτερος σε αισθήματα και ανθρωπιά, ανιδιοτελής, έντιμος και ειλικρινής με την αγάπη σ' όλο τον κόσμο. Σεμνός, ακέραιος, απλός, ευγενικός και ασυμβίβαστος ως το τέλος της ζωής του. Ο δικός μας Παναγιώτης θα μείνει στις καρδιές μας φωτεινό παράδειγμα ανθρώπου με ακέραιο και αδαμάντινο χαρακτήρα. Καλό σου ταξίδι.

Ο Πρόεδρος της Αδελφότητας κ. Κεράνης συνόδευε τον Παναγιώτη στο τελευταίο του ταξίδι με αυτά τα λόγια.

Σήμερα χάνομε ένα εκλεκτό μέλος της Αδελφότητας ένα σωστό και σεβαστό άνθρωπο, ένα αγαπάπητο Μικροχωρίτη.

Ο Πάνος Κεράνης γεννήθηκε στο Μικρό Χωριό Ευρυτανίας το 1923. Πολύ μικρός μπήκε στη βιοπάλη ξενιτεμένος στον Πειραιά.

Η κατοχή τον βρήκε στο Μικρό Χωριό και από τους πρώτους οργανώθηκε στην Εθνική Αντίσταση. Κατετάγη στον ΕΛΑΣ μέχρι την απελευθέρωση της Πατρίδας από τα στρατεύματα κατοχής.

Ήταν ανδρείος, πολέμησε σε πολλές μάχες τους ξένους κατακτητές Ιταλούς και Γερμανούς και για την ανδρεία του, οι σύντροφοί του τον προήγαγαν σε ανθυπολοχαγό του ΕΛΑΣ. Ήταν σεμνός και με πολύ δυσκολία μιλούσε για τη δράση του αυτή.

Θα αναφέρω δύο σπουδαίες μάχες στις οποίες έλαβε μέρος. Τη μάχη στο Κούρνοβο που ανατίναξαν ολόκληρη αμαξοστοιχία με Ιταλούς

κατακτητές και το πολεμικό υλικό τους, και την ολοήμερη μάχη έξω από την Αγία Ευθυμία της Αμφίσας. Εδώ πολέμησε με το τμήμα του με μια φάλαγγα Γερμανών που πήγαινε στην Αμφισσα από τη Ναύπακτο. Όπως μου είχε διηγηθεί ήταν η πιο σκληρή μάχη που έδωσε γιατί οι Γερμανοί ήταν πολλοί περισσότεροι απ' ό,τι είχαν υπολογίσει. Παρ' όλα αυτά στην αρχή οι Γερμανοί αιφνιάστηκαν, και είχαν μεγάλες απώλειες. Όμως πρόλαβαν και ήρθαν σε βοήθεια τους Γερμανοί από την Αμφισσα που διέσωσαν όσους είχαν γλυτώσει από τον αιφνιδιασμό.

Θα αναφέρω άλλη μια περίπτωση, την διάσωση 9 αμερικανών αεροπόρων που έπεσαν με τα αλεξίπτωτά τους από το χτυπημένο από τους Γερμανούς φλεγόμενο αεροπλάνο τους. Το τμήμα του Πάνου που ήταν στην περιοχή, είδε όλη αυτή τη σκηνή, και με αστραπιαία κίνηση πρόλαβε και διέσωσε τους αεροπόρους πριν προλάβουν οι Γερμανοί να τους συλλάβουν.

Αργότερα μετά την κατοχή όταν γύρισε τον Πειραιά και η ασφάλεια τον συνέλαβε για την αντιστασιακή του δράση, επάνω του βρήκε το ευχαρίστηριο γράμμα του ενός αεροπόρου από τους εννιά που διέσωσε. Νόμιζε προς στιγμή ό,τι θα τον άφηναν ελεύθερο. Δυστυχώς τον έστειλαν στη Μακρόνησο. Και κει στις πολύ απάνθρωπες συνθήκες που ζούσαν, ο Πάνος δεν έχασε τον ανθρωπισμό του. Προσπαθούσε να βοηθήσει τους συντρόφους του με κάθε τρόπο. Άλλοτε μοιράζοντας την λιγοστή τροφή που τους έδιναν και άλλοτε με σωστές συμβουλές του να διορθώνουν τα κατάρυμμά τους ώστε η ζωή τους να γίνεται λιγότερο ανυπόφορη.

Όταν γύρισε από το Μακρονήσι, γνώρισε και παντρεύτηκε με την πιστή και άξια σύντροφο της ζωής του Ολγα. Μαζί της απέκτησε δύο κορίτσια και στην πρώτη ευκαιρία έφυγε για την Αμερική. Εργάστηκαν σκληρά και οι δύο τους και μεγάλωσαν και σπουδάσαν τις κόρες τους οι οποίες αποφοίτησαν και οι δύο Πανεπιστήμιο. Όταν πια εκείνες προόδευσαν στις εργασίες τους, ο Πάνος και η Όλγα γύρισαν στην Ελλάδα και τον περισσότερο καιρό τους ζούσαν στο Μικρό Χωριό.

Ο Πάνος εργατικός και αεικίνητος όχι μόνο έκανε μόνος του όλες τις δουλειές του αλλά βοηθούσε όλους όσους είχαν προβλήματα τις εργασίες τους και τις άλλες ασχολίες τους.

Είχε κοφτερό μυαλό, μεγάλη αντίληψη, ισχυρό το αίσθημα της αλληλοβοήθειας. Ήταν περήφανος και δε δέχτηκε ούτε τη σύνταξη που δικαιούτο για την αντιστασιακή του δράση. Εγώ έλεγε μπορώ να ζήσω μ' αυτά που έχω. Ας την πάρουν άλλοι σύντροφοί μου που περισσότερες δυσκολίες έχουν στη ζωή τους.

Όταν είχε καιρό ζωγράφιζε. Έκανε αρκετές προσωπογραφίες συγγενών του με μεγάλη επιτυχία. Λίγο πριν αρρωστήσει τελείωσε την πρωτότυπη και υπέροχη κοινοτική βρύση στο νέο οικισμό του Μικρού Χωριού, η Νέα Καστανοβρυση, όπως την ονόμασε. Εργάστηκε γι' αυτή περίπου δύο καλοκαίρια.

Θερμά συλλυπούμαι την αγαπημένη σύζυγο Όλγα, τα κορίτσια Μαρία και Κατερίνα τον γαμπρό του Χρυσόστομο και τα χαριτωμένα εγγονάκια του Σταύρο και Σπύρο.

Εμείς πάντα θα το θυμόμαστε σαν ένα γενναίο και ευθύ άνδρα που στάθηκε σ' όλη τη ζωή του αλτρουϊστής.

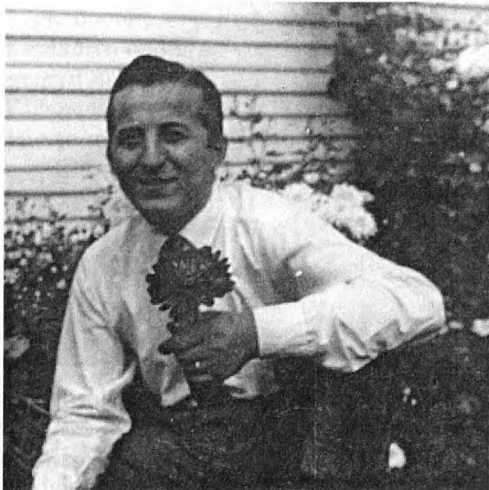
ΒΙΚΤΩΡΙΑ Κ. ΠΕΤΣΙΚΑ **1915-1999**

Τον περασμένο Σεπτέμβριο στον Άγιο Φραγκίσκο Καλλιφόρνιας απεβίωσε η Βικτωρία Κ. Πέτσικα. Ήταν σε μεγάλη ηλικία. Γεννήθηκε στα Δολιανά Κυνουρίας του νομού Αρκαδίας. Αφήνει τον σύζυγόν της ύστερα από 56 χρόνια συμβίωσης. Πολλά ανήψια στην Αμερική και στην Ελλάδα. Ή-

ταν μέλος σε πολλά σωματεία και δεν έπαψε να εργάζεται μέχρι το τέλος της ζωής της. Επίσης σε όλα της τα χρόνια ταξίδευσε σε πολλές χώρες. Τώρα ησυχάζει στο CRECK MEMORIAL PARK. Ας είναι αιώνια η μνήμη της.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΧΑΡ. ΠΕΤΣΙΚΑΣ **1920-1999**

Ο Αριστείδης Πέτσικας γεννήθηκε στο Μικρό Χωριό το 1920 και έφυγε από τη ζωή το 1999. Από νέος μετανάστευσε στην Αμερική και διατηρούσε ένα από τα μεγαλύτερα εστιατόρια στην Αμερική LANSING MICHIGAN. Αφήνει τα αδέρφια του Κώστα στο SAN FRANCISCO στην Καλλιφόρνια και τον Δημήτρη στην Αθήνα. Απέκτησε τρία παιδιά τον Νικόλαον, Χριστίνα και Κατίνα με πολλά εγγόνια και ανήψια. Ήταν και αρχιμάγειρας της εκκλησίας LANSING του MICHIGAN που ανήκε σε αμερικανικά και ελληνικά σωματεία. Επισκεπτόταν τακτικά το χωριό.

Ας είναι αιώνια η μνήμη του και ελαφρύ το χώμα που τον σκεπάζει.

Υ.Γ. Οι παλαιοί μαθητές του παλαιού Δημοτικού Σχολείου θα θυμούνται στην πρώτη αίθουσα (ήταν δύο οι αίθουσες) στη μέση στο ταβάνι ήταν σε επιβλητική θέα κρεμασμένο ένα αεροπλάνο ξύλινο φτιαγμένο από τον Αριστείδη.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΣΤ. ΠΑΠΑΔΗ 1911-1999

Έφυγε από τη ζωή στις 28 Νοεμβρίου 1999 η Βασιλική Παπαδή το γένος Ιωάννου Πλάκα γεννήθηκε στο Μικρό Χωριό το 1911. Παντρεύτηκε τον Σταύρο Παπαδή και ζήσανε πολλά χρόνια στην Λαμία. Απέκτησαν τέσσερα παιδιά, τους Ιουλία, Βαγγελιώ, Γιάννη και Παναγιώτη.

Τον τελευταίο Νοέμβρη στις 28, απεβίωσε και η κηδεία της έγινε στο Μικρό Χωριό. Μικροχωρίτες συγγενείς και φίλοι την συνόδευσαν στην τελευταία της κατοικία. Θερμά συλλυπητήρια στο σύζυγό της Σταύρο και στα παιδιά της.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΞΕΚΑΡΦΩΤΟΣ

Ο αγαπητός απ' όλους συγχωριανός μας Μίλιος Ξεκάρφωτος που κόντευε να πατήσει τα 90 χρόνια του, μετά σύντομη ασθένεια πέθανε στο Γηροκομείο Καρπενησίου, όπου εδώ και λίγα χρόνια είχε γίνει δεκτός ως τρόφιμος για τα τέλη της ζωής του. Ήταν άνθρωπος με χιούμορ και κοφτερό μυαλό, δεμένος πολύ με το χωριό, το οποίο ουδέποτε εγκατέλειψε. Ακόμη κι όταν ως νέος αποφάσισε να ξενιτευτεί και να πάει στη Λαμία, λένε ότι δεν άντεξε πέρα από τη Μακρακώμη, απ' όπου και γύρισε πίσω.

Η μεγάλη αλλαγή στη ζωή του ήταν η Κα-

τοχή κι ύστερα ο εμφύλιος πόλεμος, οπότε και πολέμησε με το Δημοκρατικό Στρατό. Τον Ιούλιο του 1949 με τις εκκαθαριστικές επιχειρήσεις μαζί με τον αείμνηστο Ναπολέοντα Σ. Πολύζο έπεσαν σε ενέδρα του στρατού κοντά στους Αγ. Αποστόλους. Ο Ναπολέων χτυπήθηκε θανάσιμα ενώ αυτός με ένα πήδημα στον όχτο πρόλαβε να ξεφύγει τη ριπή του πολυβόλου που τους σημάδεψε από τα πλευρά της εκκλησίας.

Ο Μίλιος παντρεύτηκε αργότερα την Κούλα το γένος Φώλου και ζούσε μόνιμα στο χωριό, αρχικά στο πατρικό του στο Χιουρλάκι κι αργότερα στο νέο χωριό.

Δυστυχώς έχασε τη γυναίκα του πριν λίγα χρόνια κι έτσι αποφάσισε να μετακινηθεί στο Γηρακομείο, όπου και παρέδωσε το πνεύμα. Ας είναι ελαφρό το χόμα του Μικρού Χωριού που τον σκεπάζει.

Επίσης, για τον εκλιπόντα έγραψε και ο Γιώργος Τσατσαράγκος.

“Στις 12 Μαρτίου 2000 έφυγε από τη ζωή “πλήρης ημερών” ο Μιλτιάδης Ξεκάρφωτος, που γεννήθηκε στο Μικρό Χωριό το 1909.

Απλός άνθρωπος, αλλά θυμόσοφος, έχει στο ενεργητικό του την αντιστασιακή του δράση, για την οποία ήταν ιδιαίτερα περή-

φανος. Παντρεύτηκε τη Βασιλική Φώλου, δεν ευτύχησαν όμως να αποκτήσουν απογόνους.

Θυμάμαι πολλές ενδιαφέρουσες συζητήσεις με το μπάρμπα-Μίλιο, πολιτικές και κοινωνικές, με κατακλείδα πάντα την εξήγηση.

“Το λοιπόν, παιδιά μου, το φοβερότερο πράγμα είναι ο εμφύλιος πόλεμος. Ο Θεός να μας φυλάει”.

Ο Θεός ας τον αναπαύσει.

ΣΥΖΥΓΟΣ ΚΩΣΤΑ Δ. ΣΙΑΦΑΚΑ

Πληροφορούμαστε ότι πριν λίγο καιρό στη Νέα Υόρκη πέθανε από καρκίνο η γυναίκα του συγχωριανού μας Κώστα Σιαφάκα, που καταγόταν από την Καρύτσα. Για πολλά χρόνια ζούσε στην Αμερική. Εργαζόταν και μοχθούσε κοντά στον άντρα της. Αλλά η μοίρα της επεφύλασσε την κακή αυτή αρρώστια για να νοσηλευτεί σε ένα νοσοκομείο της Ν. Υόρκης όπου μετά από νοσηλεία πολλών ημερών παρέδωσε το πνεύμα. Εκτός από τον άνδρα της άφησε κι ένα γιο που είναι αποκατεστημένος στην Αμερική.

Συλλυπούμαστε αυτόν και τον πατέρα του Κώστα που έχασαν την πολύτιμη σύζυγο και μητέρα.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ Ι. ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ

Πέθανε τέλη του 1999 στη Λαμία, όπου ζούσε με τα παιδιά της η Βασιλική Παπαϊωάννου (το γένος Μανίκα). Η πάντα γελαστή κυρά Βασίλω που ήταν για αρκετά χρόνια κατάκοιτη από εγκεφαλικό πέθανε μέσα στη στοργή και περιποίηση των θυγατέρων της Ελένης (Μήτσου) και Φωτεινής (Ψυχογιού), των γαμπρών και εγγονών της που την υπεραγαπούσαν. Ο γλυκύτατος σύζυγός της Μαστρογιάννης πέθανε πολλά χρόνια νωρίτερα κι όπως εκείνος έτσι κι αυτή άφησε αγαθές αναμνήσεις σε όλους τους χωριανούς κι όσους τη γνώριζαν. Ήταν αδελφή των αείμνηστων Φίλιππα Μανίκα, Μαρίας Πλάκα και Σταυρούλας Γολέμη που πέθανε τελευταία.

Ας είναι ελαφρό το χόμα της Λαμιακής γης που τη σκεπάζει.

Στους Αριστείδη Μίχο και Σταύρο Πλάκα

*‘Αγουρα δεκαεφτάχρονα πήρατε το δρόμο της πικρής ξενιτιάς.
‘Απειρα κι άβγαλτα, γιομάτα ανασφάλειες κι αγωνία,
με το τρέμουλο του νεοσσού στο πρώτο πέταγμά του...
Κι όμως: Αετίσια η ματιά θωρούσε αισιόδοξα το μέλλον.
Σφιγμένα τα δόντια, ένδειξη απόφασης για πόλεμο και νίκη
Σφιγμένη η καρδιά κι οι χτύποι της νόστος του γυρισμού,
μύτος της Αριάδνης θύμησης, δεμένος μ’ αγαπημένα
πρόσωπα κι αγαπημένους τόπους...*

*Παλέψατε, ματώσατε, υποφέρατε, αλλά πετύχατε...
Κι ως έφτασε η ώρα της πραγμάτωσης, του ονείρου,
έτσι απρόσμενα, κινήσατε γι άλλο ταξίδι, αιώνιο...
Γαλήνιοι, με την αίσθηση εκπλήρωσης του Χρέους...
Μ’ ένα αδιόρατο χαμόγελο, γιατί αναπαύεστε στην πατρώα γη.*

Αδελφέ μου Αριστείδη, φίλε μου Σταύρο...

Καλό ταξίδι κι η μνήμη σας αιώνια...

Γιώργος Τσατσαράγκος

Με οδύνη αποχαιρετίσαμε μέσα στην ίδια εβδομάδα δυο ξενιτεμένους συγχωριανούς μας. Τον Αριστείδη Μίχο και το Σταύρο Πλάκα. Συνομηλικοί, συμμαθητές και φίλοι αναπαύονται δίπλα-δίπλα στο κοιμητήριο του Νέου Μικρού Χωριού.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΜΙΧΟΣ **1932-2000**

Μετά από σύντομη μάχη με τον καρκίνο ο Αριστείδης υπέκυψε στις 15 Μαΐου 2000 στο ARLINGTON, Va. Γεννήθηκε στο Μικρό Χωριό το 1932. Ήταν το τρίτο παιδί του Γιάννη Μίχου και της Αθηνάς, το γένος Πλάκα. Τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο στο Μικρό Χωριό και στη συνέχεια φοίτησε για τρία χρόνια στο Β' Γυμνάσιο Λαμίας.

Ήταν πολύ καλός μαθητής και όνειρό του ήταν οι σπουδές. Όμως τα δύσκολα μετακατοχικά χρόνια δεν προσφέρονταν για τέτοια όνειρα. Εφηβος μόλις 17 ετών παίρνει το δρόμο της ξενιτιάς. Η Washington D.C. είναι η πόλη στην οποία εγκαθίσταται το 1949. Δουλεύει σκληρά, κάτω από αντίξοες συνθήκες με ένα στόχο. Το "καζάντημα" και την επιστροφή στην Ελλάδα. Στόχος και όνειρο όλων των νέων που έπαιρναν το δρόμο του μισμερού.

Επιστρέφει στην Ελλάδα το 1959 και παντρεύεται την Παρασκευή Τσατσαράγκου με την οποία θα αποκτήσει δυο παιδιά, το Γιάννη, που είναι επιτυχημένος γιατρός και την Αθηνά που σπούδασε Οικονομικά και Γαλλική Φιλολογία. Παρ' ότι έφυγε νωρίς ευτύχησε να δει "τέκνα τέκνων", πέντε χα-

ριτωμένα εγγονάκια, τρία του Γιάννη και δυο της Αθηνάς.

Για τον Αριστείδη ο νόστος του γυρισμού ήταν διακαής. Σκόπευε να μοιράζει το χρόνο ανάμεσα σε Ελλάδα και Αρλινγκτον. Όμως ο καρκίνος του ματαίωσε τα σχέδια.

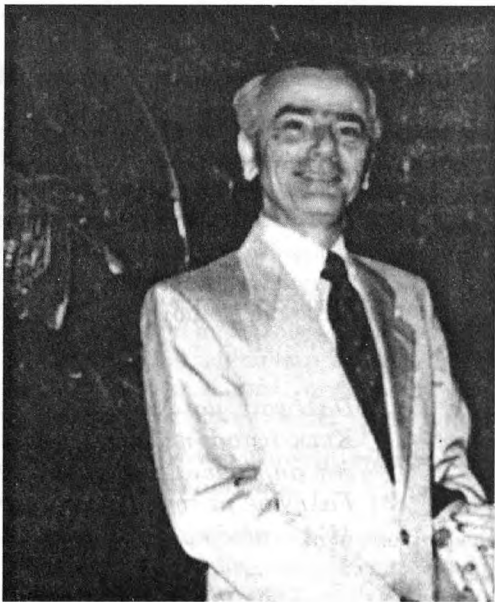
Αξιοσημείωτος είναι ο τρόπος που αντιμετώπισε την αρρώστια του. Σ' όλη τη διάρκεια της πάλης του με τον καρκίνο, ήταν ιδιαίτερα ψύχραιμος. Δεν έχασε το χιούμορ, που πάντα τον διέκρινε, έδινε μάλιστα στη γυναίκα του και τα παιδιά του θάρρος μέχρι την τελευταία στιγμή, τρανή απόδειξη του μεγάλου αποθέματος της ψυχικής του δύναμης που τον διέκρινε.

Αναπαύεται στο Νέο Μικρό Χωριό από τις 22 Μαΐου 2000.

Αριστείδη, πάντα θα θυμόμαστε το μελίχιο και πράο χαρακτήρα σου. Ο Θεός να σε αναπαύσει.

Γ. Κ. Τσατσαράγκος

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΛΑΚΑΣ

Στις 17 του Μάη άφησε την τελευταία του πνοή στο Greenville USA ο αξέχαστος συγχωριανός μας Σταύρος Νικολάου Πλάκας σε ηλικία 68 ετών.

Γεννήθηκε στο Μικρό Χωριό στις 19/9/1932, όπου και τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο. Ορφάνεψε από πατέρα στα 13 του χρόνια. Σε ηλικία 14 ετών, ξενιτεύτηκε στην Αμερική. Όσοι γνωρίζουν από ξενιτιά, μπορούν να αντιληφτούν τις δυσκολίες και τα βάσανα ενός άγουρου παιδιού μόλις 14 ετών.

Εργατικός και φιλότιμος, με αποφασιστικότητα ώριμου -η ανάγκη ωριμάζει πρόωρα τους ανθρώπους- κατάφερε να υπερνικήσει τις αντιξοότητες και να αναδειχτεί σε ένα αξιόλογο επιχειρηματία, καθώς και σε ένα επίσης αξιόλογο στέλεχος της ελληνικής παροικίας του GREENVILLE.

Το 1962 παντρεύτηκε την Παρασκευή Κουτσούκου από τη Λαμία, με την οποία απέκτησε τρία αγόρια, το Νίκο, το Χρήστο και το Δημήτρη.

Επιστρέφει οικογενειακώς στην Ελλάδα το 1971 και μένει στη Λαμία για εννιά ολόκληρα χρόνια.

Όμως το 1980 επιστρέφει στην Αμερική. Στόχος του οι σπουδές των παιδιών του κατά κύριο λόγο και δευτερευόντως η επιχείρησή του.

Σε όλη τη διάρκεια της ζωής του στην ξενιτιά δραστηριοποιήθηκε ως μέλος και περιοδικά διοικητικά στέλεχος της Ελληνικής παροικίας (ενορίας) του Greenville. Ακόμη υπήρξε μέλος τόσο της ΑΧΕΠΑ όσο και του Βελουχιού.

Το 1999 επιστρέφει για μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα και στο αγαπημένο του Μικρό Χωριό. Άνθρωπος καλωσυνάτος και ανοιχτόκαρδος, είχε μόνο φίλους. Το τελευταίο του ταξίδι στην Αμερική για ρύθμιση εκκρεμοτήτων, έμελλε να είναι και το τελευταίο. Ως "κεραυνός εν αιθρία" ήλθε το θλιβερό μήνυμα της πρόωρης εξόδου του, μήνυμα που βύθισε σε πένθος τους συγγενείς του και όλους ανεξαιρέτα τους Μικροχωρίτες.

Εκφράζουμε στα αγαπημένα του πρόσωπα, τη σύζυγο και τα παιδιά του, τα θερμά μας συλλυπητήρια.

Φίλε Σταύρο

Ο Θεός να σε αναπάσχει

και να ξέρεις ότι μας λείπεις...

Ας είναι αιώνια η μνήμη σου.

Γ. Τσατσαράγκος

ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΔΗΜΟΥΛΗΣ

Ο γνωστός δικηγόρος της Λαμίας και διακεκριμένος Ρουμελιώτης λογοτέχνης Στέργιος Δημούλης έφυγε απροσδόκητα από τον μάταιο τούτο κόσμο. Οι Μικροχωρίτες και οι αναγνώστες του περιοδικού μας τον γνώριζαν από τα βιβλία του που παρουσιάζαμε κατά καιρούς στα Μικροχωρίτικα Γράμματα και προ παντός τα ποιήματά του. Οι λιτοί και ομορφοστολιστοί στίχοι του, καρπός κατασταλαγμένης σοφίας και εμπειρίας ζωής άλλοτε ανεδίδαν άρωμα παραδοσιακής ζωής και νοσταλγικών τοπίων της Ρούμελης κι άλλοτε υμνούσαν αιώνες αξίες της ζωής εκφράζοντας υπέρτερα ιδανικά και τα πιστεύω για κοινωνία, ειρήνη, ισότητα, δικαιοσύνη.

Αντί άλλου μνημοσύνου αξίζει να παραθέσουμε μερικούς από τους τελευταίους στίχους που μας απέστειλε μαζί με τη συνδρομή του για το περιοδικό μας με την συνέπεια που πάντοτε τον διέκρινε.

Οι στίχοι του θα μας θυμίζουν πάντοτε τον αγνό ρουμελιώτη οραματιστή, που τώρα τον σκεπάζει η Φθιωτική γη.

Νοσταλγία

*Εσάς νοστάλγησα κορφές με τους αϊτούς...
Αδάμαστοι βοσκοί και ξυλοκόποι
της Όρθης μας ανταριασμένοι τόποι
και τη στυφή την άνοιξη, πλαγιές
με ροδανθούς.*

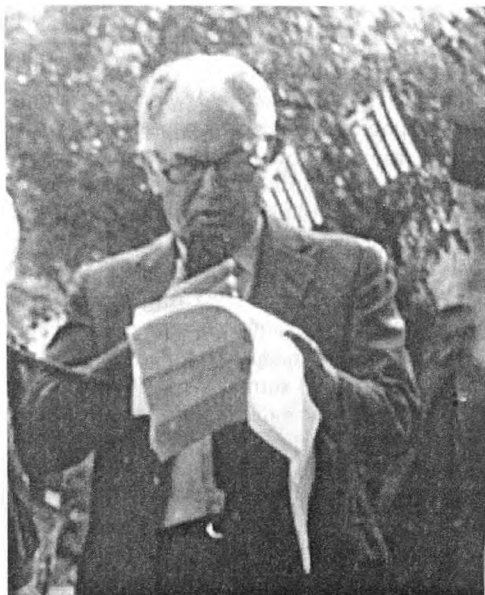
*Τον Τυμφρηστού πορφυρογέννητες αυγές
κι απόβραδα δροσόλουστα της Οίτης,
ολόφωτος ο νιός αποσπερίτης.
Στη Γκιώνα, στον Καλλίδρομο αέναες πηγές.*

*Ποθώ την άσπιλη γαλήνη των βουνών,
να ζήσω εδώ στις Λιάκουρας το γέισο
κι απ' τις αϊτοφωλιές να νοσταλγήσω
το κάλλος το αμύχανο των άλλων ουρανών.*

Στέργιος Δημούλης

ΚΑΠΕΤΑΝ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ

Ο Μήτσος Δημητρίου από την Αγόριανη της Παρνασσίδος έφυγε από ανάμεσά μας πριν λίγο καιρό (τέλη 1999) προδομένος από την καρδιά του. Σαν γνήσιος Ρουμελιώτης βάδισε στα χνάρια των ηρωικών συμπατριωτών του αγωνιστών του 1821, εμψυχώνοντας τους συμπατριώτες του όταν η πατρίδα

έπεσε στα χέρια των Γερμανοϊταλικών φασιστών.

Πριν καλά, καλά προλάβει να αποφοιτήσει από τη Σχολή Ευελπίδων βρέθηκε στις επάλξεις του Αγώνα πλαισιώνοντας με τους άνδρες του τον πρωτοκαπετάνιο Αρη Βελουχιώτη. Έλαβε μέρος στην ανατίναξη της γέφυρας του Γοργοποτάμου, 25 Νοεμβρίου και λίγο αργότερα στην μάχη του Μικρού Χωριού, 18 Δεκεμβρίου 1942.

Την ιστορική αυτή μάχη περιγράφει με γλαφυρό τρόπο στο τρίτομο βιβλίο του Αντάρτης στα βουνά της Ρούμελης (1965). Εκτός από την περιγραφή της μάχης αφηγείται πολύ παραστατικά και την κατάσταση του χωριού με τις συλλήψεις των ομήρων μετά τη μάχη και την πορεία των μελλοθανάτων, πως βασάνισαν και έκαψαν τον Παπαβαστάκη μαζί με τον ενωμοτάρχη Κασιόμπα, την εκτέλεση των υπολοίπων 11 στις Λόγγοβες κ.ά. Τις στιγμές της μάχης τις ζήσαμε από τα χείλη του και ιδιαίτερα τον θανάσιμο τραυματισμό του Κλέαρχου, όταν προεκλήθηκε να αποκαλύψει το μνημείο του τελευταίου στην Τσίρη πριν λίγα χρόνια.

Ο Καπετάν Νικηφόρος, ο λεβεντόκορμος καπετάνιος της Ρούμελης συνέγραψε και άλλα βιβλία κοινωνικοπολιτικού και ιστορι-

κού περιεχομένου. Το ίδιο παραστατικός στον προφορικό και γραπτό λόγο του προσπαθούσε ενδόμυχα να περάσει το μήνυμα της συμφιλώσης, καταδικάζοντας αυτά που διχάζουν και επαινώντας αυτά που ενώνουν τους Έλληνες. Το τελευταίο βιβλίο του “Τα ολέθρια του οίκου μας” είναι μια τέτοια ζηλευτή μελέτη που επαινέθηκε από πολλούς πνευματικούς ανθρώπους.

Το εγκεφαλικό που υπέστη 2 χρόνια πριν το θάνατό του δεν του επέτρεψε να συνεχίσει τη γόνιμη και αγωνιστική του παρουσία. Ας είναι ελαφρό το χώμα της ρουμελιώτικης γης που τον σκεπάζει. Θα τον θυμόμαστε για όσα με λόγο και έργο δίδαξε.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΟΦΟΣ

Ο Γιώργος Σοφός πέθανε στην Αθήνα και η κηδεία του έγινε στο κοιμητήριο των Αγίων Αναργύρων και την παρακολούθησαν οι συγγενείς του, οι φίλοι του και αρκετοί Μικροχωρίτες. Σύζυγός του ήταν η Μίνα Γιαννακοπούλου, Μικροχωρίτισσα με την οποία απέκτησε δύο παιδιά. Τα καλοκαίρια παραθερίζει στο Μικρό Χωριό, εγκαταλείποντας για λίγο το κτήμα στο οποίο ασχολείται από τότε που πήρε τη σύνταξή του. Ήταν καλός οικογενειάρχης και καλοσυνάτος άνθρωπος. Θερμά συλλυπητήρια στη σύζυγό του και τα παιδιά του.

ΝΙΚΟΣ ΤΙΓΚΑΣ

Ο Νίκος Τίγκας, γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Λαμία. Δυστυχώς αυτοκινητιστικό δυστύχημα του έκοψε το νήμα της ζωής στα 23 χρόνια του. Ο Νίκος είναι εγγονός της Μαρίας Παπαϊωάννου κόρη της Ζάχινας.

Στους γονείς του Νίκου και στη γιαγιά Μαρία στέλνουμε θερμά συλλυπητήρια για τον αιφνίδιο και άδικο θάνατό του.

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΝ. ΦΛΩΡΟΣ

Μόλις 22 ετών έφυγε από τη ζωή ο Κώστας Φλώρος γιος του Πάνου Φλώρου, και εγγονός του Κώστα Φλώρου. Η κηδεία έγινε στην Αθήνα και το τεσσαρακονταήμερο μνημόσυνο έγινε στο Μικρό Χωριό στην Αγία Κυριακή που το παρακολούθησαν Μικροχωρίτες, συγγενείς και φίλοι.

Στους γονείς του και τους άλλους συγγενείς θερμά συλλυπητήρια.

TRAVEL AGENCY

- Αεροπορικά εισιτήρια για όλο τον κόσμο • Συνέδρια - Εκθέσεις
- Οργανωμένες εκδρομές • Διαβατήρια - Βίζες

Στις οικονομικότερες τιμές!!
ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΓΙΟΥΡΝΑ - ΒΟΥΓΑ Μεσογείων 6, Τηλ.: 7799.261, 7799. 558

Ξενοδοχείο Εστιατόριο Καφετέρια
«Η ΧΕΛΙΔΩΝΑ»

Δ/ση ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΝΙΑΣ

Θέα προς το Βελούχι

Παραδοσιακή φιλοξενία εξυπηρέτηση
Παλιό Μικρό Χωριό Πληρ. τηλ. 0237-41221

ΤΟ ΧΩΡΙΑΤΙΚΟ

Ψησταριά

Εστιατόριο - Χωριάτικη Κουζίνα
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΝΑΣΙΟΠΟΥΛΟΥ

Νέο Μικρό Χωριό Τηλ. 0237/41257/41103

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ΔΩΜΑΤΙΑ

Α' κατηγορίας

ΑΖΑΚΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ΠΟΛΥΤΕΛΗ
ΔΩΜΑΤΙΑ

Νέο Μικρό Χωριό, Πληρ. Τηλ. 0237/41318

COUNTRY CLUB
HELLAS HOTEL
ΑΝΤΩΝΗΣ ΤΣΙΑΜΠΟΚΑΛΟΣ

Hotel Manager

Μικρό Χωριό - Καρπενήσι, Τ.Κ. 360 75
Τηλ.: 0237/41570-6, Fax: 0237/41577

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ
ΠΟΛΥΤΕΛΗ ΔΩΜΑΤΙΑ
ΡΙΝΑ ΤΑΣΙΟΥ

Νέο Μικρό Χωριό Πληρ. Τηλ. 0237/41349

ΦΩΤΕΙΝΗΣ ΖΑΡΡΑ
ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ
ΠΟΛΥΤΕΛΗ ΔΩΜΑΤΙΑ

Νέο Μικρό Χωριό Πληρ. Τηλ. 0237/41346/41433

Ψησταριά - Ταβέρνα
Χωριάτικη κουζίνα
ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΠΟΥΡΑΣ

Νέο Μικρό Χωριό Πληρ. τηλ. 0237/41300

Ταβέρνα «Η ΓΩΝΙΑ»
ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ετοιμα φαγητά της ώρας

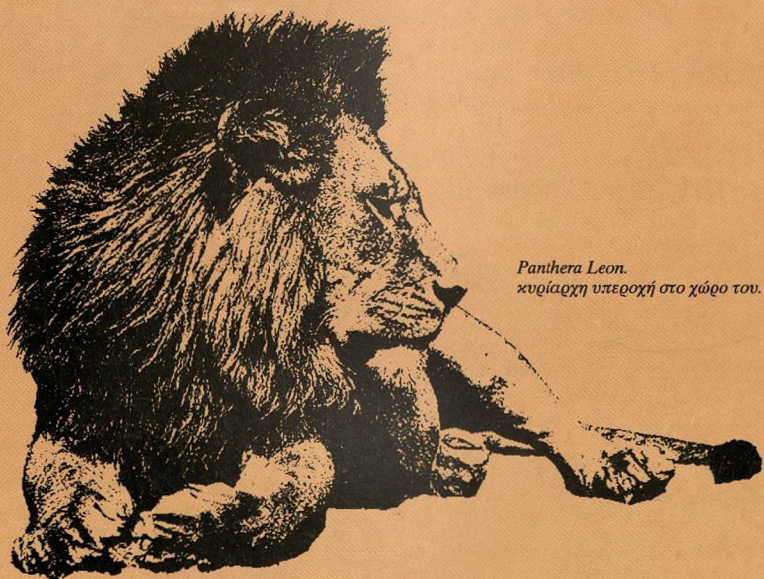
ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ
ΠΟΛΥΤΕΛΗ ΔΩΜΑΤΙΑ
Νέο Μικρό Χωριό Πληρ. Τηλ.: 0237 41303

Ξενώνας

«Το ρίζωμα»
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΜΠΟΥΡΑ

Νέο Μικρό Χωριό
τηλ. (0237-41170) FAX: (0237-41486

Κάποιοι ανάμεσά μας, έχουν πιο Ανεπτυγμένο «ένστικτο» Υπεροχής:

Panthera Leon.
κυρίαρχη υπεροχή στο χώρο του.

- ΓΡΑΦΙΣΤΙΚΗ & ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ
- ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ & ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ
- ΚΟΣΜΗΜΑ - ΜΙΚΡΟΓΛΥΠΤΙΚΗ
- ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΕΡΓΩΝ ΤΕΧΝΗΣ
- ΚΑΛΕΣ ΤΕΧΝΕΣ
- ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

ΔΙΕΘΝΗ ΚΟΛΛΕΓΙΑΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ - ΣΧΟΛΕΣ
Πτυχίο Higher National Diploma (HND)

ΠΑΤΗΣΙΩΝ 65 ΑΘΗΝΑ

Τηλ.: 82. 50. 552 - 82. 35. 667